

STENOGRAMA

ședinței Senatului din 16 martie 2010

SUMAR

1.	<p>Notă pentru exercitarea de către senatori a dreptului de sesizare a Curții Constituționale asupra următoarelor legi depuse la secretarul general al Senatului, conform prevederilor art. 15 alin. (2) și (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Lege pentru ratificarea Acordului dintre Republica Austria, Republica Bulgaria, Republica Ungară, România și Republica Turcia privind Proiectul Nabucco, semnat la Ankara la 13 iulie 2009; - Lege pentru modificarea art. 55 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată.	12
2.	<p>Declarații politice prezentate de doamnele și domnii senatori:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Gabriel Mutu (PD-L) – declarație politică având ca titlu „Partidocrația – o caracteristică a politicii românești”; - Titus Corlățean (PSD+PC) – declarație politică având ca titlu „Bulgărele, autonomia și, eventual, pensionarii”; - Alexandru Mocanu (PD-L) – declarație politică având ca titlu „Fraudă fiscală la Realitatea TV?!”;	13-16; 28-30 și 56-145

- Gheorghe David (PD-L) – declarație politică având ca titlu „Recensământul General Agricol din România – Atribuțiile comisiilor municipale, ale sectoarelor municipiului București, orășenești și comunale”; - Traian-Constantin Igaș (PD-L) – declarație politică având ca titlu „Violența din programele de televiziune și impactul asupra dezvoltării copiilor”; - Toader Mocanu (PD-L) – declarație politică având ca titlu „Nevoia de schimbare a clasei politice românești”; - Dumitru Oprea (PD-L) – declarație politică având ca titlu „Ne trebuie oameni de caracter”; - Iulian Urban (PD-L) – declarație politică având ca titlu „România sindicală conduce pe ultimul drum România reală”; - Petru Bașa (PD-L) – declarație politică având ca titlu „Să scăpăm de monitorizarea pe justiție, dar să respectăm și în continuare cerințele”; - Mihaela Popa (PD-L) – declarație politică având ca titlu „15 martie – Ziua Națională a Maghiarilor de Pretutindeni”; - Dorin Păran (PD-L) – declarație politică având ca titlu „15 martie – Ziua Maghiarilor de Pretutindeni”; - Dorel-Constantin-Vasile Borza (PD-L) – declarație politică având ca titlu „Reforma morală începe cu Adevărul despre Revoluție”; - Ion Bara (PD-L) – declarație politică având ca titlu „Reformă versus populism”; - Marius-Gerard Necula (PD-L) – declarație politică având ca titlu „A fi sau a nu fi președintele Senatului României”;	

- Mihai Niță (PD-L) – declarație politică având ca titlu „Crimele comunismului trebuie judecate”; - Doina Silistru (PSD+PC) – declarație politică având ca titlu „Principalele probleme ale sistemului de învățământ din România”; - Lia-Olguța Vasilescu (PSD+PC) – declarație politică referitoare la încălcarea, de către Inspectoratul Școlar Județean Dolj, a legislației în vigoare privind învățământul preuniversitar din România; - Florin Constantinescu (PSD+PC) – declarație politică având ca titlu „Ce e prost pentru Grecia poate fi și pentru România”; - Ion Toma (PSD+PC) – declarație politică având ca titlu „În 2010, numai pensionar să nu fii”; - Valer Marian (PSD+PC) – declarație politică având ca titlu „Puterea portocalie recurge la o recuzită bolșevică”; - Alexandru Cordoș (PSD+PC) – declarație politică având ca titlu „Roșia Montană – un proiect vizavi de care instituțiile statului nu au nicio reacție”; - Alexandru Cordoș (PSD+PC) – declarație politică având ca titlu „Ce-ți doresc eu ție, dulce Românie? Sau «Cum somnul Guvernului Boc naște mutații lingvistice»”; - Șerban Constantin Valeca (PSD+PC) – declarație politică având ca titlu „Interesul general să prevaleze interesului de grup – moratoriu propus celor care ne guvernează”; - Gavril Mîrza (PSD+PC) – declarație politică având ca titlu „Găselnița electorală a președintelui Băsescu deschide Cutia Pandorei”;	

- Nicolae Moga (PSD+PC) – declarație politică având ca titlu „Președintele-jucător vine cu o nouă «schemă» în fața națiunii”; - Gheorghe Pop (PSD+PC) – declarație politică având ca titlu „Compilație din folclor... - politică – «Nu-i român ca ardeleanu’»”; - Mihăiță Găină (PSD+PC) – declarație politică având ca titlu „Vocea poporului”; - Paul Ichim (PNL) – declarație politică având ca titlu „Energia verde, o necesitate vitală”; - Cornel Popa (PNL) – declarație politică având ca titlu „Emile, fă-te că gândești!”; - Marius-Petre Nicoară (PNL) – declarație politică având ca titlu „Consultări printre proteste și greve”; - Mario-Ovidiu Oprea (PNL) – declarație politică având ca titlu „Lipsa de viziune și incompetența Guvernului Boc dăunează grav sănătății națiunii”; - Marian-Cristinel Bîgiu (PNL) – declarație politică referitoare la funcția publică în România; - Emilian-Valentin Frâncu (PNL) – declarație politică având ca titlu „Efectul «pozitiv» al șomajului – munca până la epuizare”; - Liviu Câmpanu (Grupul parlamentar Mixt) – declarație politică având ca titlu „De la «Micul Titulescu» la «Che Guevara de România»”; - Sorin-Serioja Chivu (Grupul parlamentar Mixt) – declarație politică având ca titlu „Andrii Popa de tip liberal uită de voința românului, dar îi acuză pe alții de trădare”.	

3.	Dezbateri procedurale în legătură cu aprobarea ordinii de zi.	16-28; 30-48 și 49-51
4.	Întrebări și interpelări adresate Guvernului de către doamna și domnii senatori: Doina Silistru, Titus Corlățean, Gheorghe Pop, Alexandru Cordoș, Florin Constantinescu, Ion Rotaru, Viorel Arcaș, Liviu-Titus Pașca, Mircea-Dan Geoană. Din partea Guvernului a răspuns: - domnul Király Andrei-Gheorghe – secretar de stat în Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.	49; 51-53 și 145-160
5.	Aprobarea programului de lucru al Senatului pentru ziua de miercuri, 17 martie 2010.	54-56

STENOGRAMA

ședinței Senatului din 16 martie 2010

Ședința a început la ora 15.35.

Lucrările ședinței au fost conduse de domnul senator Mircea-Dan Geoană, președinte al Senatului, asistat de domnii senatori Gheorghe David și Doina Silistru, secretari ai Senatului.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

O strigare a catalogului se impune și îl rog pe domnul secretar Gheorghe David sau pe doamna secretar Doina Silistru – cum decideți – să facă apelul nominal. Un minimum de cvorum de ședință trebuie să asigurăm.

Doamna senator Silistru, vă rog să ne ajutați cu prezența.

Doamna Doina Silistru:

Mulțumesc, domnule președinte.

Albert Álmos	prezent
Andrei Florin-Mircea	prezent
Andronescu Ecaterina	prezentă
Antonescu George-Crin-Laurențiu	absent
Arcaș Viorel	prezent
Ariton Ion	prezent
Badea Viorel-Riceard	prezent

Banias Mircea-Marius	prezent
Bara Ion	prezent
Başa Petru	prezent
Bădescu Iulian	prezent
Bălan Gheorghe-Pavel	prezent
Belacurencu Trifon	prezent
Berca Gabriel	prezent
Berceanu Radu-Mircea	prezent
Bîgiu Marian-Cristinel	absent
Bîrlea Gheorghe	prezent
Blaga Vasile	prezent
Boagiu Anca-Daniela	prezentă
Boitan Minerva	prezentă
Bokor Tiberiu	prezent
Borza Dorel-Constantin-Vasile	prezent
Bota Marius-Sorin-Ovidiu	prezent
Calcan Valentin-Gigel	prezent
Câmpanu Liviu	absent
Chelaru Ioan	prezent
Chirvăsuță Laurențiu	prezent
Chivu Sorin-Serioja	prezent
Cibu Constantin-Sever	prezent
Cinteză Mircea	prezent
Coca Laurențiu Florian	absent
Constantinescu Florin	prezent

Constantinescu Viorel	prezent
Cordoş Alexandru	prezent
Corlăţean Titus	prezent
Crăciun Avram	învoire
Cseke Attila-Zoltán	Guvern
Daea Petre	prezent
David Cristian	prezent
David Gheorghe	prezent
Diaconescu Cristian	absent
Diaconu Mircea	prezent
Dobra Nicolae	absent
Dumitru Constantin	prezent
Fekete-Szabó András-Levente	prezent
Feldman Radu-Alexandru	prezent
Filip Petru	prezent
Fodoreanu Sorin	absent
Frâncu Emilian-Valentin	absent
Frunda György	delegaţie
Găină Mihăiţă	prezent
Geoană Mircea-Dan	prezent
Ghişe Ioan	prezent
Greblă Toni	prezent
Grosu Corneliu	prezent
Günthner Tiberiu	prezent
Gyerkó László	delegaţie

Hașotti Puiu	prezent
Hărdău Mihail	prezent
Humelnicu Augustin-Daniel	prezent
Ichim Paul	prezent
Igaș Traian-Constantin	prezent
Ion Vasile	prezent
Iordănescu Anghel	prezent
Jurcan Dorel	prezent
Lazăr Sorin-Constantin	prezent
Luca Raymond	prezent
Mang Ioan	prezent
Marcu Gheorghe	prezent
Mardare Radu-Cătălin	prezent
Marian Ovidiu	prezent
Marian Valer	prezent
Markó Béla	Guvern
Mazăre Alexandru	absent
Măgureanu Cezar-Mircea	prezent
Mărcuțianu Ovidius	prezent
Meleșcanu Teodor-Viorel	prezent
Mihăilescu Petru-Șerban	prezent
Mitrea Elena	delegație
Mitrea Miron-Tudor	absent
Mîrza Gavril	prezent
Mocanu Alexandru	prezent

Mocanu Toader	prezent
Moga Nicolae	prezent
Mustătea Vasile	prezent
Mutu Gabriel	prezent
Necula Marius-Gerard	prezent
Nedelcu Vasile	prezent
Nicoară Marius-Petre	prezent
Nicoară Romeo-Florin	învoire
Nicolaescu Sergiu-Florin	prezent
Nicula Vasile-Cosmin	prezent
Nistor Vasile	absent
Niță Mihai	prezent
Onofrei Orest	prezent
Oprea Dumitru	prezent
Oprea Mario-Ovidiu	prezent
Panțuru Tudor	prezent
Pașca Liviu-Titus	prezent
Păran Dorin	prezent
Pereș Alexandru	prezent
Pintilie Vasile	prezent
Plăcintă Sorina-Luminița	prezentă
Pop Gheorghe	prezent
Popa Cornel	prezent
Popa Mihaela	prezentă
Prodan Tiberiu-Aurelian	prezent

Prunea Nicolae-Dănuț	prezent
Rasaliu Marian-Iulian	prezent
Rădulescu Cristian	prezent
Rădulescu Șerban	prezent
Robu Nicolae	absent
Rotaru Ion	prezent
Rușanu Dan-Radu	absent
Rușeț Ion	prezent
Saghian Gheorghe	prezent
Savu Daniel	prezent
Sârbu Ilie	prezent
Sbîrciu Ioan	prezent
Secășan Iosif	prezent
Severin Georgică	prezent
Silistru Doina	prezentă
Staicu Dumitru-Florian	prezent
Stănișoară Mihai	prezent
Șova Dan-Coman	prezent
Tămagă Constantin	prezent
Toma Ion	prezent
Țopescu Cristian-George	prezent
Țuțuianu Adrian	prezent
Udriștoiu Tudor	prezent
Urban Iulian	prezent
Valeca Șerban Constantin	prezent

Vasilescu Lia-Olguța	prezentă
Verestóy Attila	prezent
Voicu Cătălin	prezent
Voiculescu Dan	absent
Vosganian Varujan	absent

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Mulțumesc doamnei senator Silistru.

Fac un apel și către liderii de grup pentru mobilizarea colegilor spre sala de plen.

(Discuții la masa prezidiului)

*

Stimați colegi,

Vă rog să vă ocupați locurile în sală.

Dați-mi voie ca, înainte să intrăm în ședința noastră de plen, să dau citire notei pentru exercitarea de către senatori a dreptului de sesizare a Curții Constituționale:

În conformitate cu prevederile art. 15 alineatele (2) și (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, s-au depus la secretarul general al Senatului, în vederea exercitării de către senatori a dreptului de sesizare a Curții Constituționale, următoarele legi:

- Lege pentru ratificarea Acordului dintre Republica Austria, Republica Bulgaria, Republica Ungară, România și Republica Turcia privind Proiectul Nabucco, semnat la Ankara la 13 iulie 2009 - un subiect pe care sunt convins că l-ați auzit evocat în ultimele zile.

- Lege pentru modificarea art. 55 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată. De asemenea, o lege extrem de importantă și extrem de sensibilă.

Prezenta notă a fost adusă la cunoștința senatorilor în ședința de plen, din 16 martie 2010.

*

În condițiile în care suntem în cvorum de ședință, dați-mi voie ca la partea de declarații politice să invit să ia cuvântul, din partea Grupului parlamentar al PD-L, pe domnul senator Gabriel Mutu.

Se pregătește domnul senator Titus Corlățean, din partea Grupului parlamentar al Alianței Politice PSD+PC.

Vă rog, domnule senator.

Domnul Gabriel Mutu:

Domnule președinte,

Stimați colegi,

Mi-am intitulat declarația politică de astăzi: „Partidocrația, o caracteristică a politicii românești”.

Declarația politică de astăzi vine ca o reacție personală la ceea ce s-a petrecut pe scena politică românească, în ultimele două săptămâni. Așadar, am dorit să vorbesc în plenul Senatului despre partidocrație.

Etimologia acestui termen este cea care ne ajută cel mai mult în înțelegerea fenomenului. Practic, prin partidocrație se înțelege exercitarea puterii publice de către partidele politice.

Din punctul meu de vedere, problema revocării lui Mircea Geoană din funcția de președinte al Senatului a fost doar o

încleștare între cei care susțin democrația și cei care susțin partidocrația. Minimalizând forțat discuția, voi spune că se înfruntă o viziune care pune în centrul preocupărilor sale cetățeanul și o alta care are ca unic scop de promovare interesul său, mai bine spus interesul de partid.

S-a spus atât în media, cât și de către cei care s-au declarat împotriva revocării președintelui Senatului, că puterea nu dorește altceva decât ocuparea unei poziții de maximă importanță în stat. Ca de fiecare dată, nu pot decât să constat că cei care receptează politica românească refuză să înțeleagă fondul care determină mișcările de pe scena politică românească. Nu obsesia puterii a fost cea care a determinat această acțiune, stimați colegi.

Este inadmisibil ca membrii unui grup parlamentar să nu aibă dreptul să-și păstreze locurile din comisiile de specialitate în care au fost distribuiți la începerea mandatului. Altfel spus, atât PSD, cât și PNL pun deasupra mandatului de parlamentar voința partidului.

Cu alte cuvinte, au o viziune potrivit căreia partidul politic trebuie să se suprapună perfect peste spațiul public. Nimic nu trebuie să respire în afara acestui cadru stabilit, conturat și susținut de cele două partide.

În aceste condiții, nimeni nu mai poate nega faptul că partidocrația este un fenomen caracteristic spațiului politic românesc atâta vreme cât partidele politice importante reclamă idei potrivit cărora scena politică trebuie evitată de orice formă de conținut ce nu aparține unei forme organizate pentru că partidocrația refuză categoric orice formă de reprezentare independentă.

Dorința de a monopoliza întregul tablou politic mi s-a părut oarecum firească din partea PSD obișnuit mai degrabă cu o politică de tip partid-stat, dar nu am putut înțelege cum Partidul Național Liberal a putut să se atașeze imediat acestei idei.

Și PSD, și PNL au clamat ideea că sistemul electoral promovat în 2008 va aduce cu sine o micșorare a distanței dintre parlamentari și cetățean. Poate că da, dar prea puțin. Atâta vreme cât mențineți ideea că parlamentarul trebuie să se subordoneze numai partidului sub sigla căruia a candidat, nu faceți altceva decât să mențineți o stare de lucru prin care minimalizați votul cetățeanului.

Totodată, pentru a întări cele spuse de mine anterior am citit cu atenție stenograma ședinței plenului Senatului din data de 3 martie a.c. unde domnul senator Mărcuțianu ne explica foarte clar că principiul potrivit căruia se acordau locurile în comisiile de specialitate de către PNL ținea exclusiv de conducerea de partid și nicidecum de competență.

Ieri, stimați colegi, am avut din nou o mișcare elocventă a partidelor politice care susțineau că nu pot avea ca partener de dialog decât oameni care sunt înregimentați în formațiuni politice.

Neglijarea principiului mandatului reprezentativ de către cei care au părăsit ieri consultările de la Cotroceni întărește ideea potrivit căreia unii preferă partidocrația în defavoarea democrației. Se vrea ca în politică să fie reprezentate strict interesele de partid și nu cele ale cetățenilor.

Declarațiile de ieri, după ieșirea de la consultări, susțineau ideea că grupul independenților nu are nicio legitimitate. Dar vin

acum și vă întreb concret: cu ce este mai prejos legitimitatea de care se bucură senatorul Cristian Diaconescu, care a obținut acest mandat de pe prima poziție în colegiu, față de un anumit lider de partid politic, care și-a obținut mandatul în urma redistribuirii, clasându-se pe locul al doilea?

Oricum, nu vreau să primesc niciun răspuns la această întrebare. Este una retorică.

Vă mulțumesc.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Vă mulțumesc, domnule senator.

Vă rog, domnule senator Titus Corlățean, din partea Grupului parlamentar al Alianței Politice PSD+PC.

Pe procedură, domnule senator?

Vă rog, aveți cuvântul, domnule senator Igaș.

*

Domnul Traian-Constantin Igaș:

Vă mulțumesc, domnule președinte.

Îmi cer scuze, domnule președinte, dar, noi, astăzi, am intrat în dezbaterile declarațiilor politice, dacă îmi dați voie să spun așa, fără să aprobăm ordinea de zi.

Atâta timp cât nu avem ordinea de zi aprobată, nu putem discuta despre această ordine de zi.

Avem declarații politice, avem dezbateri pe proiecte legislative, cred că, pentru început, ar fi trebuit să supuneți la vot ordinea de zi și, în acest sens, domnule președinte, Partidul Democrat Liberal, împreună cu UDMR-ul și Grupul parlamentar

Mixt din Senat, vă propune o ordine de zi în care să fie incluse și declarațiile politice, și un număr de 21 de puncte pe ordinea de zi, și am să le și citesc, domnule președinte.

Punctul 1: declarații politice...

Domnul Mircea-Dan Geană:

Domnule senator,

Pe procedură, ați solicitat să nu respectăm cutuma noastră... Sunt deschis la orice solicitare, dar, deocamdată, dumneavoastră ați făcut o propunere cu privire la votarea ordinii de zi înainte de începerea declarațiilor politice, deși acest lucru a fost practicat, în mod constant, de către noi, din dorința de a respecta programul tradițional de lucru care alocă răgaz, până la 16.30, pentru declarații politice.

Dacă doriți să nu avem declarații politice astăzi și nici legiferare, libertatea este a dumneavoastră.

Domnul Traian-Constantin Igaș:

Nu am spus acest lucru și nu am să spun acest lucru pentru că nu asta ne interesează.

Vă atrăgeam atenția doar... Atrag atenția asupra faptului că nu...

Domnul Mircea-Dan Geană:

Nu suntem încă la subiectul ordinii de zi...

Domnul Traian-Constantin Igaș:

Dar nu putem să începem declarațiile politice, în condițiile în care nu avem o ordine de zi, domnule președinte!

Domnul Mircea-Dan Geană:

Am auzit această sugestie a dumneavoastră și voi proceda în consecință, dar nu suntem încă la acest punct de pe ordinea de zi.

Ați făcut o propunere: să votăm întâi ordinea de zi și, după aceea, în funcție de votul plenului, să putem să reintrăm, eventual, în declarații politice. Am înțeles că asta este propunerea dumneavoastră.

Domnul Traian-Constantin Igaș:

Da, domnule președinte, și dacă mă lăsați să-mi duc ideea până la capăt, vă spun că cele trei grupuri parlamentare vă propun o ordine de zi...

Domnul Mircea-Dan Geoană:

La momentul potrivit, veți putea face această propunere, fără îndoială.

Domnul Traian-Constantin Igaș:

Vă mulțumesc, domnule președinte.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Vă mulțumesc.

Vă rog, domnule senator Hașotti. Microfonul 2, vă rog.

Domnul Puiu Hașotti:

Domnule președinte,

Distins Senat,

Dincolo de cutuma pe care dumneavoastră ați invocat-o, domnule președinte, dintotdeauna declarațiile politice s-au ținut înainte de aprobarea ordinii de zi și aceasta este chiar o premieră.

Vreau să vă spun că și solicitarea domnului lider al Partidului Democrat Liberal nu este regulamentară, de vreme ce declarațiile politice deja au început.

Nu se poate propune o ordine de zi după ce un punct al ordinii de zi a început deja. Vă dați seama că se pot isca nenumărate astfel de situații când o ordine de zi poate fi propusă în timpul dezbaterii proiectelor sau propunerilor legislative!

Odată ce se face această propunere, la un anumit moment, și, din moment ce s-a declanșat un punct de pe ordinea de zi, nu se mai poate reveni cu altă ordine de zi. Aceasta este opinia mea și aceasta este și litera și spiritul Regulamentului.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Vă mulțumesc.

Vă rog, domnule senator Pereș, dacă doriți să interveniți tot pe procedură.

Domnul Alexandru Pereș:

Domnule președinte,

Onorat Senat,

Onorat coleg,

Dacă îmi permiteți, sunteți într-o eroare. Mare.

În primul rând, toți avem în mapă această ordine de zi și cred că, dacă nu o aveți în mapă, se află în caseta fiecărui senator.

Pe această ordine de zi a ședinței Senatului din 16 martie a.c., ora 15.00, la punctul 1 este înscris : declarații politice de la ora 15.00 la ora 16.30, urmate de celelalte puncte și, inclusiv, la punctul 22 – întrebări, interpelări și răspunsuri.

Pe de altă parte, domnule președinte...

De data asta, cu Regulamentul Senatului, domnule senator Hașotti, art. 85 alin (1) spune așa: „Proiectul ordinii de zi cuprinde

proiecte de lege, propuneri legislative, rapoarte, informări și alte acte prevăzute de lege pentru a fi dezbătute de Senat, precum și, după caz, întrebări, interpelări, declarații sau alte probleme propuse de Biroul permanent, de senatori ori de către Guvern”.

Biroul permanent v-a propus această ordine de zi în care, la primul punct sunt înscrise declarațiile politice, dar noi trebuie să votăm ordinea de zi, domnule senator Hașotti, începând de la ora 15.00 și până la ora 19,30, așa cum, de fapt, scrie în acest document.

Vă mulțumesc.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Vă mulțumesc, domnule senator.

Vă rog, domnule senator Hașotti. Numele dumneavoastră a fost invocat de către domnul senator.

Domnul Puiu Hașotti:

Stimați colegi,

Aș vrea să-l întreb pe distinsul nostru coleg, domnul senator Pereș... Domnule senator Pereș, îmi acordați puțină atenție? Vă mulțumesc.

Domnia Sa a avut, de nenumărate ori, ocazia și onoarea să conducă lucrările Senatului și aș vrea să-l întreb... *(Replică neinteligibilă din sală)*...

Veniți să spuneți aici, pentru stenogramă, că ați greșit...

Aș vrea să-l întreb pe domnul senator Pereș de câte ori, atunci când a condus luni lucrările Senatului, a propus ordinea de zi adoptată de Biroului permanent plenului și nu a dat drumul, să spunem, la declarațiile politice?

Vă rog, domnule senator Pereș, dacă aveți amabilitatea să ne spuneți de la microfon, pentru stenogramă.

Vreți să vă repet întrebarea? Ați înțeles-o!

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Vă mulțumesc.

Vă rog, domnule senator Pereș.

Domnul Alexandru Pereș:

Vă mulțumesc, domnule președinte.

Sigur, am să-i răspund, fără Regulament, domnului senator Hașotti, că au fost câteva cazuri și, dacă bine rețineți, inclusiv în legislatura trecută când domnul senator Ion Solcanu cerea atât să fie asigurată prezența în sală, cât și să se voteze ordinea de zi, și aceste lucruri pot fi constatate prin stenogramă.

Pe de altă parte, dacă vreți să mă culpabilizez sau toți la grămadă, într-adevăr, a fost o cutumă, dar, haideți să revenim la Regulament! Declarații politice acum și de acum încolo, pentru totdeauna!

Solicităm, domnule președinte, respectarea Regulamentului și supunerea ordinii de zi la vot plenului Senatului.

(De la prezidiu) Doina Silistru: De câte ori... exact... ne uităm în stenogramă.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Domnul senator Corlățean, vă rog.

Domnul Titus Corlățean:

Mulțumesc, domnule președinte.

Aș vrea să atrag atenția colegilor din PD-L asupra faptului că segmentul „Declarații politice” a început cu o declarație politică formulată de un senator PD-L, asupra faptului că dumneavoastră nu ați intervenit înainte de declanșarea acestei părți din ordinea de zi, asupra faptului că ați acceptat derularea acestei părți din ordinea de zi de astăzi, conform cutumei noastre de la Senat.

Având în vedere această chestiune, orice discuție suplimentară este inutilă și vă solicit, domnule președinte, având în vedere excesul de democrație pe care puteți să ni-l împărtășiți încă o dată, să mergem și să respectăm această cutumă, să mergem și să continuăm declarațiile politice, pentru că, oricum vom ajunge la subiectul ordine de zi peste 25 de minute.

Mulțumesc.

Domnul Mircea-Dan Geană:

Doamna senator Boagiu, vă rog.

Doamna Anca-Daniela Boagiu:

Domnule președinte și stimați colegi,

Probabil că nu s-a înțeles foarte clar de ce a fost solicitată o nouă ordine de zi. Reamintesc colegilor prezenți în Biroul permanent faptul că noi am avut o altă propunere de ordine de zi pentru astăzi. Nu a fost aprobată, motiv pentru care, în baza art. 87 din Regulamentul Senatului, care prevede cum se întocmesc ordinea de zi și programul de activitate, vă solicit să supuneți la vot propunerea Grupului parlamentar al PD-L, a Grupului parlamentar al UDMR și a Grupului parlamentar Mixt sau de independenți.

Art. 87 din Regulamentul Senatului spune că: „Ordinea de zi poate fi modificată (...) la propunerea unui grup parlamentar (...)”.

Vă mulțumesc.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Domnule senator Greblă, aveți cuvântul.

Domnul Toni Greblă:

Domnule președinte,

Stimați colegi,

Aș vrea să-i spun colegei mele un proverb chinezesc, care sună cam așa: „Vedeți că pantoful este în celălalt picior!”.

Eram la o altă solicitare, și anume să votăm acum proiectul ordinii de zi, așa cum a fost propus de Biroul permanent, eventual cu completările care se aduc din sală, dacă sunt în spiritul Constituției sau al legilor țării. Nu eram acum la propuneri de ordine de zi, ci numai dacă acesta este momentul pentru a supune proiectul ordinii de zi plenului sau după epuizarea declarațiilor politice. Vreau să vă reamintesc faptul că noi am jurat să respectăm Constituția, legile țării și, de asemenea, trebuie să avem întotdeauna în vedere respectarea practicilor parlamentare – cutuma, cum s-a invocat aici.

Practica parlamentară, cutuma, prin repetare îndelungată, devine normă obligatorie și ea nu se respectă când îi convine domnului senator Pereș, iar peste șapte ani de zile să dea o cu totul altă interpretare. Aceasta, dacă vreți să discutăm ordinea de zi cu o jumătate de oră mai devreme decât a făcut-o tradițional, ani de zile, Senatul României, pentru că astăzi aveți la ora 16.10 o mobilizare exemplară, inclusiv cu miniștrii, nu cred că este o mare problemă.

Problema este aceea de moralitate politică și parlamentară, problema este aceea că vă asumați o grea responsabilitate blocând și săptămâna aceasta lucrările plenului, urmând ca și astăzi și, probabil, și mâine, să nu dezbatem decât această chestiune, cu toate că pe agenda plenului, pe agenda comisiilor sunt foarte multe inițiative și proiecte de lege.

Mulțumesc.

Domnul Mircea-Dan Geană:

Domnule senator Radu-Alexandru Feldman, aveți cuvântul, în ordinea ridicării mâinii. Urmează, după aceea, domnul senator Bîrlea.

Domnul Radu-Alexandru Feldman:

Domnule președinte,

Stimați colegi,

Aș vrea să le reamintesc colegilor noștri juriști – firește, cât se poate de distinși – că orice recidivist poate invoca, cu toată candoarea, că el, de o viață întreagă, bate, fură, bea, violează și sparge. Dacă invocăm cutuma și încercăm să punem cutuma în locul Regulamentului, în locul legii, suntem într-o mare eroare. Aș spune într-o eroare cu totul și cu totul nepermisă, într-o instanță care se numește Senatul României.

Ne jucăm cu cuvintele, ne grăbim să aruncăm responsabilitatea dintr-o parte într-alta, suntem în perspectiva ca a în a doua ședință consecutivă a Senatului să nu ne putem achita de menirea pentru care suntem aici și care înseamnă procesul legislativ.

S-a făcut o cerere și-mi îngădui să vă semnalez, domnule președinte, întâmplarea a făcut că nu ați prezidat dumneavoastră

ședințele Senatului la care fac referire. Le-a prezidat domnul vicepreședinte Teodor Meleșcanu. Nu o dată am arătat că s-a ajuns la o practică, la o cutumă cu totul și cu totul nefirească, ca declarațiile politice să fie rostite de la înalta tribună a Senatului în fața unei săli goale.

Ne-am făcut că avem pe ordinea de zi un punct extrem de important, iar faptul că sala era goală nu ne-a stânjenit nicio clipă, motiv pentru care nu o dată l-am rugat cu tot respectul pe domnul vicepreședinte să ridice în Biroul permanent al Senatului problema prezenței în sală a grupurilor parlamentare. Acesta este motivul pentru care cel care trebuia să conducă ședința nu putea să supună votului ordinea de zi, pentru că sala era goală, mai puțin nefericiții care aveau acolo un rol de a-și citi declarația politică.

Regulamentul este clar, domnule președinte. Ședința începe cu votarea ordinii de zi, toate celelalte puncte decurg din votul plenului.

Ca atare, vă rog cu tot respectul, aveți bunavoința să intrăm în practica impusă de Regulament și să votăm ordinea de zi.

Vă mulțumesc foarte mult.

Domnul Mircea-Dan Geană:

Domnule senator Bîrlea, vă rog.

Domnul Gheorghe Bîrlea:

Am auzit frecvent invocându-se în Senatul României chestiunea cutumei. Nu se face însă o distincție extrem de importantă: cutuma este o normă nescrisă și este rezultatul, într-adevăr, cum a spus domnul senator Greblă, unei îndelungate

repetiții care devine tradiție. Dar ea niciodată nu se poate substitui textului scris. Acolo unde există o reglementare scrisă, cutuma nu mai poate fi invocată. Este o chestiune de principiu și va trebui să ne raportăm la ea ca atare.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Mulțumesc.

Domnule senator Corlățean, un drept la replică. Numele dumneavoastră a fost invocat. Urmează, după aceea, domnul senator Daea.

Domnul Titus Corlățean:

Drept la replică, pentru că figurez printre „nefericiții” care doresc să-și citească declarația politică. O spun foarte clar, sunt nefericit nu din acest motiv, ci pentru faptul că-mi este încălcat un drept consacrat de toată practica parlamentară, odată ce președintele Senatului mi-a dat cuvântul. În aceste condiții, domnule președinte, vă rog să fiți de acord să prezint această declarație politică pe care am denumit-o: „Bulgărele, autonomia și, eventual, pensionarii”.

Stimați colegi,

Puterea actuală din România, și i-am menționat și pe migrații politici ... (*Gălăgie în sală, aplauze*) ... ne oferă în aceste zile un spectacol de excepție care merită comentat.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Domnule senator Corlățean,

Aș dori să vă propun o formulă care să ne permită să avansăm, pentru că nu cred că suntem pe un teren stabil.

Domnul Titus Corlățean:

Domnule președinte,

Dacă-mi permiteți, mai sunt 15 minute, timp alocat declarațiilor politice.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Exact asta voiam să sugerez.

Domnul Titus Corlățean:

Dumneavoastră nu ați respectat ceea ce înseamnă o practică parlamentară îndelungată la noi. Este dreptul meu să prezint această declarație politică și vă rog să-mi confirmați acest drept.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Și sunt pe cale să vi-l acord, domnule senator Corlățean, cu o sugestie care să ne permită să intrăm într-un subiect pe care, în mod evident, îl veți ridica. Mai sunt exact 14 minute până la ora 16.30, timp alocat prin cutumă și în practica noastră, declarațiilor politice.

De aceea, cred că ar fi - după ce un senator din partea Grupului parlamentar al PD-L a avut o declarație politică, care a fost destul de actuală și legată de teme de actualitate din Senat și din afara Senatului – un lucru neelegant și inechitabil ca măcar câte un reprezentant din partea grupurilor parlamentare să nu poată să aibă o declarație politică pe care să o poată face în acest mod. (*Rumoare în sală*)

L-am invitat pe domnul senator Corlățean și i-am dat cuvântul cu bună-credință. Cu bună-credință i-am dat cuvântul liderului Grupului parlamentar al PD-L, domnul senator Igaș, care, evident, invocă chestiuni regulamentare pe care nu le contestăm, dar suntem acum într-o procedură în care invitația făcută domnului senator Corlățean funcționează și-i dau cuvântul pe această cale.

Vă rog să încercăm să revenim la acest subiect imediat după aceea. Domnule senator Corlățean, aveți cuvântul.

*

Domnul Titus Corlățean:

Mulțumesc, domnule președinte.

Reiau declarația politică pe care am intitulat-o „Bulgărele, autonomia și, eventual, pensionarii”.

Stimați colegi,

Puterea actuală din România ne oferă în aceste zile un spectacol de excepție, care merită comentat. În puterea actuală am inclus, evident, și grupul migranților politici.

Ne-am putea închipui că guvernanții nu mai dorm, nu mai mănâncă, nu mai beau și altele de grija socio-economică a nației, indiferent de etnia acesteia. Total eronat. Ce legătură au contractele grase atribuite de puterea oranj-verde clientelei politice, începând cu sectorul 3 PD-L-ist de la București și continuând cu preluarea de către foste barmanițe sau chelnerițe – nu este foarte clar – a gestionării a zeci și sute de milioane de euro din fonduri europene numai guvernanții știu. Ce legătură are scaunul de la Senat cu prioritățile reale ale românilor tot guvernarea știe.

Eu știu însă că, zilele trecute, la Brașov, syndicatele erau pe punctul de a lua de guler reprezentanții puterii. Desigur, din entuziasm pentru modul în care puterea înțelege să modernizeze țara prin concedieri colective, tăierea salariilor și a pensiilor, penalizarea sugarilor și sancționarea drapelului național și a limbii oficiale a statului român - limba română, în caz că a uitat.

Nu știu cum stă treaba cu Garda Maghiară, activă în România fără să fie deranjată măcar cu o floare de români verzi ardeleni din Guvern sau reprezentanții lor prefecturali, vorbitori ai „limbii oficiale regionale” din Harghita și Covasna.

Nu știu cum stă treaba cu regionalizarea pe criterii etnice promovată prin efortul comun PD-L-ist – UDMR-ist. Știu însă că salariile, pensiile, educația, sănătatea și infrastructura au același sens și în română, și în maghiară. Cu puțin efort de concentrare s-ar putea vedea că și pentru români, și pentru unguri guvernarea actuală dă răspunsuri de genul: „salariu – nem; pensie – nem; alocație pentru copii – nem; drumuri – igen”, dar numai pentru clientelă; „gropi – igen”, pentru toată nația și așa mai departe.

Cum apreciază cetățenii treaba asta? Cu bulgări de zăpadă, de gheață, fără pietre deocamdată.

Mi-aduc aminte însă că sindicatele brașovene au o experiență istorică bogată – și la 15 noiembrie 1987, și în decembrie 1989 – așa că recomand vigilență guvernanților.

Ce soluții sunt la criza economică din partea actualilor guvernanți nu văd prea multe. Poate o lege adoptată în Parlament, prin care să autonomizăm, pe criterii de incompetență și populism, Guvernul în umbră al domnului Boc.

Nu știu dacă perdelele de fum lansate de la Cotroceni, referitoare la marea urgență a revizuirii Constituției sau legitimizarea frauduloasă a imoralității politice – a se citi migrație – pot acoperi urările de duh ale românilor care aruncă cu bulgări. Nu cred.

Cred însă că este mai important să respectăm așteptarea a milioane de cetățeni privind fixarea punctului de pensie la cel puțin 45% din salariul mediu brut și să forțăm guvernării de dreapta să taie comisioanele grase ale clientelei și să dea banii meritați pensionarilor și, mai ales, data electorală viitoare, oricând va fi ea, să nu mai retroactivăm politic, vorba juristului Emil Boc, resuscitând guvernări incompetente.

Mulțumesc. *(Aplauze în sală)*

*

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Mulțumesc, domnule senator.

Domnule senator Pereș, vă rog.

Domnul Alexandru Pereș:

După acest drept la replică, nu știu pentru cine, dar... în sfârșit, domnule președinte, eu v-aș propune să nu mai încălcăm Regulamentul, nici dumneavoastră, nici colegii dumneavoastră din partea dreaptă și partea stângă a sălii, să intrăm pe ceea ce înseamnă „Ordine de zi”, și pentru a vă convinge, vă mai citesc un articol din Regulament. Art. 120 alin. (3), „Înainte de începerea dezbaterilor, președintele de ședință anunță dacă este întrunit cvorumul și se supune spre aprobare plenului Senatului proiectul ordinii de zi și programul de activitate”.

Domnule președinte,

Vă rog să luați act de faptul că liderul Grupului parlamentar al PD-L v-a propus să intrăm în legalitate și să supuneți ordinea de zi votului plenului Senatului.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Mulțumesc.

Repet. Dacă ar fi fost o atmosferă ceva mai colegială și mai puțin pătimașă politic ar fi trebuit să permitem fiecărui grup parlamentar să poată să-și expună punctul de vedere politic la începutul unei ședințe, care, în mod evident, va ajunge și la punctul invocat de dumneavoastră.

Domnule senator Hașotti, aveți cuvântul, pe procedură.

Domnul Puiu Hașotti:

Stimați colegi,

Solicitarea Grupului parlamentar al PD-L este ca și când, în timpul dezbaterii unui proiect de lege sau a unei propuneri legislative, s-ar veni cu o solicitare pentru o nouă ordine de zi. Este esențial, dar evident că nu este deloc regulamentar. Ce s-ar întâmpla dacă în timpul dezbaterii fiecărui proiect de lege sau propunere legislativă ar veni un lider de grup și ar solicita o altă ordine de zi care s-ar declanșa regulamentar, cutumiar, nu discutăm aici. De asemenea, vreau să vă spun, sigur este treaba Grupului parlamentar al Alianței Politice PSD+PC dacă nu dorește să-și consume minutele pentru declarații politice, este treaba Grupului parlamentar al PD-L să facă acest lucru, cu toate că în opinia mea – cred că o spun a zecea oară de la microfonul Senatului – declarațiile politice sunt niște instrumente politice extrem de importante cărora trebuie să le acordăm atenție, dar Grupul parlamentar al PNL cu siguranță își va consuma toate cele 18 minute. *(Domnul senator Dumitru Oprea solicită cuvântul pe procedură)*

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Dau cuvântul domnului senator Oprea, pe procedură.

Domnul Dumitru Oprea:

Domnule președinte, vă mulțumesc.

Văd că faceți o excepție cu totul ieșită din comun. Am apreciat sinceritatea dumneavoastră de după ședința de miercuri, când ați spus că nu îmi dați cuvântul că sunt prea revoluționar.

Eu nu cred că dumneavoastră sunteți cel mai în măsură să faceți astfel de aprecieri. Sunt un senator în Senatul României și aveam acest drept. Mi l-ați luat dumneavoastră.

Vreau să vă aduc la cunoștință că astăzi pe toți ne-ați dus înafara legii, fiindcă săptămâna trecută, țineți minte, ați supus la vot o ordine de zi care nu a fost aprobată. Cu de la dumneavoastră putere, pe o ordine de zi neaprobată, ați supus la vot un punct din ea. Astăzi, în același stil, cutuma PSD, probabil, de a nu respecta nici Regulament nici Constituție, faceți același lucru. Dumneavoastră ați invocat la tot pasul neconstituționalitatea revocării președintelui Senatului. Cu siguranță știți, dar poate cei care nu sunt obligați să ne cunoască Regulamentul vă spun și dumneavoastră acum că este scris în acest Regulament, pe care nu-l respectați, foarte clar, „Biroul permanent al Senatului se compune din președinte, vicepreședinți” și așa mai departe, iar în Constituția României, la art. 64 ...

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Domnule senator, ați spus că interveniți pe procedură.

Domnul Dumitru Oprea:

Pe procedură operez.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Vă rog.

Domnul Dumitru Oprea:

Vă rog să citiți ce scrie în partea finală a art. 64 din Constituție: „Membrii Birourilor permanente – deci și dumneavoastră sunteți un membru al Biroului permanent, conform Regulamentului Senatului – pot fi revocați înainte de expirarea mandatului”. Or astăzi, mă gândeam că dumneavoastră având procedura de revocare nu ar mai fi trebuit să fiți în prezidiul Senatului de astăzi. Eu contest acest lucru și vreau să rămână scris în stenogramă că încălcați a „n”- a oară și Regulamentul Senatului, și Constituția României.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Domnule senator nu vă dau satisfacția să replic la aceste chestiuni.

Invit la microfon pe domnul senator Șova. Urmează domnul senator Daea, care este înscris la cuvânt de mai mult timp.

Dacă doriți să consumăm timpul cu acest tip de schimb de replici, vă stăm la dispoziție.

Vă rog, domnule senator Șova.

Domnul Dan-Coman Șova:

Mi-aș permite o apreciere în glumă în toată aprecierea și stima pentru domnul profesor. Ar fi fost extraordinar dacă s-ar fi putut să nu se păstreze în stenogramă, ca să nu rătăcă și generațiile următoare de ce a spus dânsul. Aș vrea să-i citez un articol și un aliniat, art. 39 lit. (d), care spune „Președintele Senatului asigură

menținerea ordinii în timpul dezbaterilor și respectarea Constituției și Regulamentului Senatului”. Nu voi face alte comentarii. Domnule profesor, art. 39 lit. (d) este în limba română negru pe alb.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Domnule senator Daea ... (*Domnul senator Oprea solicită dreptul la replică*) Vă rog, o secundă, domnule senator Daea.

Vă rog, domnule senator Oprea, drept la replică.

Domnul Dumitru Oprea:

Observ că se merge la intimidare când votul este cel care întotdeauna a dus PSD-ul pe cai mari, se încearcă acum tragerea de timp. Este judecat dacă Constituția este respectată sau nu de către Curtea Constituțională a României, și nu de către noi în Senat.

Or, un om specialist în probleme juridice să vină cu un astfel de argument este jenant. Este jenant!

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Mulțumesc.

Dau cuvântul domnului senator Daea.

Domnul Petre Daea:

Mulțumesc, domnule președinte al Senatului.

Domnule președinte,

Doamnelor și domnilor senatori,

Este o repetiție nereușită, este un demers neconstituțional, din păcate, este aceeași atitudine ca săptămâna trecută de a dinamita programul Senatului României. Oare este întâmplător, - cât este ceasul?- că la masa Guvernului nu este nici un reprezentant? Este o înțelegere cumva că astăzi nu legiferăm? (*Aplauze*)

Eu vreau, astăzi să-mi desfășor activitatea în Senatul României, pentru mandatul pe care îl am ca senator, cu o regulă impusă de Constituție, cu norme precizate, admise, respectate, exercitate și derulate de noi toți.

Domnule președinte,

Dumneavoastră sunteți președinte al Senatului să respectați Constituția, nu să o încălcați. Sunteți senator al României să respectați jurământul care spune clar „Respectarea Constituției și a legilor țării”. În această situație dumneavoastră aveți un singur demers, de a asigura legalitatea în actul nostru de legiferare. Or, această legalitate pornește de la o metodă, de la o regulă, de la o cutumă care vine și ca un exercițiu al muncii noastre.

Domnule președinte,

Aș vrea să vă solicit ca stafful să pună la dispoziție, în Senatul României, acum, astăzi sau în ședința următoare, dacă există vreodată, vreodată în desfășurarea ședințelor o altă procedură decât cea pe care am urmat-o astăzi, procedură care a fost respectată și de colegul de la PD-L, că, altminteri, nu venea înafara procedurii să susțină o declarație politică.

Am tot respectul și-l prețuiesc pe domnul senator Feldman Radu-Alexandru. A spus aici un lucru extraordinar de important, că Domnia Sa, și îmi aduc aminte, a solicitat în Parlamentul României, ca în momentul în care se discută punctul distinct „Declarații politice” din programul de lucru al Senatului să fim prezenți. Iată, astăzi o facem, ba mai mult decât atât, vin și miniștri. Este foarte bine! Îl văd și pe colegul ministru la Ministerul Sănătății, un senator

valoros, un coleg respectabil și respectat, care a lăsat patul bolnavilor să vină astăzi să dinamiteze programul de lucru al Senatului României. *(Aplauze, râsete, discuții aprinse)*

Domnule coleg, în lift, și nu numai în lift, vă respect. Astăzi mă îndoiesc de demersul dumneavoastră politic. A veni, a pierde vremea aici pentru a interpreta o regulă foarte clară constituțională, eu zic că este împotriva statutului și împotriva mandatului de senator al României. *(Discuții aprinse)*

Domnule președinte,

Doamnelor și domnilor senatori,

Evident, toți cei din această sală, cei din afara sălii, mass-media cu pupilele mărite de interesul major pe care îl are ministrul sănătății pentru ședința din Senatul României poate vedea foarte clar un lucru extrem de important: că este un demers neconstituțional și că acest demers neconstituțional nici nu poate să înceapă, dar să se deruleze, motiv pentru care, domnule președinte, vă rog să vegheați la respectarea Constituției, iar cel ce vă vorbește nu vă va lăsa să greșiți venind cu Constituția în mână. *(Aplauze, rumoare în sală)*

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Domnul senator Hașotti. Urmează domnul senator Mircea Andrei.

Domnul Puiu Hașotti:

Domnule ministru,

Onorat senat,

Este o evidență, Senatul, de două săptămâni, nu mai legiferează. Asta este dorința sau consecința unei acțiuni politice.

Are dreptate domnul senator Meleşcanu, Senatul nu mai legiferează, ci vociferează.

Stimați colegi,

Nu este cazul domnului ministru Cseke Attila-Zoltán, care a fost senator până mai ieri, dar, sigur, prin consecințe la cele spuse de domnul senator Daea, ne putem gândi că și domnul ministru Blaga este aici și lasă polițiștii să-și facă de cap, și domnul ministru Berceanu este aici și lasă trenurile să iasă de pe linie. Haideți să fim serioși! Problema este alta. De ce domnii miniștri amintiți, nu este cazul domnului ministru Cseke Attila-Zoltán, vin numai în săptămâna aceasta și nu ne-au onorat cu prezența timp de un an și ceva. Sigur, este treaba Domniilor Lor însă pentru a da drept la replică distinsului nostru coleg, domnului senator Oprea, am să-l rog să comenteze art. 64 alin. (2) însă înainte de fraza invocată de Domnia Sa, să ne explice Domnia Sa ce părere are despre ceea ce voi citi din Constituția României, art. 64, alin. (2), care zice așa: „Președintele Camerei Deputaților și președintele Senatului se aleg pe durata mandatului Camerelor”. Este înainte de paragraful invocat de dumneavoastră. Deci putem discuta aici cât poftiți. În baza acestei prevederi există și Decizia nr. 601 a Curții Constituționale. Este foarte simplu. Adresați-vă Curții Constituționale, modificați Regulamentul, vedem ce va zice Curtea Constituțională și după aceea pornim mai departe.

Domnul președinte,

Eu vreau și solicit acest lucru, în baza cutumei, care a fost respectată timp de 20 de ani, să continuați cu declarațiile politice.

Sigur, dacă domnul senator Oprea va dori să ne explice ceea ce am citit eu din Constituție, este dreptul Domniei Sale, i-am pronunțat numele.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Domnul senator Oprea are prioritate, ca drept la replică. Urmează domnul Mircea Andrei.

Domnul Dumitru Oprea:

Îl rog pe domnul senator Hașotti chiar să citească art. 2 din Regulament: „Senatul este ales pentru un mandat de 4 ani”. Și?

Se specifică durata maximă a unui mandat, iar procedurile de revocare și a senatorilor, și a membrilor Biroului permanent reprezintă altceva. Dacă citește mai departe: „ceilalți membri ai Biroului permanent sunt aleși în fiecare sesiune”, dar asta nu înseamnă că nu pot fi revocați.

Dumneavoastră citiți ce vă convine.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Vă mulțumesc. Domnul senator Mircea Andrei. (*Rumoare, discuții*)

Domnul Florin-Mircea Andrei:

Domnule președinte,

Stimați colegi,

Putem să înțelegem toți dacă vrem să pierdem ziua de astăzi și să ducem o discuție sterilă în care nu ne va crede nimeni, nu avem credibilitate pe aceste aspecte și am să vă rog, pentru a evita acest lucru, să revenim la rigoare.

Avem art. 120 din Regulamentul Senatului, care face o precizare și ne impune o normă obligatorie. Art. 120 este o normă obligatorie!

„La începutul ședinței Senatului, ordinea de zi se supune votului plenului.”

Vă rog să verificăm stenograma acestei ședințe să constatăm dacă s-a supus la vot sau nu s-a supus la vot ordinea de zi și, în funcție de această verificare, vom ști ce să facem în continuare. Vă rog să revenim la art. 120 alin. (3) și să discutăm ordinea de zi. Este o normă imperativă din Regulamentul Senatului, perfect constituțională. Vă mulțumesc.

Domnul Mircea-Dan Geană:

Vă mulțumesc. Domnul senator Ghișe.

Domnul Ioan Ghișe:

Domnule președinte,

Stimați colegi,

De fapt, miza acestui blocaj repetă un scenariu din anul 2005 când, din aceeași sursă de putere, s-a încercat și atunci înlocuirea președinților celor două Camere. Dacă am elimina acum în ședință acest subiect, este sigur că Senatul ar putea lucra pe ordinea de zi, cum este firesc, pe legile care trebuie discutate.

Pentru distincții colegi inițiatori ai acestei proceduri de a introduce pe ordinea de zi problema revocării președintelui Senatului, cu îngăduința dumneavoastră și a Domniilor Lor, țin să fac trimitere la trei texte:

„Deciziile Curții Constituționale sunt obligatorii pentru toate autoritățile din stat.”

Decizia nr. 501/2005 a Curții Constituționale... (Rumoare, discuții)

(Din sală): 601!

Domnul Ioan Ghișe:

601. Vă rog să mă scuzați. Decizia a desființat, dacă vreți, prin conținutul ei, instituția revocării președintelui uneia dintre Camere. Așadar, suntem în două situații: fie, prin Regulament, modificăm și reintroducem această instituție a revocării președinților Camerelor, în particular, a Senatului, fie aplicăm Regulamentul așa cum este acum. Și aici se coroborează două texte: Constituția, art. 64 alin.(2), face distincție între președinții Senatului și a Camerei Deputaților, aleși pe 4 ani, și ceilalți membri ai Birourilor permanente, iar Regulamentul Senatului, la capitolul Abateri și Sancțiuni, mai precis art. 196 lit.(e), are o prevedere explicită privind cea mai gravă sancțiune, anume aceea de avertisment public scris.

Noi în ce situație suntem?

În art. 200 alin.(1) și (2) din Regulamentul Senatului se precizează că „atunci când un grup parlamentar dorește să inițieze o procedură de sancțiune față de un senator – în cazul nostru este vorba chiar de domnul președinte – trebuie să se adreseze Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări, care trimite raportul la Biroul permanent, care îl aduce în plen. Așa că, prin cuvântul meu, am dorit să sensibilizez colegii inițiatori care doresc să forțeze această introducere pe ordinea de zi a subiectului privind

propunerea de revocare a președintelui Senatului prin a-i ruga să facă din două, una: ori să inițieze o modificare a Regulamentului ori să respecte actualul Regulament, și anume să se adreseze Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări. Dacă una din aceste două variante s-ar întâmpla, am putea să trecem mai departe la dezbateri pentru ceea ce ne așteaptă ca proiecte de lege pe ordinea de zi.

Dacă nu vom face acest lucru, pentru că majoritatea s-ar putea să nu dorească, atunci se dezvoltă intenții exclusiv de natură politică, intenții care vor să creeze atmosferă de circ, pentru că situația economică din țară demonstrează că e mai greu de a se da pâine. Precizez că în Constituție, la art. 47, se spune că: „prima obligație a statului este să asigure dezvoltarea economică”. Or, misiunea noastră, aici, ca reprezentanți ai cetățenilor, este să legiferăm în sensul de a crea premise de dezvoltare economică. Instabilitatea autorităților publice este o subminare a statului de drept și nu o susținere a lui!

Așadar, Domnule președinte, vă rog să supuneți votului propunerile mele ca din două, una: ori să se inițieze o modificare a Regulamentului ori distincții colegi inițiatori ai propunerii de a introduce pe ordinea de zi acest subiect să se adreseze Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări, în conformitate cu art. 196 lit. e) și cu art. 200 din Regulamentul Senatului.

Vă mulțumesc.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Vă mulțumesc. Doamna senator Boagiu.

Doamna Anca-Daniela Boagiu:

Vă mulțumesc, domnule președinte. Nu mă voi lega de declarațiile făcute anterior doar pentru a demonstra că am sensibilitate. Mă bucur să-i revăd printre noi pe unii senatori care, cu siguranță, ar fi știut despre ce discutăm acum.

Noi, acum, discutăm despre introducerea a ceva pe ordinea de zi? Nu. Discutăm despre o ordine de zi care nu a fost votată, discutăm despre un orar care nu a fost votat și discutăm despre un articol care stabilește foarte clar care sunt, printre altele, atribuțiile președintelui Senatului: „Conduce lucrările Senatului și asigură respectarea programului orar și a ordinii de zi.”

Așadar, stimați colegi, dragi colegi senatori, membri ai PSD și PNL, nu ne acuzați că blocăm procesul legislativ. Procesul legislativ este blocat pentru că, la îndemnul dumneavoastră, președintele Senatului nu supune la vot ordinea de zi, motiv pentru care nu avem ce legifera, dragi colegi. Asta este realitatea! Tot restul sunt discuții care se fac în baza altor articole din Regulamentul Senatului și din Constituția României. Vă mulțumesc.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Fiți fără grijă. Vom ajunge la un vot și pe proiectul de ordine de zi pe care îl aveți în mape.

Domnul senator Marcu.

Domnul Gheorghe Marcu:

Vă mulțumesc, domnule președinte.

Domnule președinte,

Stimați colegi,

Voi face intervenția mea recitând un vers:

„Ei fac din noapte ziua

Și-a zilei ochi o închid.”

De ce? Mă uit foarte mult la mulți colegi și am în mână Constituția României și, respectiv, Regulamentul Senatului.

În Constituția României, ca om al științelor exacte, cred că se citește a „n”-a oară art. 64 alin.(3) în care se explică foarte clar:

„Președintele Camerei Deputaților și președintele Senatului se aleg pe durata mandatelor Camerelor”. Punct. Este punct, stimați colegi. (*Rumoare, discuții*) Mai departe, ne referim și la ordinea de zi, stimați colegi, numai puțin. Ascultați-mă, că nu vorbesc mult. Ceilalți membri ai Birourilor permanente sunt aleși la începutul fiecărei sesiuni. Acesta este un prim aspect. Deci referitor la suspendarea președintelui Senatului nu avem ce discuta, stimați colegi.

Mă uit în sală, am această Constituție în mână, și știu că geneza apariției acesteia a stat la baza jertfei... (*Rumoare, discuții*) Numai puțin, lăsați-mă, că nu vorbesc acum cu dumneavoastră. La baza jertfei tinerilor din decembrie 1989.

Sunt colegi în această sală care au votat în 1991 această Constituție și aș vrea să-și prezinte foarte clar punctul de vedere. Nu se poate ca, după 20 de ani, să nu mai recunoaștem ceea ce am votat.

Referitor la ordinea de zi. Art. 84 alin.(2) precizează foarte clar: „Materialele supuse dezbaterii Senatului sunt cuprinse în proiectul ordinii de zi și în programul de activitate al Senatului, întocmite de către Biroul permanent.”

Eu știu că ordinea de zi a fost aprobată în Biroul permanent. Este adusă în plenul Senatului și noi astăzi trebuie să intrăm pe ordinea de zi a Senatului. Punct.

Vă mulțumesc, domnule președinte.

Domnul Mircea-Dan Geană:

Vă mulțumesc, stimați colegi. Eu cred că se consumă energie, timp și argumente care au fost auzite și probabil vor mai fi auzite în diverse forme și cu diverse interpretări în Camera Superioară a Parlamentului României.

Doresc să încercăm, dacă va fi posibil, ca astăzi să și legiferăm. Este tema noastră centrală. Săptămâna trecută, pe un început de ședință similar, s-a ajuns la situația paradoxală și contraproductivă în opinia mea în care ordinea de zi, în proiect, așa cum este ea prezentată în mapele dumneavoastră... (*Discuții, rumoare.*)

(*Din sală*): Nu este... nu o avem!...

Domnul Mircea-Dan Geană:

.....și care conține, pe lângă declarațiile politice de la început, întrebări și interpelări la final pentru ziua de luni și o importantă componentă legislativă. În proiectul ordinii de zidin mapele dumneavoastră avem, astăzi, practic, 21 de proiecte de lege și inițiative legislative, unele dintre ele cu termen de adoptare tacită pe 22 martie, deci care ar trebui să ne îndemne să ne aplecăm asupra lor cu prioritate, multe dintre ele legi organice, și vă reamintesc faptul că, în practica noastră, și nu am intenție să o modific, este ca de la ora 17.00 în fiecare zi de luni, dacă suntem de bună-credință,

am încercat să dăm un vot pe legi organice și vot final, atunci când a fost cazul, pentru a putea, într-adevăr, să avansăm cu acest proces de legiferare.

Acestea sunt teme foarte importante și sunt convins că și reprezentanții Guvernului vor avea o șansă astăzi să apere punctul de vedere al Executivului în discuțiile cu privire la proiecte de lege.

Eu regret că timpul pe care, inițial, îl aveam alocat cutumiar, dar și practic pentru declarații politice a fost și este perfect regulamentar, dar în aceeași logică, și sper să nu avem o situație similară cu cea de săptămâna trecută, avem în fața noastră un proiect de ordine de zi, cel pe care îl aveți în mape, care este un proiect de ordine de zi aprobat de Biroul permanent și care conține prioritățile legislative ale Senatului României în acest moment, inclusiv prioritățile din punctul de vedere al programului guvernamental, pentru că un număr important de acte legislative sunt, de fapt, acte care vin să se pronunțe cu privire la ordonanțe și alte proiecte ale Guvernului României.

De aceea, în acest moment, pentru că s-a făcut o solicitare regulamentară, las la o parte conotația politică, supun votului dumneavoastră proiectul ordinii de zi în pe care îl aveți în mapă...
(Discuții, rumoare, vociferări.)

(Din sală, mai multe voci): Nu este... nu îl avem...

Domnul Mircea-Dan Geană:

Ba există și este în mapele dumneavoastră. Vă invit să vă pronunțați cu privire la ordinea de zi.

(Din sală, mai multe voci): Procedură!

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Ordinea de zi pe care o aveți în mapele dumneavoastră. După aceasta vă puteți pronunța. Avem o ordine de zi. Ați solicitat să întrerupem declarațiile politice pentru a vota ordinea de zi. Aveți în mapele dumneavoastră o ordine de zi asupra căreia vă solicit să vă pronunțați. (*Discuții, rumoare, vociferări.*)

(Din sală): Procedură.

Vă rog să votați ordinea de zi din mapele dumneavoastră. Vă rog să vă exprimați prin vot. (*Discuții, rumoare, vociferări.*)

(Din sală): Procedură...

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Cu 42 de voturi pentru, 42 de voturi împotriva și nicio abținere, ordinea de zi nu a întrunit numărul necesar de voturi.

(Discuții în sală)

(Domnul senator Traian-Constantin Igaș solicită cuvântul.)

În condițiile în care votul Senatului este un vot pe acest proiect de ordine de zi, pe care îl aveți în mape, și suntem într-o situație, practic, de indecizie cu privire la acest lucru, vă invit să interveniți pentru a putea găsi o soluție acestei chestiuni.

Repet, voi propune plenului ordinea de zi pe care o avem și vreau să fim la fel de clar înțeleși: rolul președintelui Senatului este de a veghea la respectarea ordinii în ședințele Senatului, a Constituției și a Regulamentului instituției noastre.

Dacă dorim, într-adevăr, să legiferăm astăzi, vă rog să încercăm să găsim o formulă să legiferăm, și nu să încercăm să aruncăm în aer încă o dată o ordine de zi atât de importantă.

(Doamna senator Anca-Daniela Boagiu solicită cuvântul.)

Doamna senator Boagiu, pe procedură.

Doamna Anca-Daniela Boagiu:

Mulțumesc, domnule președinte. Îmbrățișez propunerea făcută de dumneavoastră. Întrucât nu sunt liderul grupului parlamentar, vă rog, regulamentar, să-i dați cuvântul liderului Grupului parlamentar al PD-L, care are o variantă de deblocare a legiferării pe ziua de astăzi.

Vă mulțumesc.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Mulțumesc.

Domnul senator Ion Toma, liderul Grupului parlamentar al Alianței Politice PSD+PC.

Domnul Ion Toma:

Domnule președinte,

Stimați colegi,

Grupul parlamentar al Alianței Politice PSD+PC cere o pauză de consultări.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Vă mulțumesc.

Pauză de consultări la solicitarea Grupului parlamentar al Alianței Politice PSD+PC.

*

P A U Z Ă

*

(După pauză)

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Domnule lider Ion Toma, vă rog să ne informați cu privire la rezultatul consultărilor pe care le-ați propus.

Domnul Ion Toma:

Domnule președinte,

Stimați colegi,

În urma consultărilor, am decis să vă cerem reluarea votului privitor la ordinea de zi aprobată de Biroul permanent.

(Discuții în sală)

Domnul Mircea-Dan Geană:

Mulțumesc.

Stimați colegi,

Vreau să vă aduc la cunoștință faptul că în plenul Senatului de săptămâna trecută am aprobat programul de lucru pentru săptămâna în curs... *(Proteste în sală; vociferări)* ... cu un vot pe care l-am exercitat săptămâna trecută.

În condițiile în care votul cu privire la ordinea de zi propusă de Biroul permanent s-a încheiat neconcludent, cu 42 de voturi pentru și 42 de voturi împotriva, și constatând faptul că este ora 18.00, din acest moment, intrăm în punctul obligatoriu de pe ordinea de zi a ședinței noastre – *(Vociferări în sală)* – legat de întrebări și interpelări, pe baza aprobării Biroului permanent și a plenului Senatului de săptămâna trecută.

(Domnul senator Traian-Constantin Igaș solicită cuvântul.)

Repet ceea ce am spus și săptămâna trecută, v-am spus-o și astăzi și am să v-o spun ori de câte ori mi-o veți solicita: nu voi permite, ca președinte al Senatului, încălcând Regulamentul și Constituția, introducerea pe ordinea de zi a unor elemente care sunt, în mod evident, vădit și fățiș, neconstituționale.

De aceea, după această perioadă, pe care o regret, de epuizare a timpului alocat pentru legiferare, de la ora 16.00 la ora 18.00, doresc să vă invit să vă exercitați dreptul de a prezenta întrebări și interpelări.

Rog și reprezentanții Guvernului să-și ocupe locul în banca guvernamentală, pentru a putea să preia întrebările și interpelările senatorilor României.

Intrăm în faza de întrebări – interpelări, pe baza programului aprobat, aprobare pe care am dat-o săptămâna trecută.

(Domnul senator Traian-Constantin Igaș s-a deplasat la microfonul central și insistă să i se acorde cuvântul.)

Rog secretarii să mă asiste cu privire la lista celor care vor lua cuvântul în continuare.

Din partea Grupului parlamentar al PD-L, doamna senator Anca Boagiu are o întrebare adresată Ministerului Dezvoltării Regionale și Turismului și Ministerului Sănătății.

Doamna senator, vă rog.

(Gălăgie în sală)

Vă rog să creați condiții elegante și decente, pentru ca doamna senator să poată să adreseze întrebarea pregătită, Executivului României.

Doamna Anca-Daniela Boagiu:

Domnule președinte, încă, al Senatului României,

Este pentru prima dată când mă adresez plenului Senatului și dumneavoastră fără a vă mulțumi că îmi dați cuvântul, și fac lucrul

acesta pentru că mi-ați dat cuvântul cerându-mi să încalc, la rândul-mi, Regulamentul Senatului.

Îmi cereți să adresez întrebarea pe care o aveam de adresat miniștrilor, pe o ordine de zi care nu a fost votată, domnule președinte... (*Aplauze*) ... și câtă vreme ordinea de zi nu este votată, nu-mi cereți să încalc Regulamentul și să vă copiez exemplul. Nu pot să fac lucrul acesta.

Mai mult decât atât, toate solicitările care s-au făcut astăzi au fost tergiversate, tocmai pentru a ieși din programul de lucru pe care l-ați invocat. De altfel, nici programul de lucru nu a fost votat, domnule președinte, astăzi nerespectându-se niciuna dintre procedurile regulamentare.

Noi înțelegem, ca grup parlamentar, să colaborăm, să cooperăm, câtă vreme Constituția, Regulamentul Senatului sunt respectate. Câtă vreme toate acestea nu sunt respectate, domnule președinte, vă faceți părtaș, alături de cei care recunosc că vă sfătuiesc prost, și colegii din dreapta sălii, și cei din stânga sălii, să încălcați, repetat, Regulamentul acestei Camere superioare a Parlamentului. (*Gălăgie în sală*)

Domnul Mircea-Dan Geană:

Vă rog să păstrați liniștea în sala de plen!

Doamna Anca-Daniela Boagiu:

Apreciez eleganța cu care dați din picioare. Aș aprecia, dragă coleg, și eleganța cu care ați interpreta și ați aplica Regulamentul și Constituția.

Deci nu voi citi această întrebare, pentru că este total neregulamentară și suntem în afara programului și a ordinii de zi.

Mulțumesc.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Mulțumesc.

Din partea Grupului parlamentar al Alianței Politice PSD+PC, doamna senator Doina Silistru. Vă invit la microfon pentru a adresa întrebarea pregătită, Executivului român.

(Discuții în sală)

Doamna Doina Silistru:

Mulțumesc, domnule președinte.

Întrebarea mea este adresată doamnei Crinuța Nicoleta Dumitrean, președintele Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților.

Doamnă președinte,

Cu deosebit respect, vă adresez următoarea întrebare.

Vă supun atenției cazul domnului Florescu Cezar Sandu, domiciliat în municipiul Vaslui, str. Vasile Alecsandri nr. 2, județul Vaslui, al cărui dosar, ce conține Dispoziția nr. 101/2005, emisă de către Primăria Municipiului Vaslui, a fost înaintat Secretariatului Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor și înregistrat cu nr. 18830/CC.

Deși domnul Florescu a făcut cerere de analizare cu prioritate, dosarul cu nr. 18830/CC nu a fost repartizat unui consilier din cadrul Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților în vederea analizării și transmiterii către un evaluator autorizat.

Vă întreb, doamnă președinte, care este stadiul dosarului domnului Florescu Cezar Sandu și cât estimați că va mai dura până la soluționarea lui.

Solicit răspuns scris.

Mulțumesc.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Mulțumesc doamnei senator.

Din partea Grupului parlamentar al PNL dorește cineva să prezinte întrebările pregătite?

Sunt înscriși domnii senatori Paul Ichim, Raymond Luca, Romeo-Florin Nicoară.

Nu dorește nimeni.

Din partea Grupului parlamentar al PD-L este înscris domnul senator Petru Filip. Nu dorește să prezinte.

Din partea Grupului parlamentar al Alianței Politice PSD+PC, domnul senator Titus Corlățean. Îl invit la microfonul central pentru a adresa întrebarea sa Guvernului României.

Domnul Titus Corlățean:

Mulțumesc, domnule președinte.

Interpelarea este adresată ministrului transporturilor și infrastructurii, domnul Radu Berceanu, pe care îl salut cu prietenie.

Subiectul interpelării: Construcția centurii ocolitoare mare a municipiului Săcele.

În luna ianuarie a acestui an, în calitate de senator ales în Colegiul S2 din județul Brașov, am formulat un amendament la bugetul de stat pe anul 2010 pentru finanțarea începerii lucrărilor de

construcție la centura ocolitoare mare a municipiului Săcele. Pentru prima etapă de demarare a lucrărilor am solicitat alocarea sumei de 2 000 mii lei. Prezent la dezbaterile amendamentelor din cadrul Comisiilor reunite pentru buget și finanțe, ministrul Radu Berceanu s-a angajat să identifice sursa de finanțare pentru începerea lucrărilor în cursul acestui an, imediat după finalizarea, în luna martie, a studiului de fezabilitate, aflat în acel moment în curs de derulare.

Municipiul Săcele se află în imediata vecinătate a municipiului Brașov, fiind străbătut de DN1A (Brașov – Vălenii de Munte – Ploiești) și DN1 (București – Brașov), principala arteră națională.

Din cauza faptului că municipiul Săcele nu are o centură ocolitoare care să preia traficul autovehiculelor grele, toate acestea circulă prin mijlocul municipiului și afectează structura de rezistență a clădirilor, a caselor localnicilor.

Mai grav este faptul că din cauza lipsei unei centuri ocolitoare, municipiul Săcele ocupă nefericitul loc întâi din județul Brașov în ceea ce privește numărul accidentelor rutiere mortale.

Solicit ministrului transporturilor și infrastructurii să precizeze când intenționează să aloce banii necesari pentru începerea construcției centurii ocolitoare mari a municipiului Săcele, potrivit angajamentului asumat în plenul Comisiilor parlamentare reunite pentru buget și finanțe, și care este stadiul studiului de fezabilitate.

Solicit răspuns scris și verbal.

Mulțumesc.

*

Domnul Mircea-Dan Geană:

Mulțumesc foarte mult.

Profit de faptul că suntem încă în cvorum de ședință pentru a vă supune aprobării programul de lucru pentru ziua de mâine și, după aceea, pentru săptămâna viitoare, pentru a evita astfel de situații.

Vă rog să vă pronunțați.

(Discuții în sală)

Vă rog să activați... Suntem în procedura de vot.

Vă rog să votați.

(Din sală): Nu merge!

Domnul Mircea-Dan Geană:

Vă rog să votați.

(Din sală): Nu merge!

Domnul Mircea-Dan Geană:

O secundă.

Stafful să ne spună când sistemul electronic de vot este pregătit.

(Din sală, mai multe voci): Vot deschis!

Domnul Mircea-Dan Geană:

Vă rog, o secundă de răbdare, pentru că suntem în procedură de vot.

(Din sală): Vot deschis, domnule președinte!

Domnul Mircea-Dan Geană:

În condițiile în care avem dificultăți la acest sistem – și sper să fie reparat cât mai curând – propun procedura de vot deschis pentru programul de lucru de mâine, respectiv până la ora 13.00, conform aprobării Biroului permanent.

Vă rog să mă ajutați cu numărarea voturilor.

Mulțumesc.

Voturi împotrivă?

Abțineri?

(Discuții la masa prezidiului)

Cu 55 de voturi pentru, programul de lucru a fost aprobat.

Vă mulțumesc.

(Vociferări în sală; aplauze)

Vă mulțumesc foarte mult. În continuare...

(Din sală): Nu se poate să fie atâtea voturi!

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Vă rog să confirmați numărul de voturi. Vă rog să reconfirmați numărul de voturi.

(Discuții la masa prezidiului; discuții în sală; vociferări)

Vă rog să-mi confirmați numărul de voturi. Acesta mi-a fost comunicat, nu am numărat eu.

Doamna secretar, vă rog să mă ajutați.

(Vociferări în sală)

O secundă, vă rog..., pentru a putea anunța rezultatul votului cu calm, cu răbdare.

Doamna secretar Silistru mă ajutați la numărarea voturilor?!

Vă rog să rămâneți pe locurile dumneavoastră pentru a putea să numărăm voturile.

Vă rog să votați prin ridicarea mâinii.

Cine este în favoarea programului de lucru pe care l-am supus atenției dumneavoastră?

Vă rog să numărați. Nu are nimeni niciun interes să prezinte...

Cu 46 de voturi pentru, programul de lucru a fost aprobat.

(Gălăgie foarte mare, replici neinteligibile)

Vă mulțumesc.

De fiecare dată, am făcut acest lucru, în această situație.

*

Doresc, de asemenea, să vă informez că declarațiile politice, care nu au putut fi prezentate astăzi, din motivele pe care, din păcate, le-am avut în fața noastră, fac parte din stenograma ședinței noastre, pentru a nu priva niciun coleg sau colegă de dreptul de a prezenta o declarație politică în plenul Senatului României.

Din partea Grupului parlamentar al PD-L, au depus declarații politice domnii senatori: Alexandru Mocanu, Gheorghe David, Traian-Constantin Igaș, Toader Mocanu, Dumitru Oprea, Iulian Urban, Petru Bașa, Mihaela Popa, Dorin Păran, Dorel Borza, Ion Bara, Marius Necula și Mihai Niță.

Din partea Grupului parlamentar al Alianței Politice PSD+PC, doamnele senator Doina Silistru și Olguța-Lia Vasilescu, precum și domnii senatori: Florin Constantinescu, Ion Toma, Valer Marian, Alexandru Cordoș, Șerban Valeca, Gavril Mîrza, Nicolae Moga, Gheorghe Pop și Mihăiță Găină.

Din partea Grupului parlamentar al PNL – regret că nu a existat posibilitatea de a prezenta în plen declarațiile politice de astăzi –, au depus declarații politice domnii senatori: Paul Ichim, Cornel Popa, Marius Nicoară, Mario-Ovidiu Oprea, Marian Bîgiu și Emilian-Valentin Frâncu.

Din partea senatorilor independenți, domnii senatori Liviu Câmpanu și Sorin-Serioja Chivu.

Aceste declarații politice fac parte din stenograma ședinței noastre de astăzi, în pofida situației pe care o regretăm – sunt convins – cu toții.

Declarații politice neprezentate în plenul Senatului:

Domnul Alexandru Mocanu:

Declarația politică se intitulează „Fraudă fiscală la Realitatea TV?!”.

Deschid laptopul și citesc: Fraudă fiscală la Realitatea TV! Mă frec la ochi și citesc din nou: Fraudă fiscală la Realitatea TV! Măi să fie, nu e glumă! Citesc mai departe și pe măsură ce mă adâncesc în „lectură” pricep, din ce în ce mai clar, motivația emisiunilor vitriolante ale Realității TV la adresa președintelui Traian Băsescu și a PD-L. Speram ca măcar în media principiile deontologice să nu se schimbe după cum bate... Vântu?! Dar iată ce se scria mai departe.

La trustul Realitatea-Cațavencu, la fel ca la orice altă societate comercială, Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF) a efectuat un control. Personal, citisem mai demult în presă despre acest control, dar nu știam unde se ajunsese sau, mai precis, ce anume se constatase. La vremea respectivă se spusese chiar că domnul Dragoș Nedelcu – omul de încredere al lui Sorin Ovidiu Vântu (SOV) și finul marelui sindicalist Liviu Luca – ar fi făcut o vizită șefului ANAF pentru a negocia, nici mai mult nici mai puțin, decât... încetarea controlului?! Amintesc că Dragoș Nedelcu este un

tânăr pe care tandemul SOV-Luca l-a „plimbat” pe la Capital, Ziarul Financiar, The Money Channel, Cațavencu, Realitatea, iar acum vreo 2-3 ani l-au făcut, pentru o vreme, chiar director executiv și administrator al Clubului Rapid?!

Acum am primit confirmarea vizitei făcute de Dragoș Nedelcu la sediul ANAF pentru a negocia, zice-se,...încetarea controlului! Înțeleg că nu a obținut nimic și astfel, trustul a declanșat atacul concentrat și concertat împotriva președintelui Băsescu și a PD-L care, vezi Doamne, după mintea lor, ar fi trebuit să cenzureze acțiunile de control ale ANAF și să nu permită controale la trustul de presă amintit. Asta înțeleg ei, probabil, prin spiritul deontologic (in)suflat de Vântu profesioniștilor din trustul Realitatea-Cațavencu. Ce am mai aflat că a descoperit ANAF?

O furăciune de 2 milioane de euro(!!!), rezultată din închirierea unor echipamente de televiziune Realității TV, de către o firmă deținută de sindicalistul Liviu Luca. Furăciunea constă în aceea că echipamentele fuseseră cumpărate anterior, culmea, cu banii Realității TV, așa cum rezultă din contabilitatea trustului, fiind trecute inclusiv în inventar. Astfel spus, trustul a scos din firmă 2 milioane de euro și a plătit unei alte persoane juridice o chirie pentru niște echipamente care, de fapt, îi aparțineau! Halal afacere!

Toți angajații Realității TV au fost încadrați și plătiți pe „drepturi de autor”, inclusiv mașiniștii, șoferii, portarii, contabilii! Toți au fost, nu-i așa, colegi în ale autoratului cu Răzvan Dumitrescu, Oana Stancu, Adrian Ursu etc. Cu toții, vreo 80 de persoane care, în acest fel, au fentat statul și nu au plătit impozit pe

veniturile încasate lunar! Înțelegeți acum de ce deontologii Realității (și nu numai) țipau ca din gură de șarpe cum că eventuala restrângere a categoriilor de angajați care pot fi salarizați prin drepturi de autor ar fi măsură abuzivă de impozitate excesivă a angajaților?

Rambursarea ilegală a unui mezelic de TVA, în sumă de 96 de milioane de euro(!), care s-a făcut în doar 2 zile și la fel de repede s-a evaporat prin diverse firme ale mult preacinstiților moderatori și cațavenci, firme care au intrat toate în control încrucișat.

În plus, aud că în „parteneriatul” Vântu-Luca-Nedelcu este mare, foarte mare supărare generată de schimbarea șefului Companiei Naționale de Investiții, care ar fi fost omul lor în sistemul de stat și astfel, ar fi rămas cu ochii în soare. Adică fără o mulțime de contracte. Ce să-i faci, asta-i viața!

Ziaristul Victor Roncea oferă și el o informație care completează tabloul de mai sus privind trustul Realitatea-Cățavencu, și anume că SOV ar fi împrumutat de la Dinu Patriciu suma de 10 milioane de euro. În acte, împrumutul l-a făcut Blue Link Communications Ltd., adică firma care deține toate licențele și acțiunile de la Realitatea TV. Fiind un offshore, sunt aproape convins că Vântu a garantat cu acțiunile acestei firme care, acum, ar fi în proprietatea lui Patriciu.

P. S. În altă ordine de idei, săptămâna trecută am constatat că senatorii UDMR s-au alăturat demersului Grupului senatorial al PD-L de revocare a domnului Mircea Geoană din funcția de președinte al Senatului. Când mă pregăteam să salut decizia, aflu că abilitii UDMR-iști plusează, anunțând că doresc chiar să ocupe

această funcție! Bineînțeles că... „aiasta nu se poate, Maiestate” și, sunt convins, nici ei nu speră sincer la așa ceva. Numai că, pragmatici cum sunt, ungurii vor să-și creeze din asta un avantaj la o eventuală viitoare negociere când, la o adică, să poată spune: „... știți, noi am cedat la numirea președintelui Senatului, așa că acum e rândul vostru...” Nu-s proști ungurii, dar nici noi!

Domnul Gheorghe David:

Doamnelor și domnilor senatori,

Am să continui în declarația mea de azi cu o temă de actualitate, despre care am mai prezentat în declarațiile anterioare, și anume „Recensământul General Agricol din România – Atribuțiile comisiilor municipale, ale sectoarelor municipiului București, orășenești și comunale”.

Comisiile municipale, ale sectoarelor municipiului București, orășenești și comunale pentru recensământ răspund de efectuarea acțiunilor și lucrărilor prevăzute în Programul general de organizare și efectuare a Recensământului General Agricol 2010, aprobat de Comisia Centrală pentru Recensământul General Agricol, și au următoarele atribuții:

- înaintează comisiei județene și a municipiului București pentru recensământ, în termen de 10 zile de la constituire, o copie de pe dispoziția primarului de constituire a comisiei și procesul-verbal cu componența nominală a acesteia, datele de contact ale membrilor acestora;

- organizează, conduc, controlează și răspund de efectuarea lucrărilor de recensământ pe raza municipiilor și a sectoarelor

municipiului București, orașelor și comunelor, la termenele prevăzute și potrivit instrucțiunilor Comisiei Centrale pentru Recensământul General Agricol;

- colaborează cu primăriile la efectuarea lucrărilor pregătitoare ale recensământului:

a) întocmirea listelor exploatațiilor agricole, ale căror centralizatoare vor fi înaintate comisiilor județene și ale municipiului București;

b) împărțirea unității administrativ-teritoriale în sectoare de recensământ pe materialele cartografice preluate de la oficiile de cadastru și publicitate imobiliară, respectiv Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară al Municipiului București și înaintarea acestora comisiei județene și a municipiului București spre verificare și aprobare;

c) elaborarea lucrărilor de sectorizare a teritoriului localităților, în conformitate cu normele aprobate de Comisia Centrală pentru Recensământul General Agricol;

d) asigurarea, selectarea și recrutarea personalului de recensământ, reprezentat de recenzori, recenzori-șefi și coordonatori, din rândul specialiștilor agricoli, al specialiștilor în economie, informatică și alte domenii, inclusiv funcționarii publici de specialitate, precum și din rândul pensionarilor și al altor categorii de persoane cu pregătire corespunzătoare, cu studii superioare sau medii;

- colaborează cu primăriile pentru asigurarea atât a spațiilor de lucru și a mijloacelor de comunicare necesare desfășurării activității

comisiei, cât și a spațiilor pentru păstrarea și gestionarea materialelor de recensământ, până la predarea lor comisiei județene și a municipiului București;

- colaborează cu primăriile și iau măsuri în vederea actualizării registrului agricol, în conformitate cu reglementările în vigoare;

- răspund de participarea recenzorilor, recenzorilor-șefi, coordonatorilor și recenzorilor de rezervă la instructajele organizate în cadrul județului și municipiului București;

- președinții comisiilor participă la ședințele de analiză a stadiului lucrărilor premergătoare recensământului, care vor avea loc la comisia județului și a municipiului București;

- organizează acțiuni de popularizare a recensământului, pe baza programului primit de la comisia județeană și a municipiului București pentru recensământ, subliniind importanța, scopul, perioada și modul de efectuare a recensământului, precum și prevederile legale referitoare la confidențialitatea datelor declarate de către respondenți; dispun măsuri pentru asigurarea, difuzarea și afișarea materialelor de popularizare transmise de comisia județeană și a municipiului București;

- organizează repartizarea recenzorilor și recenzorilor-șefi pe sectoare și secții de recensământ;

- controlează modul de efectuare pe teren a vizitei preliminare de către recenzori;

- verifică dacă toți recenzorii și recenzorii-șefi activează în cadrul sectoarelor, respectiv secțiilor de recensământ și iau măsuri de înlocuire a celor absenți cu personalul de rezervă care a participat la instructaje;

- analizează zilnic, cu recenzorii-șefi și coordonatorii, modul de desfășurare a înregistrării, greutățile întâmpinate și stabilesc măsuri pentru remedierea lipsurilor constatate, asigură interpretarea unitară a instrucțiunilor și înregistrarea corectă a datelor în chestionarele de recensământ;

- informează comisia județeană și a municipiului București despre stadiul înregistrării exploatațiilor agricole, precum și despre situațiile deosebite (organizatorice, metodologice) întâlnite pe teren;

- primesc, la încheierea acțiunii de recenzare, de la recenzorii-șefi și coordonatori mapele cu chestionarele de recensământ completate, centralizatoarele, precum și întregul material distribuit recenzorilor și verifică conținutul lor (inclusiv materialele de recensământ neutilizate);

- asigură păstrarea în condiții de securitate a întregului material de recensământ și centralizează datele provizorii ale recensământului, pe municipiu și sector al municipiului București, oraș sau comună;

- urmăresc respectarea de către personalul de recensământ (recenzori, recenzori-șefi și coordonatori) a confidențialității datelor în timpul înregistrării;

- analizează și validează rezultatele provizorii ale recensământului pentru unitatea administrativ-teritorială respectivă, întocmesc procesele-verbale de omologare ale acestora;

- predau comisiilor județene și ale municipiului București materialele de recensământ, împreună cu rezultatele provizorii, și restituie toate materialele neutilizate;

- sprijină și coordonează lucrările anchetei de control al recensământului;

- îndeplinesc și alte sarcini primite din partea comisiei județene și a municipiului București.

Domnul Traian-Constantin Igaș:

Declarația politică se intitulează „Violența din programele de televiziune și impactul asupra dezvoltării copiilor”.

Domnule președinte,

Stimați colegi,

Cel mai recent studiu în ceea ce privește violența în televiziune ne plasează, ca țară, printre primele locuri în această ierarhie, surclasând țări cu tradiție în televiziune, precum SUA, Canada sau Franța. Studiul „Reprezentarea violenței televizuale și protecția copilului” reprezintă o premieră în studiile media din România, fiind realizat cu sprijinul UNICEF.

Lucrarea, foarte exhaustivă, relevă cifre îngrijorătoare: 9 acte de violență pe oră (la TVR1) și 23,4 acte de violență pe oră (la ProTV), ceea ce înseamnă o medie de 14 acte de violență pe oră. Rezultatele sunt pentru anul 2009, se observă o descreștere ușoară față de anii anteriori, dar valorile medii continuă să fie mai mari, îndeosebi în cazul televiziunilor private.

Trăim într-o lume tehnologizată, cu acces nestingherit la mass-media sau internet, astfel că este imperios necesar un semnal de alarmă la situația prezentată de acest studiu. Generația copiilor care cresc cu televizorul trebuie protejată printr-un consum sănătos de televiziune în familiile lor. Televiziunea aduce un plus de efecte

negative în formarea comportamentului violent al viitorului tânăr care, copil fiind, a consumat violența prin intermediul televiziunii.

Este inadmisibil ca numărul actelor de violență înregistrate la canalele care se adresează exclusiv copiilor să dețină valori apropiate de cea mai mare valoare măsurată pentru canalele adulților. Aici includem cifre ca 37 (Jetix), 31 (Cartoon Network), 20 (Minimax), toate reprezentând numărul de acte de violență înregistrate în 60 de minute de emisiune. Acestea sunt canalele de televiziune atât de îndrăgite de copiii noștri, copii cărora încercăm cu toții să le asigurăm cea mai aleasă educație, cele mai bune condiții de trai, care se dovedesc a le fi contraindicate, mai mult chiar, de-a dreptul nocive pentru dezvoltarea lor.

Într-adevăr, televiziunea are înscrisă în gena ei un „potențial violent”, însă și în cazul canalelor publice și în cazul canalelor private, televiziunile din România oferă, după indicatorul frecvenței și duratei violenței pe oră, o cantitate mai mare de violență decât în țări de referință ca SUA, Canada sau Franța.

Statisticile arată o medie de trei-patru ore pe zi în care copiii noștri se uită la televizor și o altă medie de 14 acte de violență înregistrate pe oră, astfel că, la un calcul pur matematic, avem niște rezultate extrem de periculoase pentru dezvoltarea sistemului de valori și modelarea comportamentului copiilor și al adolescenților. Efectele violenței prezente în programele TV le observăm la generațiile actuale atunci când vedem copii care devin „imuni” la imaginile ce prezintă violență, acceptă gradual violența ca pe un

mod de a rezolva problemele, imită violența pe care o observă la televizor, se identifică cu anumite personaje, victime și/sau agresori.

Ce putem face pentru a stopa această sporire a agresivității la copii, deși în familie încercăm să le asigurăm un climat cât mai benefic și mai stabil? Conștientizarea este primul pas, urmat, bineînțeles, de mai multe dezbateri pe această temă, pentru a ocroti generațiile ce ne vor urma, generații de la care avem atât de multe așteptări.

Vă mulțumesc.

Domnul Toader Mocanu:

Declarația politică este intitulată „Nevoia de schimbare a clasei politice românești”.

Declarația politică pe care urmează să o susțin o să vă surprindă, fără doar și poate, pe o parte dintre dumneavoastră, deoarece nu se va referi la probleme cotidiene, ci la o problemă omniprezentă în discursul public cu privire la clasa politică: nevoia (dramatică) de schimbare a celor care practică această profesie.

Deși partidele politice, și implicit noi, oamenii politici, am pierdut o mare parte a susținerii publice și am ajuns în prezent la cel mai scăzut nivel de încredere a românilor în Parlament, nu facem nimic pentru îmbunătățirea acestei situații. Dacă privim în orice cercetare sociologică constatăm că nivelul de încredere a românilor în instituția garantă a democrației se situează sub 15 procente.

Ca parlamentar aflat la primul mandat, mărturisesc că sunt dezamăgit și nemulțumit de această realitate, precum și de complotul (acordul) nostru tacit în a menține și, uneori, în a

accentua această situație. În acest sens, aș da un singur exemplu: ignorarea dezbaterilor politice pe proiectele de lege, ajungându-se adesea de la dezbateri la declarații politice și atât.

În acest sens, îmi doresc să separăm foarte clar timpii alocați pentru declarațiile politice de timpii alocați pentru dezbateri pe proiecte legislative, pentru ca activitatea de legiferare să fie mult mai eficientă, iar consensul politic să fie existent pentru proiectele de lege prioritare și de o importanță deosebită.

Vă reamintesc, stimați colegi, că, în ultima lună de zile, ca să nu privesc mai mult înapoi, nu am reușit să parcurgem ordinea de zi, luând în dezbateri doar foarte puține inițiative legislative.

Mă întreb și sunt convins că și alți colegi și-au adresat o astfel de întrebare: când vom deveni eficienți? Este evident că reforma Parlamentului României este un deziderat necesar și real.

Dar până atunci lansez propunerea de a lucra împreună la găsirea unui mod de lucru eficient, amintindu-vă că am fost trimiși aici printr-un vot de încredere al alegătorilor.

Toate acestea pentru a reuși o schimbare consistentă și o restabilire a relațiilor de încredere între clasa politică și cetățeni.

După cum mă cunoașteți deja, nu voi accepta să fac parte din acest complot și voi reacționa, ori de câte ori mi se va da ocazia, împotriva principiilor nesănătoase de acțiuni politice.

Inițierea unei dezbateri la nivel național pe tema reformării clasei politice cu susținerea tuturor colegilor senatori, deopotrivă a celor aflați în opoziție și a celor de la putere, ar fi benefică atât pentru noi, pentru a înțelege unde greșim, dar, mai ales pentru

opinia publică, care nu s-ar mai simți ignorată. Prin dialog am găsi și ne-am asuma cele mai bune soluții la problemele societății românești.

Stimați colegi,

Nu vin în fața dumneavoastră să vă țin lecții, dar mă simt dator să atrag atenția asupra acestui pericol al delegitimării acțiunilor noastre și, prin urmare, a nevoii de a ne schimba comportamentul politic în interesul celor care ne-au trimis în Parlament. Pentru că noi nu putem exista în absența celor pe care-i reprezentăm.

Iată argumentele mele:

În prezent, „virtuțile” care fundamentează imaginea colectivă asupra oamenilor politici sunt, din păcate, demagogia, lipsa de viziune, de responsabilitate, de consecvență, predilecția pentru scandal, circ și bășcălie.

În loc să fim preocupați de viitor și de responsabilitatea pe care o avem pentru acest viitor, ne ocupăm de multe ori de păcatele trecutului și de discuții sterile.

Lipsa de maturitate a clasei politice românești a condus și la imposibilitatea depășirii unor mentalități învechite în ceea ce privește instituția opoziției. Mă aștept din partea partidelor de opoziție ca, atunci când luăm în dezbatere inițiative legislative de interes național, și nu numai, să fie constructivi și să subscrie la promulgarea lor sau, după caz, să le amendeze, dar cu argumente, nu de dragul de a face opoziție, rămânând setați pe un vot negativ.

Ce politică trebuie să facem și ce conținut trebuie să dăm comportamentului nostru politic?

În încheiere, îmi permit să citez din lucrarea renumitului Max Weber intitulată „Politica, o vocație și o profesie” din anul 1919, cu privire la calitățile necesare unui om politic cu vocație:

„(...) există trei calități deosebit de importante pentru un politician: pasiunea, simțul responsabilității și intuiția. Pasiune, în sensul devotamentului pentru „o cauză” (...) și responsabilitatea pentru acea cauză. Lipsa unei cauze îl poate aduce pe politician în situația de a lupta numai pentru aparența puterii, iar lipsa responsabilității îl poate aduce în situația de a se lupta pentru putere, exclusiv de dragul puterii, și nu în vederea realizării unui țel anume. Cum trebuie să arate cauza în numele căreia politicianul aspiră la putere și face uz de ea este o chestiune de credință. ”

Vă mulțumesc.

Domnul Dumitru Oprea:

Declarația politică se intitulează „Ne trebuie oameni de caracter”.

Domnule președinte al Senatului,

Doamnelor și domnilor colegi,

Stimați invitați,

Democrația românească are deja două decenii de la renaștere. A trecut prin toate experiențele posibile și a împlinit integrarea europeană a țării. Cu toate acestea, vremea maturității e încă departe. Se discută despre o nouă schimbare a Constituției, Parlamentul are de luat în calcul reorganizarea administrativă a României, iar partidele sunt în plin proces de clarificare doctrinară. Însă cele mai îndepărtate de vremea maturizării par a fi chiar

personajele care stau la baza acestui sistem. Orice sondaj făcut în acești ani arată o percepție publică negativă constantă față de politicienii români. Verdictul este sec: neîncredere, dezamăgire, dispreț.

Nu este vorba așadar despre o dificultate de circumstanță, de vreun păcat efemer, ci despre o problemă de caracter. În plus, parcă pentru a întipări definitiv acest defect nefericit, politicienii s-au străduit să dea noi motive de dezgust. Astfel, nu suntem lipsiți nici acum de răfuieli ticăloase în partide, de trădări și dezertări interpretabile. Aflăm în fiecare lună despre noi cârdășii cu lumea finanțelor tulburi și combinații cu iz penal. Descoperim lideri de partide aflați în proprietatea unor magnați, înregistrări cu încasare de șpăgi și filări de persoane sub spectrul șantajului. Iar, ca imaginea să fie completă, apar și personaje sordide, de o incultură șocantă, a căror ascensiune este privită cu o resemnare dezarmantă.

În timp, efectele acestui neîntrerupt spectacol sunt de o perversitate desăvârșită. Nu este alterată doar calitatea spațiului public, ci se răstoarnă chiar valorile ei. Caracterul nu mai înseamnă corectitudine, moralitate fermă, ci atașamentul constant față de interesele unui grup. În interiorul sistemului, lipsit de caracter devine doar acela care demască o ticăloșie, care se distanțează de clan. Schimbarea cuvântului și ruperea înțelegerilor sunt aplaudate și considerate a fi semne de forță, de abilitate pentru supraviețuire. Tocmai de aceea, niciun proiect de reformare a acestei țări nu va reuși decât în clipa în care oamenii de caracter vor avea mai puțină toleranță pentru oamenii de nimic. Pentru că oamenii de nimic

crează nimic, iar forța lucrurilor importante izvorăște doar din caracter.

Vă mulțumesc.

Domnul Iulian Urban:

Declarația politică este intitulată „România sindicală conduce pe ultimul drum România reală”.

Începe primăvara sindicală. Întâi protestează profesorii și studenții, apoi ar putea ieși în stradă angajații de la metrou, medicii și funcționarii. Revendicările sunt în linii mari aceleași: bani mai mulți și stabilitatea locurilor de muncă.

Într-un fel sunt solicitări și acțiuni firești. Peste tot în lume, pentru orice salariat, acestea sunt prioritățile și orice sindicat este dator să le promoveze și să lupte pentru ele.

În mod special, în România există factori agravanți care scot oamenii în stradă. Cel mai pregnant este pierderea încrederii în guvernanți.

Nicio secundă Guvernul nu a lăsat impresia că are situația sub control, că știe ce face, că are o strategie clară. Impresia generală a fost de bâjbâială, măsuri luate azi au fost modificate sau abolite mâine, măsuri luate fără niciun studiu de impact au produs efecte adverse, declarații aruncate într-o doară au creat panică inutilă.

Privite așadar din această perspectivă, protestele sindicale sunt justificate. Există însă și cealaltă perspectivă, care nu e nici guvernamentală, nici politică și nici bugetară. Este perspectiva realității. Și din această perspectivă, protestele sindicale din această

primăvară sunt la fel de eficiente precum acelea împotriva venirii iernii sau împotriva zăpezii.

Fără o sustenabilitate reală, adică fără ca economia să-i producă, banii pentru majorarea pensiilor și a salariilor pot veni din doar două direcții: împrumuturi, care să arunce în aer deficitul bugetar și așa destul de mare, sau pornirea tiparniței de bani, care să arunce în aer inflația.

În primul caz am lua-o fix pe calea parcursă deja de Grecia, în cel de al doilea, devalorizarea banilor ar înghiți rapid creșterea nominală a veniturilor. Adică ne-am fura singuri căciula în mijlocul iernii.

Oamenii simpli care ies în stradă nu înțeleg, poate, aceste lucruri. Dar liderii sindicali le cunosc foarte bine. Și, dacă ar fi onești, nu ar promova revendicări nerealiste, ba chiar toxice. Nu sunt însă. Sindicatele sunt profund politizate, iar legătura baronilor sindicali cu partidele politice, în special PDS, și unii oameni de afaceri controversați, de exemplu Sorin Ovidiu Vântu, sunt notorii. Cum putem crede în onestitatea grevei de la metrou, de exemplu, cât timp liderul sindical Ioan Rădoi este senator PSD?

Și, nu în ultimul rând, nu e lipsit de semnificație faptul că salariații cei mai loviți de criză nu ies în stradă, deși ei susțin economia care îi hrănește și pe protestatari. Angajații din sectorul privat suportă în tăcere o situație cu mult mai grea decât cei de la stat. Disponibilizările din mediul privat au fost cu mult mai numeroase, reducerile de salarii au devenit aproape o regulă, sporurile și primele nici nu intră în discuție, iar orele suplimentare

nu se plătesc, ba chiar oamenii sunt mulțumiți că ele există, deoarece îndepartează riscul disponibilizării.

Și, culmea ironiilor, protestele bugetarilor tot pe ei îi lovesc cel mai tare, fie pentru că vor avea probleme cu copiii școlari, fie pentru că nu vor putea merge la serviciu cu metroul sau vor face cozi și mai mari în fața ghișeelor instituțiilor publice.

Există în acest moment o Românie sindicală și o Românie reală. Cele două ar trebui să fie concordante. Politizarea și nerealismul le-au făcut acum divergente.

Vă mulțumesc.

Domnul Petru Bașa:

Declarația politică se intitulează „Să scăpăm de monitorizarea pe justiție, dar să respectăm și în continuare cerințele”.

Domnule președinte,

Doamnelor și domnilor senatori,

Mecanismul de Cooperare și Verificare pe justiție pentru România este o chestiune în continuare sensibilă, dar conform ultimelor semnale monitorizarea pe justiție ar putea fi ridicată în acest an pentru țara noastră.

În ultimii doi ani, rapoartele de monitorizare au constatat progrese reale în ceea ce privește justiția din România și aceasta ca urmare a măsurilor care au fost implementate în acest domeniu.

Printre prioritățile care au fost stabilite pentru anul trecut a fost eficiența în lupta cu mica corupție.

Pentru interesul nostru național ar trebui să îndeplinim toate promisiunile în acest domeniu esențial pentru democrația oricărei

țări. Oricât de incomod ar fi fost, Mecanismul de Cooperare și Verificare pe justiție a fost înainte de toate și un instrument cu rol pedagogic. Unele progrese înregistrate în lupta anticorupție se datorează tocmai acestui sistem de monitorizare. Colegii noștri bulgari doresc menținerea acestui mecanism. Cred că nu trebuie să susții continuarea unei măsuri de tip pedagogic după ce lecția ai învățat-o. Important este însă ca această lecție să o și aplici în continuare, chiar și în lipsa controlului pedagogic.

Mai mult decât atât, pe termen lung mecanismul poate fi considerat și limitativ în ceea ce privește manifestarea politică în interiorul UE, ca stat membru, dar și pentru că există riscul de a pierde fonduri europene și aceasta dacă e să luăm în calcul faptul că Parlamentul European face presiuni foarte mari asupra Comisiei de a adopta măsuri de suspendare a fondurilor europene pentru țări care ridică semne de întrebare sau nu arată o totală corectitudine și lipsa oricărei suspiciuni în administrarea acestora.

„Existența unei capacități administrative adecvate și a unui control eficace al conflictelor de interese, al fraudei și al neregulilor financiare reprezintă o condiție necesară pentru ca o țară să beneficieze pe deplin de fondurile de preaderare și structurale ale UE.” Este o avertizare voalată a Comisiei Europene, care trebuie luată în seamă și în perioada de monitorizare, dar și postmonitorizare.

Ridicarea monitorizării în urma unor rezultate convingătoare în lupta anticorupție mai este importantă și în evaluările ulterioare ale României în interiorul UE.

Eșecul României în a face suficiente progrese în mecanismul de verificare și cooperare și în a risipi dubiile privind capacitatea de a combate corupția va influența evaluarea României în aderarea la Spațiul Schengen și la zona euro.

Ridicarea mecanismului de monitorizare se poate realiza prin două modalități: prin negocieri și lobby în instituțiile europene, unde România are reprezentanți, în Parlamentul European, în Comisie, dar forța de persuasiune a acestora ar fi extrem de redusă fără progrese în interior. Măsurile luate în România în sensul cerut de Comisie sunt a doua modalitate și poate cea mai puternică de a determina ridicarea mecanismului de monitorizare într-un termen cât mai scurt.

Dragi colegi, să sperăm că semnalele de ridicare a monitorizării pe justiție se vor adevăra în acest an și totodată să cerem instituțiilor abilitate ca majoritatea cerințelor impuse să fie respectate la momentul ridicării monitorizării, dar și după aceasta.

Vă mulțumesc.

Doamna Mihaela Popa:

Declarația politică este intitulată „15 Martie – Ziua Națională a Maghiarilor de Pretutindeni”.

Stimați colegi,

15 Martie, ziua izbucnirii Revoluției din 1848 la Pesta, a devenit simbolul libertății. Deviza revoluției era „libertate, egalitate, fraternitate”, iar scopurile urmărite au fost desființarea iobăgiei, libertatea presei, abolirea cenzurii, suportarea egală de către cetățeni a obligațiilor publice. Atunci aspirațiile maghiarilor, ale românilor și

ale altor națiuni europene au fost legate de valorile modernizării și emancipării naționale.

România este patria comună a tuturor cetățenilor ei, indiferent de originile acestora. Dacă în perioada dictaturii comuniste drepturile omului, printre care și drepturile persoanelor aparținând minorităților naționale, au fost nesocotite, în ultimii 20 de ani s-au făcut pași ireversibili în construcția unei societăți democratice și pluraliste, unde drepturile minorităților sunt garantate chiar în Constituție. În contextul actual, în care România și Ungaria și, implicit, PD-L și UDMR fac parte din aceeași mare familie europeană, Uniunea Europeană, respectiv PPE, cu scopuri comune de modernizare și bunăstare, asumarea acestei duble identități și mândrii, de a fi maghiar și cetățean român, a devenit mai ușoară și mai naturală decât a fost vreodată în istorie.

În regimurile comuniste din Ungaria și din România, de multe ori istoria a fost trunchiată, falsificată, iar idealurile zilei de 15 Martie denaturate sau utilizate în scopuri politicianiste.

Un studiu sociologic realizat de Centrul de Cercetare a Relațiilor Interetnice arată însă că în ultimii ani românii și maghiarii au tot mai multă încredere unii în alții.

Într-o societate internațională în care naționalismul a fost înlocuit de fenomenul globalizării, în care solidaritatea internațională și interetnică primează, în care desfășurăm ample acțiuni pentru combaterea discriminării, fie acestea de gen, socială sau etnică, avem datoria, atât românii, cât și maghiarii din România, să ne poziționăm într-o relație de respect și strânsă colaborare, în

vederea susținerii și promovării de politici competente și coerente, care să ducă la o reală reformă instituțională a statului român.

Avem nevoie, astfel, de parteneriate, implicare și susținere reciprocă pentru a asigura un suport legislativ coerent, bazat pe principiul egalității de șanse.

În speranța unei colaborări consolidate pe toate planurile și cu adânc respect, doresc cu această ocazie să urez colegilor mei din Parlament și tuturor maghiarilor din România „La mulți ani!”.

Mulțumesc.

Domnul Dorin Păran:

Declarația politică se intitulează „15 Martie – Ziua Maghiarilor de Pretutindeni”.

Doamnelor și domnilor senatori,

Este foarte important pentru noi, cei care reprezentăm poporul român în cel mai înalt forum democratic al țării, să cinstim cum se cuvine ziua de 15 Martie – Ziua Maghiarilor de Pretutindeni, iar faptul că lucrările Senatului au fost amânate pentru azi, marți, 16 martie, la cererea colegilor senatori ai Grupului parlamentar al UDMR, este o dovadă de prețuire față de sărbătoarea simbol a Ungariei, sărbătoare care are adânci rădăcini în trecut.

Știm cu toții că Revoluția de la 1848 a pornit din vestul Europei și a angrenat întregul continent.

La 1848, o parte din români au aderat și ei la Revoluția burgheză maghiară.

Astfel, Revoluția burgheză condusă de Lajos Kossuth din 1848-1849 a fost înăbușită de Armata Imperială a Austriei cu

ajutorul intervenției Rusiei țariste. În lupta de la Șiria, lângă Arad, armatele ungurești au fost zdrobite de ruși, iar Ungaria și Ardealul au fost predate de ruși austriecilor, potrivit prevederilor Sfintei Alianțe.

Din punct de vedere al cronologiei evenimentelor din acea vreme, prezentarea lor ar avea următoarea abordare:

La 3 martie 1848, la scurt timp după știrile aflate despre Revoluția franceză, opoziția a cerut în mod urgent să se aplice programele aprobate de Parlament.

La 15 martie 1848, poetul național al Ungariei, Petöfi Sándor, a citit mulțimii adunate în fața Muzeului Național o listă cu 12 puncte importante pentru independență.

Cronologia evenimentelor ne duce la 6 octombrie 1849, când cei 13 de la Arad, din armata maghiară, au fost executați de trupele cezarului austriac.

Doamnelor și domnilor senatori,

Cinstirea cum se cuvine a istoriei unui stat vecin și prieten din UE este un prilej de recunoaștere a trecutului zbuciumat, a luptei pentru independență și demnitate a fiecărui popor.

Indiferent de pozițiile mai mult sau mai puțin radicale din partea unor grupuri izolate, poziția noastră oficială trebuie să fie tolerantă. Toleranța și solidaritatea pentru membri – țările din UE reprezintă un exemplu de conviețuire pașnică între popoare.

Pacea duce la progres, iar înțelepciunea conducătorilor și a aleșilor în cel mai înalt forum al țării trebuie să ne facă mai uniți în

cuget și simțiri, pentru a putea trece cu bine peste această criză economică și financiară care a cuprins întreaga lume.

Așa să ne ajute Dumnezeu!

Vă mulțumesc.

Domnul Dorel-Constantin-Vasile Borza:

Declarația politică este intitulată „Reforma morală începe cu Adevărul despre Revoluție”.

Reforma din temelii a statului român, demers pe care a pornit cu mare curaj Guvernul condus de Emil Boc, nu se oprește doar la problematici de natură economică, socială sau instituțională. Această reformă are și o puternică componentă morală. Lucru dovedit de Executiv săptămâna trecută prin desecretizarea Dosarului Revoluției din 1989.

La 20 de ani de la evenimentele care au schimbat în mod crucial destinele României, premierul Emil Boc a dat dovadă de un mare curaj, dar și o imensă responsabilitate, prin declasificarea acestui dosar referitor la unul dintre cele mai tumultuoase episoade din istoria recentă a României. Aceste documente includeau informații clasificate secrete de stat, având calificative „strict secret” și „secret”. Ele vor putea fi accesate după publicarea hotărârii de Guvern în Monitorul Oficial și vor putea ajuta la aflarea adevărului privind acele evenimente extrem de controversate și astăzi, după 20 de ani.

Am văzut unele comentarii referitoare la acest subiect, potrivit cărora s-a urmărit nu atât aflarea adevărului, cât un atac la adresa lui Ion Iliescu. Aceste afirmații mi se par de-a dreptul neavenite și chiar jignitoare. Aflarea adevărului despre Revoluție este un lucru extrem

de important și nu poate fi bagatelizat prin astfel de supoziții politicianiste.

Era mai bine să mai stăm alți 30 de ani cu gunoiul ascuns sub preș doar pentru ca nu cumva să aflăm de implicarea unuia sau altuia în acele zile?

În altă ordine de idei, vreau să mă refer la un alt aspect, într-un fel înrudit cu primul. Ca timișorean, vreau să vă reamintesc că, tot săptămâna trecută, s-au aniversat 20 de ani de la citirea „Proclamației de la Timișoara” din faimosul Balcon al Operei, leagăn și al Revoluției române.

Multă lume a redus acel document doar la celebrul său Punct 8, care interzicea foștilor activiști și ofițeri de Securitate să candideze la o funcție publică timp de zece ani. Proclamația a fost însă ceva mult mai mult decât Punctul 8. A fost un adevărat document programatic, în care erau cuprinse și aspecte de natură economică, socială, instituțională.

Din păcate, la 20 de ani de la apariția Proclamației, în Timișoara se întâmplă un lucru extrem de grav. Societatea „Timișoara”, părintele de drept al Proclamației, riscă să fie scoasă în stradă de către Primăria Municipiului. Și trebuie să amintesc că Societatea „Timișoara” este una dintre cele mai vechi și cunoscute organizații nonguvernamentale din România, a cărei faimă a depășit de mult granițele țării.

Marea „vină” pentru care Primăria vrea să scoată societatea din spațiu este faptul că în acel sediu a fost pregătit un mic birou pentru europarlamentarul Monica Macovei. Vreau să spun că

legătura dintre societate și europarlamentar nu este de natură politică, Monica Macovei fiind deținătoarea unui premiu oferit anual de societate. Din păcate, s-a ajuns aici, ca la 20 de ani de la Revoluție, Primăria Timișoara să scoată în stradă societatea cu același nume și care a făcut atâta faimă orașului nostru.

Domnul Ion Bara:

Declarația politică se intitulează „Reformă versus populism”.

Adecvarea sistemului de învățământ la noile cerințe survenite din evoluția societății românești, ca și tendințele europene de reformare a educației, în consens cu valorile actuale și de perspectivă ale civilizației umane, trebuie să constituie motivația, dar și suportul reformării învățământului românesc. Dacă admitem cu toții că acest principiu este nu doar valabil, ci și absolut necesar, nu înțeleg nicicum că schimbările majore necesare sistemului nostru educațional pot fi comentate atât de simplist și cu atâta rea-credință de către unii dintre politicieni sau dintre liderii de sindicat, din considerente doar de ordin populist. Să te folosești de caracterul nu tocmai popular al unor măsuri menite să așeze cheltuielile pe principii sănătoase, cum ar fi finanțarea pe elev, speculând consecințele inerente de ordin social, ca să respingi, de fapt, ideea de reformă, în general, este incorect și în detrimentul celor care trebuie să beneficieze de o educație de calitate.

Să reduci toate disfuncțiile și deficiențele sistemului actual de învățământ la salarizarea personalului său, într-o perioadă de criză, fără soluții miraculoase, ca să respingi, de asemenea, ideea de reformă, în general, este o abordare vădit populistă și în detrimentul

profesorilor, care își doresc, pe lângă salarii mai bune, și un sistem educațional eficient.

Mi se pare însă jenant ca tocmai cei aflați la putere în perioade în care salarizarea în sistemul public s-a făcut din ce în ce mai discreționar, să conteste, acum, cu vehemență, Legea salarizării unitare, prin care se corectează, în fapt, gravele disproporții pe care le-au creat. Știu eu însumi ca provenind din sistem, că salariile cadrelor didactice din învățământul preuniversitar ca, de altfel, și ale altor categorii socio-profesionale, cum ar fi cele din sănătate sau cultură, sunt acum, încă, sub așteptări.

Sunt însă convins că măsurile de reformă pot oferi noi soluții de asigurare a fondurilor financiare necesare creșterii acestora într-o perspectivă apropiată. Reducerea numărului de ore, de exemplu, odată cu revizuirea conținuturilor de învățat, în spiritul competențelor prevăzute a se atinge pe parcursul școlarizării elevilor, este o schimbare de fond a procesului de învățământ, care nu mai poate fi amânată și care va avea, totodată, efecte pozitive și sub aspectul realocării economiilor rezultate, inclusiv în direcția salarizării cadrelor didactice.

Cred că este momentul să fim sinceri până la capăt și să recunoaștem că profesorii vor să câștige mai bine și, în acest sens, sunt de acord să muncească mai mult. Încadrarea profesorilor și constituirea catedrelor de predare la nivelul școlii, pe acest principiu, ar constitui o soluție de optimizare a gestionării resurselor educaționale, dar și de venituri contractuale suplimentare.

Într-o astfel de direcție, ar fi normal ca cei care pretind că poartă interesele cadrelor didactice să le susțină cauza. Să fim înțeleși, nu putem fi și mai mulți decât trebuie, și mai bine plătiți.

Școala nu trebuie privită, în opinia mea, ca loc de refugiu ocupațional pentru cei care nu se regăsesc, din diferite motive, în domeniul pentru care s-au format.

Vehicularea frecventă a unor cifre, precum cea a posturilor didactice ce urmează a fi reduse începând cu 1 septembrie 2010, potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 114/2009 tocmai ca urmare a reducerii numărului de ore pe clasă, începând cu anul școlar următor, și interpretarea eronată a acestora, ca reprezentând ieșiri din sistemul de învățământ ale unor cadre didactice, aduc atingere tocmai prestigiului acestora, punându-i într-o umiltoare situație de compătimire.

Informațiile pe care le am din județul Tulcea mă îndreptătesc să afirm că reducerea posturilor și cadrelor nu afectează situația cadrelor didactice calificate, ci, dimpotrivă, rezolvă acoperirea încadrării cu personal specializat și, în consecință, asigură creșterea calității procesului de învățământ.

Aș putea continua cu astfel de argumente, dar prin această declarație nu doresc să contracarez, cu orice preț, alte opinii, ci, pur și simplu, să apelez la sinceritate și corectitudine în detrimentul populismului și al mimării dorinței de reformă.

Domnul Marius-Gerard Necula:

Declarația politică este intitulată „A fi sau a nu fi președintele Senatului României”.

Partidul Democrat Liberal este în fața unei decizii importante de sprijinire a Guvernului Emil Boc în acțiunea de reformă și modernizare a statului. În mod normal, această poziție autoasumată de PD-L, UDMR și grupul independenților ar trebui să reprezinte un deziderat al întregii clase politice, responsabilă în integralitate de situația actuală socio-economică.

Declarațiile iresponsabile ale reprezentanților partidelor aflate în opoziție cu privire la necesitatea reformării și modernizării statului român nu fac altceva decât să ecraneze o realitate la care au contribuit din plin. Ideea de a te folosi pentru materializarea unui interes politic de criza prin care trec românii este o dovadă cruntă de cinism care justifică, în mod indubitabil, părerea noastră pe care o au majoritatea românilor despre clasa politică.

Situația economică mondială de criză generalizată a făcut ca multe măsuri nepopulare, dar necesare, să fie luate de Guvernul Boc, cu sprijinul majorității parlamentare, într-o acțiune responsabilă de evitare a derapajului economico-social, chiar cu riscul costurilor electorale. Acest tip de responsabilitate nu a găsit, din partea PSD și PNL, decât gesturi încărcate de disperare revanșardă, mulți lideri ai actualei opoziții având încă gustul amar al înfrângerii. Ieșirea din logica de campanie electorală a liderilor PSD și PNL ar fi reprezentat o dovadă de maturitate și bună-credință. Acest tip de atitudine este o necunoscută pentru actuala opoziție care acționează dual și neconstructiv la nivel politic și instituțional.

Am fi putut înțelege și accepta acest tip de discurs demagogic și incoerent, atât timp cât lupta pentru funcții și putere din interiorul

acestor partide a reprezentat o miză, gonflată nejustificat, la nivel național. Folosirea incorectă și imorală a situației de criză prin care trec românii pentru rezolvarea de conturi, atât în PSD, cât și PNL, a demonstrat lipsa de orizont și calibrul a celor două partide de opoziție.

Dacă lupta internă din PSD și PNL s-ar fi mărginit doar la incoerența pozițiilor exprimate, păstrând limitele confruntărilor politice, am fi înțeles, poate, transpunerea în practică a impotențelor ideologice ale celor două partide de opoziție. Ce nu pot fi însă trecute cu vederea sunt poziția și mesajul dual al președintelui Senatului. Așa cum în perioada guvernării PD-L – PSD președintele Senatului ataca Guvernul, de parcă nu ar fi fost președintele de la acea dată al PSD-ului, astăzi se opune acțiunilor majorității, uitând că deține o funcție de conducere în stat.

Dincolo de interpretarea arbitrară a textelor de legi prin care se explică cum într-o democrație o minoritate decide pentru o majoritate, considerăm că domnul președinte Mircea Geoană este ostaticul unui grup din PSD care l-a împins să încalce Constituția și Regulamentul de funcționare a Camerei superioare a Parlamentului, Senatul.

Așa cum anul trecut, când era la guvernare, PSD-ul s-a autoblocat în înlocuirea ministrului de interne cu alt membru din propriul partid, preferând jocul inconștient și interesul de grup, responsabilității istorice, rezultatul a fost tentativa de aruncare în haos a României.

La vremea respectivă, nu a contat niciun argument rațional adus de PD-L și Președintele României care viza buna funcționare a statului român, aflat în plină criză și respectarea angajamentelor

internaționale. Nu a contat decât interesul și miza personală, câștigarea cu orice preț a alegerilor prezidențiale.

Azi, la Senat, avem o situație similară în care PSD-ul blochează, în mod conștient sau mai bine zis inconștient, procesul de legiferare a Camerei superioare a Parlamentului, condiționând derularea acestui proces de prezența în poziția de președinte a lui Mircea Geoană. Avem de-a face din nou cu o sacrificare a interesului public în favoarea interesului personal a unui singur om, Mircea Geoană.

PD-L nu va accepta acest șantaj politic care pune în discuție procesul de legiferare și va prefera să continue demersurile pentru respectarea prevederilor Constituției, a Regulamentului de funcționare a Senatului și a dorinței majorității senatorilor.

În același timp, pentru că este un partid responsabil care înțelege situația deosebită prin care trec românii, PD-L va insista ca plenul Senatului să-și continue activitatea legislativă.

Senatorii PD-L nu vor accepta compromisuri care afectează principiile funcționării democratice a Senatului și a societății românești, nu vor accepta să renunțe la încrederea pe care le-a acordat-o majoritatea românilor în proiectul curajos de reformare și modernizare a statului român.

Domnul Mihai Niță:

Declarația politică se intitulează „Crimele comunismului trebuie judecate”.

Participanții la Conferința internațională privind crimele comunismului, desfășurată în perioada 24 – 26 februarie la Praga,

au hotărât să întocmească o platformă comună prin care propun înființarea unui tribunal internațional pentru cercetarea și judecarea crimelor comunismului în fostele țări comuniste din Europa.

Generalul în rezervă Dan Voinea, fost procuror de caz în dosarul revoluției, care a participat, în calitate de invitat, la conferința internațională, a declarat că participanții la conferință au stabilit ca, în decurs de două luni, să facă pașii necesari sesizării organelor competente în privința creării acestui tribunal internațional.

Conform declarației sale: „există o procedură de urmat, și anume cei care constituie un asemenea tribunal internațional sunt cei din Organizația Națiunilor Unite, prin Curtea de la Haga. Acolo se primesc aceste sesizări, acolo se gândesc cât sunt de importante și se gândește semnificația lor și tot acolo se organizează, practic, crearea unui tribunal pentru cercetarea acestor crime, care presupune o parte de investigare a acestor crime și apoi ceea de-a doua judecare a celor vinovați de aceste crime”.

La eveniment au participat reprezentanți din 17 țări și s-a discutat despre ce s-a făcut în cei 20 de ani de la Revoluțiile anticomuniste din Europa pentru victimele comunismului.

România a fost reprezentată, între alții, de fostul președinte al Institutului de Investigare a Crimelor Comunismului din România, Marius Oprea, și de pastorul reformat László Tökeș, care a semnalat faptul că Teodor Mărieș, președintele Asociației 21 decembrie 1989, se află în greva foamei.

Conferința internațională privind crimele comunismului are loc anual, organizatorul ediției de anul acesta fiind Institutul de

Investigare a Crimelor Comunismului din Cehia. Conform declarației generalului Dan Voinea, concluzia generală a fost aceea că pentru victimele comunismului încă nu s-a făcut dreptate și aceasta pentru că, în țările foste comuniste, administrația puterii comuniste s-a conservat și nu a avut interes să fie cercetate, investigate aceste crime.

Constatăm că, din nefericire, atitudinea președintelui Traian Băsescu de condamnare a crimelor comunismului n-a găsit ecoul așteptat în rândul clasei politice românești. Este dificil, într-adevăr, să se mai acționeze cu eficiență în această direcție la 20 de ani de la căderea regimului comunist, cu aceeași eficiență cu care s-a acționat în cazul condamnării nazismului, imediat după capitularea Germaniei hitleriste, prin organizarea procesului criminalilor de război, de la Nürnberg.

Dar asta nu înseamnă că atrocitățile regimului comunist trebuie trecute sub tăcere sau în uitare. Bolșevismul impus de sovietici a curmat vieți omenești, a distrus elita culturală a României, a produs nelegiuiri și suferință.

Acel regim brutal, aplicat de către ciracii lui Stalin, împreună cu trădătorii de neam autohtoni, a condamnat România la o jumătate de secol de crime, de teroare, de mizerie morală, de frică și de neîncredere între oameni. Această situație atât de gravă nu trebuie condamnată nici acum, când mai sunt doar 7 ani până la împlinirea unui secol de la nașterea monstrului comunist?

Avem convingerea că aceia dintre noi care se mai îndoiesc de necesitatea unui asemenea act reparatoriu, fie că se află într-o gravă

eroare, fie că își simt lezate interese obscure, trebuie îndepărtați grabnic din aria de influență decizională a statului român.

Adevărul și dreptatea trebuie restabilite în această țară, inclusiv în privința ultimei zvârcoliri a fostului sistem, care a însângerat țara în decembrie 1989. Altcumva, nu vom reuși să recuperăm starea de normalitate și de moralitate fără de care nu vom fi niciodată integrați cu adevărat în rândul națiunilor civilizate ale Europei și ale lumii.

Nu trebuie să mai purtăm în continuare povara blestemului bolșevic ce mai reverberează și azi prin apucăturile unora dintre politicieni. Nu trebuie să ne mai rușinăm că suntem români, simțindu-ne incapabili să ne asumăm condiția demnității umane.

Nu pot încheia înainte de a-l cita pe diplomatul englez Archibald Kerr care, după tentativa eșuată de a salva România din ghearele sovieticilor, a declarat: „Mulțumesc lui Dumnezeu că nu sunt român”.

Nouă, românilor, ne-a dat Dumnezeu o țară minunată, dar trebuie să demonstrăm că o merităm, nu doar că o locuim. Trebuie să redevenim cu toții demni și responsabili pentru destinul nostru și al țării.

Doamna Doina Silistru:

Declarația politică se intitulează „Principalele probleme ale sistemului de învățământ din România”.

Educația este un drept pe care îl are fiecare persoană, indiferent de vârsta sa. Principala caracteristică a unui sistem de

educație este aceea că el trebuie să fie stabil. Sistemul educațional are și rolul de a prevedea ceea ce se va întâmpla pe piața muncii.

Procesul de învățământ se referă la îndeplinirea propriu-zisă a educației și la aspectele psihopedagogice legate de predarea și însușirea cunoștințelor. Acesta este cadrul în care elevii sau studenții asimilează informația, construindu-și astfel un repertoriu cognitiv: cunoștințe, deprinderi, capacități, atitudini etc.

Vechea școală românească avea o structură logică și o finalitate concretă. Manualele erau aceleași, profesorii pregătiți și interesați. După 1989 sistemul educațional din România a suferit multe transformări. În zilele noastre, școala a ajuns să depindă doar de responsabilitatea dascălului și de puterea lui de a face față elevilor. Manuale alternative, elevi și profesori nemotivați, precum și numeroase schimbări la nivelul sistemului educațional din România creează un adevărat haos în școala actuală.

În România, marea masă a școlarii trece prin gimnaziu și liceu fără să capete abilități pe care să le folosească pe parcursul vieții. Încă din clasele primare, copilul este obligat să învețe noțiuni care depășesc capacitatea de înțelegere în raport cu vârsta sa.

Un raport privind starea învățământului, realizat anul trecut de Ministerul Educației și dat publicității pe 22 octombrie 2009, caracterizează educația din România, de la grădiniță și până la facultate, ca fiind un eșec. Unul din cinci copii nu este înscris la o grădiniță, iar o treime dintre liceeni nu ajunge să susțină bacalaureatul.

Testele internaționale arată că elevii români citesc prost și nici nu înțeleg ceea ce citesc. Un sfert dintre elevii de clasa a VIII-a nu sunt în stare să rezolve exerciții simple. Doar 65% dintre cei care încep o facultate reușesc să și obțină o diplomă. Programa școlară se schimbă de la an la an, se scot materii, se introduc materii. Copiii trebuie, în continuare, să învețe mult cantitativ și foarte slab calitativ. Programele sunt stufoase, încărcate preponderent cu informații irelevante.

Structura examenelor naționale a fost schimbată de atât de multe ori, încât elevii au ajuns, chiar în preajma lor, să trăiască cu spaima reformei. Toți cei care au condus Ministerul Educației au văzut diferit modul în care trebuie reformat sistemul. Majoritatea miniștrilor a inițiat schimbări semnificative, spre disperarea elevilor. Ultima reformă curriculară completă a început în 1997, în timpul mandatului lui Andrei Marga (acesta a introdus examenul de capacitate). Ultima modificare în orarul elevilor a fost făcută anul trecut, de fostul ministru al educației Ecaterina Andronescu, care a redus numărul de ore săptămânale la 28-30, de la 36-38.

Reforma în educație trebuie să ia în calcul și relația dintre părinți și școală, programa, reeditarea manualelor, schimbarea conținutului din manualele depășite de cursul societății.

Principalele probleme ale sistemului de învățământ sunt determinate de instabilitatea măsurilor adoptate, motivația financiară redusă a cadrelor didactice, dar și de diferențele majore dintre mediul rural și cel urban cu privire la condițiile materiale sau la rata de cuprindere școlară.

Numărul mare de discipline, schimbările și dezinteresul pot face ca, în fața examenului de bacalaureat sau a tezelor naționale, elevul să aibă un real eșec. Prea puțin din ceea ce li se oferă la școală le folosește cu adevărat în viață, iar această ruptură între teorie și practică le diminuează și interesul pentru învățare.

O altă problemă a sistemului educațional o reprezintă numărul mare de elevi într-o clasă, ce scade calitatea actului educațional. Din cauza balastului de cunoștințe, elevii nu mai au timp să învețe și să fie învățați esențialul – să gândească, să citească, să aplice, să sintetizeze, să comunice. Suprasolicitarea elevilor provoacă insomnii, stres și, în cele din urmă, dezechilibre emoționale. Lipsa timpului liber îi îndepărtează de sport și îi apropie de obezitate și diabet, îi îndepărtează de lectură.

Potrivit recomandărilor Parlamentului European, două dintre cele mai importante competențe pe care elevii trebuie să le aibă la finalul gimnaziului și al liceului sunt cea de matematică și cea elementară în științe și tehnologie. Practic, la sfârșitul fiecărui an școlar, elevii ar trebui să poată aplica în viața de zi cu zi cunoștințele teoretice dobândite la aceste obiecte de studiu. Nu putem să avem un sistem educațional care nu este conectat, corelat cu ceea ce se întâmplă în UE.

În marea majoritate a statelor UE evaluarea este permanentă, nu punctuală. Testele pe care le dau englezii, spaniolii, suedezii nu sunt determinante pentru traseul educațional al elevului, ci sunt importante pentru a vedea care este starea sistemului, cum funcționează acesta. Modelul finlandez este unul dintre cele mai de

succes și eficiente sisteme de învățământ la nivel european. La finalul clasei a V-a, elevii fac dovada că pot să interpreteze un text, un exemplu sau un eveniment, că pot să utilizeze comparația sau clasificarea, pentru ca apoi, la absolvirea clasei a VIII-a, să nu aibă nicio problemă în a face un plan de rezolvare a exercițiilor sau să poată folosi diverse operații logice. Acestea, pe lângă faptul că pregătesc rapoarte de cercetare, planifică experimente și lucrează în echipe.

La absolvirea a opt clase, elevii români ar trebui să știe să comunice corect în limba maternă, să știe să folosească computerul, să aplice în viața reală noțiuni abstracte de matematică sau tehnologie.

Noua lege a educației va face câteva schimbări, învățământul obligatoriu urmând să dureze zece ani, iar clasa a IX-a va trece din ciclul liceal în cel gimnazial. Acest lucru va ajuta foarte mult elevii din mediul rural, care vor putea să învețe mai mult la ei în zonă. Ministerul propune realizarea unor portofolii pentru fiecare elev în parte, la toate disciplinele. Liceul va avea trei ani (cuprinzând clasele a X-a, a XI-a și a XII-a).

Începând cu anul școlar 2011 – 2012, bacalaureatul va avea probe scrise doar la română și la matematică sau istorie (în funcție de profilul liceului), fiind păstrate, totodată, testele de competențe din cursul anului. O altă modificare adusă de noua lege este diminuarea numărului de ore pe care elevii le vor petrece la școală, orarul școlar urmând să aibă 20 de ore în cazul claselor I-IV, 26 de ore în cazul gimnaziului și 30 de ore în cel al liceului.

Pașii unei reforme eficiente ar trebui să fie: detalierea competențelor-cheie, îmbunătățirea conținutului manualelor și apoi schimbarea metodelor de predare. Predarea trebuie să se facă prin metode interactive, cu referiri permanente la alte discipline.

Restructurarea curriculară este absolut necesară, deoarece în actuala sa formă, curriculumul este principala sursă a inechității din sistemul de învățământ românesc. Reforma curriculară trebuie să suporte modificări la fiecare generație, manualele nu sunt adecvate programei. Programa școlară ar trebui mult simplificată și să fie în concordanță cu necesitatea formării de competențe, nu acumulării de informații nefolositoare. Schimbarea mentalităților prin formarea continuă a dascălilor: să-i dezvățăm pe dascăli să le dicteze elevilor zeci de pagini și să-i învățăm să le predea într-un mod atractiv.

(Re)formarea profesorilor reprezintă factorul decisiv în procesul schimbării. Evaluarea ar trebui să meargă mână în mână cu abilitățile, astfel ca notarea să fie unitară și să se diminueze gradul de subiectivism în notare. Spre deosebire de alte state – unde profesorilor li se indică cu exactitate cum să noteze competența unui elev, în funcție de nivelul de învățare –, la noi nu se face vorbire nicăieri de așa ceva. Singura soluție este autoformarea continuă, stimulată de salarizarea diferențiată, corelată cu performanța și rezultatele muncii fiecăruia. La nivelul educației timpurii, centrarea ar trebui să fie pe dezvoltarea competențelor emoționale, cognitive și sociale. Învățământul liceal trebuie să fie centrat pe dezvoltarea și evaluarea competențelor-cheie dobândite în învățământul obligatoriu și pe formarea competențelor specifice, în funcție de filieră și profil.

Cu programe mai reduse, dar cunoștințe mai aprofundate, în școli bine dotate și calitatea învățământului ar crește, cu siguranță. Societățile profesionale ar trebui implicate în elaborarea și aprobarea programelor de învățământ. Școala e în slujba copiilor, de aceea aceasta trebuie să învețe copiii ce să facă cu informațiile pe care le primesc. Școala este de multe ori făcută responsabilă pentru starea actuală și viitoare a societății: dacă sistemul de învățământ funcționează cum trebuie, societatea va progresa.

Doamna Lia-Olguța Vasilescu:

În declarația mea politică de astăzi, doresc să vă prezint o serie de încălcări ale Legii învățământului nr. 84/1995, ale Regulamentului de organizare și funcționare a unităților de învățământ preuniversitar, emis prin Ordinul nr. 4925/2005, dar și ale planurilor cadru de la clasele I-XII, încălcări ale legii de către I.S.J. Dolj.

Ca urmare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 114/2009 privind încadrarea în numărul de posturi și cheltuieli bugetare pe anul 2010, I.S.J. Dolj a emis adresa nr. 443/29.01.2010, ce conține 10 puncte de reducere, în special, a personalului didactic. Aceste măsuri nu au ținut cont și de legislația în vigoare, bulversând întregul sistem de învățământ din Dolj, defavorizând cadre didactice și elevi, deopotrivă, față de colegii lor din alte județe.

Un prim punct se referă la reducerea claselor cu predare intensivă a unei limbi moderne și a informaticii, interzicerea lucrului pe grupe, dar și a constituirii acestei forme de predare pentru clasele a V-a și a IX-a.

Un al treilea punct anulează efectuarea orelor de ansamblu sportiv la nivelul unităților de învățământ, ore acordate pregătirii tuturor echipelor reprezentative ale școlii.

Conform planurilor cadru emise prin Ordinul nr. 3410/2009 pentru liceele teoretice și vocaționale, al Ordinului nr. 3411/2009 pentru clasa a IX-a de liceu, filiera tehnologică, și al Ordinului nr. 3638/2001 pentru clasele de gimnaziu, toate aflate în vigoare, se menționează foarte clar faptul că „(...) se pot organiza clase de gimnaziu cu program de studiu intensiv al unei limbi moderne sau al informaticii (nivel liceal), organizate pe grupe (...)”.

Pe de altă parte, în aceleași planuri de învățământ se face referire, în mod explicit, la suplimentarea orelor de sport, ca urmare a menținerii unei singure ore în trunchiul comun pentru clasele VIII – XII, și anume: „(...) la solicitarea elevilor, prin propunerea catedrei de specialitate, Consiliul de administrație al unității de învățământ aprobă formații sportive sau ansambluri sportive pentru echipele reprezentative ale școlii, cuprinzând un număr cât mai mare de elevi (...)” Inspectoratele școlare chiar răspund de asigurarea condițiilor necesare desfășurării activităților didactice.

Vă aduc la cunoștință că planurile cadru sunt parte integrantă a curriculumului național și reprezintă ofertă centrală obligatorie pentru toți elevii din România.

În contextul actual, și cu siguranță cel viitor, de creștere a ofertei pe piața muncii din Occident, se simte o nevoie profundă de studiere în școală, într-un mod intensiv, a limbilor străine, dar și a

informaticii, condiție obligatorie în cele mai multe cazuri pentru ocuparea posturilor ivite și bine plătite pe această piață.

Pe de altă parte, sedentarismul la generația tânără a dus la creșterea alarmată a procentului privind obezitatea juvenilă, iar îmbunătățirea stării de sănătate nu se poate face nicidecum cu o singură oră de educație fizică pe săptămână.

O altă măsură impusă de I.S.J. Dolj este celebra comasare a claselor ce se află cu efectivele de elevi sub media prevăzută de lege.

Conform art. 158 din Legea nr. 84/1995, la clasele I-IV efectivele de elevi sunt de minimum 10 și maximum 25, iar, atenție, media este de 20 de elevi. La clasele de gimnaziu și liceu numărul minim este 10, respectiv 15 și cel maxim 30, iar media este de 25 de elevi.

Comasarea unor clase cu un număr de elevi sub medie a dus și va duce, începând cu 15 septembrie 2010, în multe situații la clase de 35 – 40 de elevi/clasă, chiar dacă limita maximă este depășită. Nu puține sunt școlile unde directorii, decât să constituie, de exemplu, două clase la învățământul primar de 15 elevi, în condiții perfect legale, recurg la una de 30 de elevi. Același lucru se întâmplă și la gimnaziu și liceu, unde se trece și peste 33 – 34 de elevi, iar de la toamnă și peste 35. Este ca și cum ai amenda un conducător auto care merge în limite legale și l-ai premia pe altul care depășește în mod constant viteza.

Se poate lua în calcul și un factor de confort obligatoriu. Majoritatea claselor din școlile românești au o suprafață cuprinsă

între 25 m² și 30 m². Cu un calcul simplu, ne dăm seama că fiecărui elev îi revine un spațiu de mișcare pentru 6 ore/zi de sub 1 m². Extrapolând puțin, conform normelor UE pentru creșterea unei găini în condiții normale, ecologice spațiul simplu necesar este de 5 m², iar din 2012 de 7,5m².

Un învățământ modern, european prevede studierea în campusuri, cu spații deschise, laboratoare moderne, baze sportive și un curriculum centrat pe elev, dar și pe cerințele pieței de muncă. Multe unități la nivel liceal din România ar putea asigura condițiile unui campus, într-adevăr modest, cu laboratoare, baze sportive și o cantină unde elevii pot servi masa de prânz, dar toate acestea cu o singură condiție: studiul într-o singură tură, pentru a putea reda tot elevilor, după ore, spațiul de învățământ evitând petrecerea timpului liber prin baruri și pe stradă. Asta înseamnă că nu trebuie comasate unitățile, ba, dimpotrivă, aerisite și susținute prin programe guvernamentale și locale.

Neexistând o consultare cu partenerii sociali privind impunerea unor măsuri de reducere a personalului și, implicit, schimbarea legislației în timp util, solicit asumarea tuturor reglementărilor care pot pune capăt tratării diferențiate a cadrelor didactice din învățământ, dar și a elevilor, respectiv a părinților.

În consecință, sunt necesare:

1. Emiterea de urgență a ordinelor privind planurile cadru la clasele I-XII, având în vedere că în conformitate cu Ordinul nr. 5886/2009, referitor la Calendarul privind mișcarea personalului didactic, prima etapă de mișcare începe cu completările de normă la

15 martie, asigurându-se prin acestea o șansă egală la educație a tuturor copiilor din România;

2. Reintroducerea studiului pe grupe a limbilor străine și a informaticii, luând în calcul că, pe de o parte, la aceste clase copiii au susținut teste speciale, iar, pe de altă parte, faptul că aceste clase sunt ocupate de elevi cu medii mari;

3. Obligativitatea predării educației fizice la clasele I-IV de către profesorii de specialitate, având în vedere că la anumite școli această disciplină este predată conform legii, de profesori, iar la alte unități de către învățători, crescându-le pe de o parte acestora numărul de ore de predare pe săptămână, iar pe de altă parte elevii nu au peste tot cadre didactice calificate;

4. Reintroducerea orelor de ansamblu sportiv luând în calcul următoarele:

- la clasele VIII–XII, în planul de învățământ nu a rămas decât o singură oră în trunchiul comun/săptămână, ceea ce reprezintă 35 de ore/an, deoarece anul școlar are 35 de săptămâni;

- obezitatea datorată sedentarismului a început să se generalizeze în rândul copiilor și tinerilor, afectând indirect și sistemul sanitar;

- energia copiilor să se exercite, cât de cât, în școală în mod organizat;

5. Interzicerea funcționării claselor de elevi cu un număr peste maximumul permis de lege și verificarea acestui lucru;

6. Stabilirea exactă în școli a numărului de cadre didactice auxiliare și nedidactice în exces pentru a-și rezolva problemele personale.

Domnul Florin Constantinescu:

Declarația politică se intitulează „Ce e prost pentru Grecia poate fi și pentru România”.

Stimați colegi,

Doamnelor și domnilor,

Grecia a devenit oaia neagră a Uniunii Europene într-un timp extrem de scurt. Finanțele elene sunt într-o reală suferință. Uniunea Europeană caută remedii pentru a preveni o posibilă contaminare a întregii economii comunitare.

România este condusă pe un drum asemănător de Guvernul Boc. Și o să vă explic în cele ce urmează de ce.

Modelul fiscal care a adus Grecia în pragul dezastrului – cheltuieli uriașe făcute pe datorie pentru salarii și pensii – seamănă izbitor cu ce s-a întâmplat în România începând din 2007.

Din 2007, în România asistăm la un exces în ceea ce privește numărul angajaților la stat, numărul bugetarilor depășind 1,5 milioane de persoane.

În doi ani, România, cu ajutorul „antibioticelor” date de Guvernul Boc, și vă rog să observați ghilimelele de rigoare, a reușit performanța să își tripleze deficitul bugetar, pe care reușise să-l păstreze la numai 1,2% din PIB în 2005, deși introdusese cota unică. Datoria publică s-a dublat în același timp. Așa se face că în 2010 România are de plătit rate și dobânzi de 42 de miliarde de lei, în vreme ce în 2008 achita doar 14,3 miliarde de lei.

Declarativ, guvernarea se laudă, de la simplul funcționar de ghișeu la ministru: situația din România este sub control, nu ne

putem compara cu Grecia, pentru că ritmul de creștere a datoriei nu va continua.

Uitați, domnilor guvernanți, că România nu are capacitatea să facă proiecte în care să investească banii împrumutați. Uitați și că statul plătește acești bani împrumutați pe pensii și salarii; așa se explică de ce într-un timp așa de scurt ne-am îndatorat excesiv, tocmai pentru a plăti aceste pensii și salarii. Împrumutul de la FMI se duce în mare parte tot în acest scop.

Permiteți-mi să fac o scurtă comparație între situațiile celor două țări.

În Grecia, deficitul bugetar a crescut accelerat în ultimii ani, de la 2,9% din PIB în 2006 la 12,7% în 2009. În România, deficitul bugetar s-a triplat în numai doi ani, de la 2,5% în 2007 la 7,5% în 2009.

În Grecia, majorarea cheltuielilor publice s-a bazat pe supraestimarea creșterii economice și, implicit, a veniturilor bugetare. În România, de asemenea, s-a supraestimat creșterea veniturilor, iar decizia de creștere a pensiilor, în 2007, a majorat cheltuielile cu peste zece miliarde de lei într-un an.

În Grecia, pensiile necesită cheltuieli de circa 12,5% din PIB, în timp ce veniturile bugetare abia ajung la 32% din PIB. În România, salariile din sectorul public înseamnă circa 27% din totalul cheltuielilor bugetare.

În Grecia, raportul dintre angajații din sistemul public și cel privat este de unu la trei. În România, numărul bugetarilor a crescut cu peste 200 de mii, în patru ani, în vreme ce cheltuielile cu salariile

s-au dublat. De ani de zile, Grecia a acumulat o datorie imensă, estimată să ajungă la circa 125% din PIB în 2010.

Stimați colegi,

Vă întreb: oare nu facem același greșeli de care este acuzată Grecia? Eu înclin să cred că da.

În Grecia, ca și în România, populismul politicianilor a fost esențial în procesul de îmbolnăvire a economiei. În special în anii electorali, majorările de salarii și pensii au dus la o explozie a îndatorării statului. În același timp, grecii au oferit statistici greșite sau eliptice forurilor europene, după cum arată un raport din ianuarie al Eurostat, ceea ce le-a permis să scape de o procedură de deficit excesiv și să se bucure de încrederea piețelor pentru a se împrumuta ieftin în continuare. Criza a făcut însă imposibilă rostogolirea datoriei.

Stimați colegi,

Vreau să fiu bine înțeles! Ca membru al Partidului Social Democrat, eu militez pentru apărarea locurilor de muncă și pentru respectarea drepturilor pensionarilor. Mai mult decât atât, partidul nostru a susținut și susține creșterea pensiilor și nu ne putem deroga de faptul că, în 2009, am fost și noi la guvernare.

Ceea ce acuz – și aici responsabilitatea revine, în întregime, guvernării PD-L – este, pe de o parte, lipsa totală de preocupare pentru relansarea activității economice, fără de care, desigur, nu se pot plăti pensii și salarii, și, pe de altă parte, maniera josnică prin care se manipulează opinia publică în privința disponibilizărilor.

Disponibilizările se fac pe antipații politice și, pe ușa din dos, se angajează clientela pedelistă. Bani împrumutați integral se duc pe pensii și salarii, iar economia nu mișcă nimic, oricât de optimist se arată domnul ministru Videanu.

Guvernul mimează protecția socială, în timp ce, de fapt, discreditează politicile de stânga. După cum le-a discreditat și pe cele de dreapta!

Știți vorba aia cu datul cu stângu-n dreptul! Astea sunt politica, filosofia și esența Guvernului Boc!

Vă mulțumesc.

Domnul Ion Toma:

Declarația politică este intitulată „În 2010, numai pensionar să nu fii”.

Stimați colegi,

Situația pensionarilor români s-a dovedit a fi mereu un subiect de permanentă actualitate. Însă pentru guvernanți a rămas, din păcate, doar un simplu subiect de discuție, deși ar fi putut reprezenta o problemă rezolvată din manualele de studiu pentru generațiile viitoare.

De ce spun asta? Pentru că de 20 de ani guvernanții reformează continuu sistemul de pensii, dar pensionarii devin din ce în ce mai săraci, iar viața lor devine tot mai mizeră. În timp, am transformat cu toții categoria pensionarilor într-o masă de manevră electorală, reușind marea performanță de a transforma punctul de pensie într-un instrument politic și nu într-un etalon just pentru calculul unor pensii decente.

Continuăm să umilim acești oameni, încalcând toate principiile morale și constituționale. Însă ce se mai petrece astăzi normal în România?

Ne place să ne auzim vorbind frumos, să îi deplângem pe bieții pensionari pentru cât de greu o duc. Și ne mai place un lucru: să spunem că trebuie să găsim soluții, însă nu muncim efectiv pentru a le găsi.

Stimați colegi,

Ne aflăm într-un mare pericol: ceea ce am devenit astăzi cu toții a căpătat un ecou atât de puternic, încât nu mai aude nimeni ceea ce încercăm să spunem. Pentru un politician acest lucru este dezastruos.

Îmi stăruie și acum în minte durerea și tristețea unui pensionar de acasă, din Slatina, fost muncitor la ALRO, care, întâlnindu-mă în oraș, mi-a zis: „Domnule senator, am găsit o soluție ca să nu mai fim o povară pentru Guvern. Adunați-ne, domnule, pe toți pe un stadion și puneți pământ cu excavatorul pe noi. Scăpați Guvernul de cheltuieli și așa poate va avea și țara asta bani!”

La asemenea vorbe nu poți avea răspuns. Poate îmi era mai ușor dacă mi-ar fi cerut o sumă de bani sau dacă m-ar fi înjurat. Dar nu a făcut-o. Decizia lui a fost să tragă un semnal de alarmă, al câtelea oare, spunând că noi, politicienii, trebuie să facem lucrurile din, și cu responsabilitate. Iar dacă nu vom proceda așa, pe ei nu-i vom vedea cerșind. A avea o pensie decentă este un drept pe care nimeni nu trebuie să-l cerșească, pentru că după zeci de ani de muncă este un drept câștigat pe merit.

Atrăgeam atenția în urmă cu 3 ani, printr-o declarație politică intitulată „Numai pensionar să nu fii!” asupra nepăsării guvernanților și asupra cheltuirii excedentului din bugetul asigurărilor sociale în alte scopuri.

Ce s-a schimbat de atunci? Efortul PSD, prin care a adus punctul de pensie la 45% din salariul mediu brut, a fost contrabalansat de măsurile luate de Guvernul PD-L-UDMR, care reușește marea performanță de a-l aduce la 39,9% din salariul mediu brut pe economie.

În aceste condiții, situația s-a agravat vizibil, sprijinită cu sârg de un Guvern care, în vreme de criză, pune biruri și mai mari, scumpește alimentele, medicamentele și taie și așa puținele facilități de care se mai bucurau pensionarii.

În situația asta, vă adresez tuturor o întrebare, parlamentari ai puterii și ai opoziției deopotrivă. Cine îi mai protejează astăzi pe acești oameni, cine le mai sprijină și susține interesele în așa fel încât să poată găsi și soluții?

Astăzi, pensionarii noștri sunt cetățenii unei Româнии în care se moare de foame, sunt cetățenii unei Româнии în care se moare de frig în case, în care se moare din lipsa de medicamente. Sunt cetățenii unei Româнии în care se moare cu zile.

Stimați colegi,

Pensionarii, prin definiție înțelepți, au înțeles mereu dificultățile prin care trece țara. Au reprezentat mereu un punct de echilibru și de dialog în relația cu mai marii țării. Și vor rămâne așa. Pentru că, oricât de mult s-ar sătura de acest lucru, ei nu vor alege

altceva în afara responsabilității. Sunt conștienți că a lipsi țara și de una dintre ultimele verigi de normalitate și responsabilitate ar fi un lucru grav care, pe scurt, ar lăsa generațiile viitoare fără speranță.

Au fost mereu de-a lungul timpului cei care au suportat costurile crizelor financiare, economice, politice.

Și cu toate astea, Guvernul le spune astăzi că nu are bani pentru pensii, dar alocă din bugetul statului sume imense pentru prime de vacanță angajaților din ministere. Guvernul le spune că nu are bani pentru bilete de tratament, dar își permite cu un tupeu demn de o cauză mai bună să plătească sporuri salariale pentru zâmbet sau pentru alte motive ridicole.

Tot Guvernul spune că situația bugetului de asigurări sociale este deficitară din cauza numărului mare de pensionari, raportat la numărul de contribuabili. Ceea ce nu arată însă Guvernul este că favorizează, prin politicile sale, deteriorarea continuă a acestui raport, disponibilizând angajații din sectoare importante ale economiei, fără a compensa pierderea de locuri de muncă prin investiții.

În aceste condiții, nu putem spune decât că Guvernul este cel mai bun prieten al crizei și cel mai mare adversar al pensionarilor.

Sper ca în ceasul al 25-lea, Guvernul să-și schimbe atitudinea și să-și creeze viziunea pentru a da pensionarilor ceea ce merită.

Vă mulțumesc.

Domnul Valer Marian:

Declarația politică se intitulează „Puterea portocalie recurge la o recuzită bolșevică”.

Actuala guvernare portocalie recurge tot mai frecvent la metode de sorginte bolșevică pentru a acapara toată puterea în

România. Parlamentarii și, implicit, Parlamentul, ca reprezentant suprem al poporului și simbol al democrației, sunt continuu demonizați și discreditați printr-o propagandă populistă și deșănțată susținută îndeosebi de președintele Traian Băsescu și de premierul Emil Boc, culminând cu demersurile declanșate pentru desființarea Camerei superioare, Senatul, și pentru reducerea numărului parlamentarilor.

Ca paranteză și ca dovadă că istoria se poate repeta, după câștigarea prin fraudă a alegerilor parlamentare din noiembrie 1946, și bolșevicii români au desființat Senatul din ordinul comisarului sovietic Andrei Vâșinski. Administrația publică, îndeosebi ministerele, agențiile și instituțiile deconcentrate, a fost politizată ca niciodată în istoria postcomunistă a României, fără să se țină cont de atât de clamatele criterii de competență și experiență.

Societatea civilă, de la sindicate și organizații de pensionari până la organizații ecologiste, nu este consultată în principalele probleme de pe agenda legislativă.

Presa a fost înjunghiată pe la spate în contextul actual de criză economică, soldat ca urmare a reducerii drastice a publicității comerciale cu închiderea unor publicații sau reduceri de tiraje, de formate și de personal, prin interzicerea publicității de stat printr-un memorandum recent adoptat de Guvernul Boc. Ce este mai grav, pentru a-și atinge obiectivele, actuala putere portocalie asmute categorii socio-profesionale unele împotriva altora: angajații împotriva pensionarilor, tinerii împotriva vârstnicilor, angajații din mediul privat împotriva angajaților bugetari, săracii împotriva bogaților ș.a.

În aceste zile principalul obiectiv al puterii neobolșevice din România este obținerea celei de-a doua funcții în stat prin schimbarea domnului Mircea Geoană din funcția de președinte al Senatului. Pentru atingerea acestui obiectiv, reprezentanții puterii portocalii nu se dau în lături de la nimic, începând de la încălcarea brutală a Constituției și interpretarea forțat neconstituțională a Regulamentului Senatului până la uzul minciunii sfruntate și apelul la violență fizică.

Dovedind un spirit juridic rudimentar și încurcând capra cu varza, reprezentanții PD-L au solicitat mai întâi suspendarea și apoi revocarea președintelui Senatului din motive inventate și forțate. Apoi, luna trecută, un senator PD-L, cu studii juridice, om al legii ca fost procuror și actual avocat, lector universitar la o facultate de drept și vicepreședinte al Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări, a făcut o declarație publică terifiantă, în scop de intimidare, reluată de posturi TV, jurnale și portaluri de știri online: „Dacă Geoană refuză să introducă cererea noastră de revocare pe ordinea de zi, chemăm chestorul și-l scoatem afară din sală.”

O asemenea declarație constituie în mod evident un apel la forță, un abandon al dialogului și al argumentelor juridice, o sfidare a democrației și a bunului-simț.

Iar miercurea trecută, un alt senator PD-L, cu rang de vicepreședinte al Senatului, ne-a mințit cu nonșalanță în plen că Mircea Geoană a fost propus în funcția de președinte al Senatului nu numai de Grupul parlamentar al Alianței Politice PSD+PC, ci și de cel al PD-L, dând astfel de înțeles că, în baza principiului simetriei

actelor juridice, și grupul senatorilor PD-L are dreptul să solicite revocarea funcției a actualului președinte al Senatului. Numai că în stenograma ședinței de constituire a Senatului României din 19 decembrie 2008 scrie negru pe alb că „Grupul parlamentar senatorial al PD-L nu are nicio propunere pentru funcția de președinte al Senatului”, acest grup votând doar propunerea Grupului parlamentar al Alianței Politice PSD+PC.

Un act de o gravitate deosebită s-a produs vineri sub ochii întregii țări, când, asaltat și speriat de scandările și de atacul cu zăpadă al sindicaliştilor de la „Cartel Alfa” care pichetau Guvernul în Piața Victoriei, premierul Emil Boc s-a apărat, afirmând că nu sunt bani pentru a fi mărite salariile și pensiile mici întrucât parlamentarii nu adoptă Legea privind sistemul unitar de pensii publice pentru a nu-și pierde pensiile speciale.

Pe de o parte, această afirmație constituie o minciună sfruntată din cel puțin trei puncte de vedere.

În primul rând, Senatul României a aprobat cererea Guvernului privind dezbateră în regim de urgență a Legii privind sistemul unitar de pensii publice și legea a fost dezbătută în comisiile permanente, dar coaliția majoritară de guvernare, constituită de PD-L, UDMR și parlamentarii independenți, nu s-a mobilizat în vederea dezbaterii și adoptării acestor legi în plenul Senatului, ci s-a concentrat și concertat pe schimbarea din funcție a președintelui Camerei superioare a Parlamentului.

În al doilea rând, conform unei situații statistice furnizate de Casa Națională de Pensii, la finele lunii ianuarie 2010 erau în plată

8 236 de beneficiari de pensii speciale, din care 519 erau parlamentari pensionari. Pensia medie a acestor parlamentari pensionari se cifrează la 3 645 de lei, iar cuantumul anual al pensiilor parlamentarilor reprezintă o milionime din PIB-ul României, fiind evident că nu cu acești bani se pot majora salariile și pensiile mici ale românilor.

În al treilea rând, toate partidele parlamentare, nu numai PD-L, ci și PSD, PNL și UDMR, au depus în cursul anului trecut proiecte legislative pentru anularea pensiilor speciale ale parlamentarilor.

Pe de altă parte, afirmația premierului Boc constituie un atentat grav la democrație, o instigare a maselor împotriva parlamentarilor și a Parlamentului, circumscriindu-se infracțiunii de acțiuni împotriva ordinii constituționale, motiv pentru care solicit sesizarea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

După asemenea atacuri grave împotriva democrației, orice este posibil și nu este exclus și exagerat să ne așteptăm la o lovitură de stat de genul celei date de generalul Napoleon Bonaparte în 18 brumar 1799, prin care să fim alungați cu forța din Parlament. Mai ales că actuala coaliție majoritară are la îndemână oastea de strânsură a generalului Gabriel Oprea, despre care am aflat că i-ar fi avansat pe parlamentarii săi independenți la grad de colonei, de la sergenți și locotenenți, și ar fi pus un croitor al Ministerului Apărării Naționale să le ia măsura pentru uniforme militare. Așa că păzea și la o dictatură a coloneilor, ca în Grecia anilor '60!

Domnul Alexandru Cordoș:

Declarația politică este intitulată „Roșia Montană – un proiect vizavi de care instituțiile statului nu au nicio reacție”.

Stimați colegi,

Sâmbătă, 13 martie anul curent, s-a organizat de către PES activists la Cluj-Napoca dezbateră cu tema „Cum salvăm Roșia Montană?”.

Tradiția extragerii aurului din Munții Apuseni are ca principal reprezentant așezarea Roșia Montană și zona limitrofă. De altfel, la Roșia Montană se găsesc urme arheologice inclusiv din epoca romană.

Dacă în Antichitate extragerea aurului se făcea prin spălarea nisipurilor din albia râurilor, începând cu secolul al XVIII-lea se introduc noi tehnici de extracție cu ajutorul prafului de pușcă și de evacuare a apelor subterane.

După cum probabil știți, proiectul Roșia Montană a avut parte în ultimii ani atât de păreri pro, cât și contra. În primul rând, problemele pe care locuitorii le simt în mod direct sunt de natură economică: rata șomajului crescută după închiderea „Minvest” din anul 2006. Din punct de vedere al mediului, după cei 2 000 de ani de exploatare minieră, poluarea din zonă este una severă: limita concentrației de zinc a fost depășită de 110 ori, cea de fier de 64 de ori, iar cea de arsen de 3,4 ori. Din păcate, Guvernul ne spune că nu dispune de fondurile necesare reabilitării ecologice a zonei.

Conținutul licenței de exploatare, care este în fond contractul între statul român și „Gabriel Resources”, a rămas necunoscut publicului. Poate acesta este și motivul pentru care oportunitatea proiectului a născut atâtea controverse. Cei care îl contestă sunt convinși că licența conține puncte care ar dovedi că statul român a

pierdut în urma semnării contractului și, mai mult, zona respectivă va fi grav afectată în urma exploatării. Probabil, dacă acest contract ar fi desecretizat și s-ar vedea care sunt obligațiile fiecărei părți, lucrurile ar fi mult mai clare. Un alt argument contra proiectului este că terenurile din Alburnus Maior sunt protejate din punct de vedere arheologic și istoric datorită bunurilor de patrimoniu și vestigiilor arheologice descoperite în zonă.

Mai mult, contestatarii proiectului susțin că procedura de evaluare a impactului asupra mediului a venit mult prea târziu, comparativ cu faza în care s-a ajuns deja cu proiectul. Odată cu exploatarea din zonă, sunt distruse terenurile agricole și pădurile, adică singurele care astăzi mai oferă o șansă de obținere a unor venituri pentru locuitorii din zonă. Alternativa propusă ar fi ca zona să fie declarată „Peisaj cultural evolutiv” și să fie înscrisă ca atare în Patrimoniul UNESCO.

Drept consecințe ale exploatării, se vorbește chiar despre pierderea definitivă a unor resurse strategice pentru România, distrugerea unor monumente unice și apariția unui iaz de cianuri și de metale grele.

Dar poate cel mai răsunător argument împotriva derulării investiției este cazul barajului de la Iazul Aurul din Baia Mare, baraj care s-a fisurat la 30 ianuarie 2000, lăsând să se scurgă peste 100.000 mc de apă cu cianură și metale grele. Așa, din blestemul aurului a apărut blestemul cianurii. La momentul respectiv se vorbea de sute de kilometri de cursuri de ape afectate, de fântâni și terenuri otrăvite și mii de tone de pește mort. Astăzi, experții în

mediu recunosc că fiecare iaz de decantare e un posibil pericol pentru sănătate și pentru mediu, însă spun că un accident de amploarea celui din 2000 nu se poate repeta.

Din păcate, atât aurul, cât și siturile arheologice sunt nevoite să aștepte ca în România vremurile să fie mai bune, resursele mai multe și suspiciunile de corupție nejustificate.

Cred că a sosit momentul ca Guvernul și întreaga clasă politică să își precizeze poziția față de acest proiect, pentru că doar așa putem debloca o situație în urma căreia, din păcate, locuitorii din zona Munților Apuseni au în continuare de suferit.

Dacă în România se dorește dezvoltarea unei industrii a mineritului modern, în mod sigur trebuie să ne pronunțăm și asupra oportunității proiectului propus la Roșia Montană. De ce instituțiile statului nu au nicio reacție în această problemă care depășește, ca impact, granițele României? Cei care dezbat proiectul sunt aceiași care discutau despre acesta și în anii trecuți.

O eventuală soluție ar putea fi un referendum în care populația să fie consultată, după ce, în prealabil, îi vor fi prezentate în mod cât se poate de clar toate argumentele pro și contra acestui proiect, poziția societății civile, cât și a clasei politice, precum și prevederile contractului încheiat, după desecretizarea lui.

Domnul Alexandru Cordoș:

Declarația politică se intitulează „Ce-ți doresc eu ție, dulce Românie? Sau «Cum somnul Guvernului Boc naște mutații lingvistice»”.

Domnule președinte,

Stimați colegi,

Ca cetățean al României și senator de Cluj, nu pot să trec nepăsător peste un eveniment care face parte dintr-un scenariu diabolic adaptat, chipurile, mai nou, cerințelor Uniunii Europene, care ne vrea bilingvi sau chiar trilingvi, multilingvi...

Așa cum pentru Președintele României Constituția noastră a devenit un fel de „carte de bucate” în care găsești rețete prefabricate pentru fiecare acțiune antinațională, la umbra Legii fundamentale, stâlcite, biata de ea, de niște „analfabeți” în materie de legi, așa și directivele Uniunii Europene au devenit calul de bătaie perfect pentru naționaliștii maghiari care, în fiecare an, mai scormonesc ei câte ceva pentru a demonstra fie că un „pui de autonomie a Ținutului Secuiesc nu ar fi deloc un lucru rău”, Consiliul Europei așteptând doar un semn pentru a da o directivă în acest sens, fie că oficializarea limbii maghiare ar fi cel mai natural lucru din lume, alături de decretarea ca zi nelucrătoare pentru maghiari, firește, a zilei de 15 martie.

Chiar și consilierul prezidențial, domnul Peter Eckstein Kovacs, crede că modelul catalan sau cel scoțian sunt modele europene demne de urmat și pot fi „un bun exemplu de conviețuire între majoritate și o minoritate consistentă”.

Dacă aceste „panseuri” ale Domniei Sale pot fi trecute cu vederea, nu același lucru aș putea afirma despre condamnarea sintagmei de „stat național unitar” care „se încapățânează” să „sfideze” sentimentele patriotice și orgoliul rotunjit binișor de gulaș ale etniei maghiare. Kovacs ar vedea „mai modern” și „mai potrivit”

modelul francez, care a renunțat de pe vremea lui Napoleon să mai agațe cuvântul „național” în definirea statului.

Ce vorbești, domnule? Constituția noastră ar putea să se schimbe, primim, poate chiar e nevoie de modificări esențiale, dar la lucrurile de substanță nici Napoleon, nici alții, cum ar fi finlandezii citați de dumneavoastră cu modelul lor sudez, nu au ce ne învăța. Statul național rămâne național.

Stimați colegi,

Unii dintre dumneavoastră ați fost senatori și în legislaturile anterioare. Și nu cred că nu vă amintiți ce discuții aprinse și ce proteste de stradă au suscitât intențiile UDMR de a amplasa, în anul 2003, în centrul Aradului, Statuia Ungariei Mari, apreciată pe atunci de liderii UDMR drept „unul din cele mai frumoase simboluri ale noastre”. Atât de vehemenți erau unii vorbitori, etnici maghiari, în Parlament, încât afirmau că „cine îi va împiedica să instaleze statuia legitimează dictatura”.

Vă amintiți desigur și zbaterea lor înainte de modificarea Constituției din 2003 de a scoate aceeași sintagmă incriminată și astăzi, legată de „statul român național unitar”, vă amintiți, cred, mai ales că impresia de déjà vu e consacrată, de flexibilitatea tip păpușa Matrioșca a UDMR de a găsi resurse inepuizabile de a se afla mereu undeva, „apendicular”, lângă partidul aflat la guvernare, oricare ar fi acesta, de a-i specula slăbiciunile și de a „forța baricada” pentru a legaliza visul lor dintotdeauna – autonomia Ținutului Secuiesc, limba oficială – maghiara, deși Constituția prevede cât se poate de clar, la articolul 13, că „în România, limba

oficială este limba română”, utilizarea limbilor minorităților naționale în justiție și în afara cadrului folosirii unor traducători fiind consacrată prin articolul 128 alin. (2) și (3).

Să revenim însă la manifestările de amploare care au avut loc vineri la Sfântu Gheorghe, județul Covasna, organizate de Consiliul Național Secuiesc și de Partidul Civic Maghiar, și în următoarele zile la Târgu-Mureș, Miercurea-Ciuc și Cluj-Napoca, unde pancarte a peste 400 de membri a nouă organizații ale tinerilor maghiari afirmă că „Ținutul Secuiesc nu-i România”.

Chiar dacă primarul Clujului a luat atitudine față de asemenea manifestări extremiste, ne întrebăm, firesc, ce mai urmează. Manifestări tip Ku Klux Klan, cu făclii aprinse și bâte sau ce alte dovezi de iubire interetnică ni se mai pregătesc?

În ce țară din lume se trece cu vederea tulburarea liniștii publice cu asemenea tip de manifestări care sfidează orice sentiment al securității naționale?

Unde sunteți, domnule Boc, și ce măsuri intenționați să luați, oficial, ca să împiedicați repetarea anuală a unor asemenea acte de vandalism civic?

Unde sunteți, domnule ministru de interne Vasile Blaga, și cum ați înțeles să răspundeți apelului disperat al arhiepiscopului Covasnei și Harghitei, IPS Ioan Selejan, care v-a cerut să asigurați eficient protecția românilor minoritari în zona secuiască? Cum au permis oficialitățile din orașul Miercurea-Ciuc să fie înălțat steagul secuiesc pe clădirea Palatului Administrativ din oraș?

La toate aceste întrebări vor trebui să răspundă cei care se fac vinovați de ațâțarea sentimentelor naționaliste în această zonă a țării și susțin, cu această ocazie, solicitarea imperativă a IPS Ioan Selejan, liderul spiritual al românilor din regiune, de a se înființa o comisie parlamentară care să analizeze situația creată în urma acestor manifestări.

Domnul Șerban Constantin Valeca:

Declarația politică este intitulată „Interesul general să prevaleze interesului de grup – moratoriu propus celor care ne guvernează”.

Doamnelor și domnilor senatori,

Spuneam într-una din declarațiile mele politice precedente că n-ar trebui să ne mai mire nimic din ceea ce face actualul Guvern. Chiar dacă am considerat mereu că Guvernul Boc nu prea are habar despre ce trebuie să facă pentru a scoate țara din criză, nu pot să nu recunosc sincer că nu m-am gândit niciodată că acest Guvern ar fi în stare să învrajbească oamenii între ei și pe criterii etnice. Am văzut cu toții cum actualii guvernanți îi întorc pe cei cu pensii și salarii mici împotriva celor cu venituri mai mari (așa-zisele pensii și salarii nesimțite), pe profesori împotriva polițiștilor și a militarilor, pe muncitori împotriva pensionarilor și așa mai departe, ca în final, prin proiectele pe care le propun, să micșoreze veniturile tuturor.

Nu mă așteptam însă ca acest Guvern să gireze, ba chiar să provoace conflicte etnice. Mă refer aici la mult discutata și comentata scrisoare oficială în limba maghiară pe care vice-premierul a adresat-o directorilor unităților de învățământ din

județul Mureș, prin care le propunea să se întâlnească pentru a discuta problemele cu care se confruntă învățământul mureșean. Acest fapt redeschide subiectul „referendumului” Consiliului Național Secuiesc, care, la vremea respectivă, a fost declarat necredibil și neconstituțional de către cercetătorii Centrului European pentru Studii în Probleme Etnice și Institutului de Sociologie ale Academiei Române.

Situația devine cu atât mai gravă, cu cât acest lucru se întâmplă într-o perioadă în care legea promovată de UDMR cu privire la regionalizarea României stârnește multe discuții, Forumul Civic al Românilor din Covasna, Harghita și Mureș lansând zilele trecute un apel către românii din cele trei județe să vină, pe 20 martie, la Toplița pentru a protesta față de ceea ce ei au numit „acțiunile anticonstituționale ale unor lideri politici și civici maghiari”.

Iată așadar cum, în loc să caute soluții pentru a scoate țara din criză, în actuala guvernare se dezvoltă conflicte etnice. Ce doresc de fapt să creeze guvernanții noștri? O insulă mai mică de sărăcie în interiorul insulei mai mari de sărăcie și suferință, care este România. Probabil, e mult mai ușor să rabzi de foame și să tremuri de frig într-un ținut așa-zis autonom.

Stimate colege și stimați colegi, având în vedere situația dezastruoasă în care se află țara noastră, cred că avem datoria să le amintim acestor domni și doamne care au pretenția că ne guvernează că este momentul să se gândească serios la soluții care să scoată România din criza în care se află și să lase deoparte aceste

idei și acțiuni anticonstituționale, care nu aduc decât ură și dezbinare.

Totodată, doresc să le atrag atenția guvernanților că nenumăratele împrumuturi, care nu finanțează proiecte concrete, nu ajută țara noastră. A venit timpul, doamnelor și domnilor miniștri, ca în loc să vă gândiți de unde să mai împrumutați bani pentru cheltuieli aiuristice, să apelați la specialiștii acestei țări din institutele de cercetare și din universități, la membrii C.E.S., să le solicitați analize și proiecte de dezvoltare care să stea la baza deciziilor pe care le luați, pentru a spera într-o revigorare economică a țării noastre și un trai mai bun pentru populația României.

Ca urmare, distinși colegi din Senatul României, propun guvernanților un moratoriu, ca măcar pentru o perioadă de timp să se concentreze numai asupra interesului general și să lase deoparte interesele personale sau de grup.

Va mulțumesc.

Domnul Gavril Mîrza:

Declarația politică se intitulează „Găselnița electorală a președintelui Băsescu deschide Cutia Pandorei”.

Referendumul prin care populația și-a exprimat votul pentru Parlamentul unicameral și reducerea numărului de parlamentari este o realitate care nu mai poate fi contestată.

Aviz amatorilor: fii atent ce-ți dorești pentru că s-ar putea să se îndeplinească! Am folosit acest dicton nu pentru a menționa că sunt contra reducerii numărului parlamentarilor, dar nu văd cum s-ar

putea menține rolul controlului parlamentar în doi timpi prin eliminarea unei Camere doar din ambiții populiste.

Știu, părerile politicianilor s-au aliniat, după cum era și firesc, apartenenței lor la un partid sau la altul, Radu Berceanu a aruncat anatema asupra lucrărilor actualului Parlament, numindu-l „dansul fetelor de la Căpâlna”, crezându-se spiritual, uitând că prezența dumnealui la aceste lucrări a fost mai mult simbolică, desigur, scuza fiind prefabricată: greutățile funcției ministeriale!

Președinta Camerei Deputaților a recitat școlărește poezia pe care se străduiește să o învețe conștiincios, de seara până în zori, asemeni unei alte „Zâne” a „surprizelor”, privind obligativitatea respectării rezultatelor referendumului, iar fostul consilier prezidențial, acum europarlamentar cu acte în regulă, Cristian Preda, dă și mai tare cu bâta în baltă, afirmând că noua Constituție ar trebui să fie revizuită de așa natură încât să permită președintelui țării să dizolve oricând Parlamentul, care, țineți-vă bine, ar trebui să rămână format din două Camere.

Domnule fost consilier prezidențial, trebuie să alegi, după cum te-a avertizat mult mai hârșitul în treburi politice și coleg de partid al dunitale, Valeriu Stoica: ori respecti linia impusă de partidul care te-a propus și mori cu ideea de gât, ori politica nu e de tine. Mai ales că nu prea este clar ce dorești: o Constituție care să dea puteri dictatoriale președintelui, dar și o aparență de democrație și dublu control parlamentar pentru două Camere legislative care pot fi totuși oricând dizolvate de președinte?

Ce nu înțelege acest domn este faptul că nu mai reprezintă societatea civilă, nu mai este profesor sau decan de științe politice, el este „un subiect”, „un supus” al partidului care l-a mandatat să vorbească în numele său.

Desigur, nouă, social-democraților ne face plăcere să auzim asemenea păreri europene care converg cu ale noastre, pentru că, indiferent de impopularitatea ideilor noastre care par a contrazice votul populației, suntem pregătiți să susținem menținerea unui Parlament bicameral cu o Cameră superioară care să reprezinte comunitățile locale și care să fie aleasă de consilieri locali și județeni, nu direct de populație. Conform Tratatului de la Lisabona, o asemenea Cameră parlamentară va avea competența de a legifera și de a reprezenta comunitățile locale.

Pentru faptul că domnul Preda este de părerea noastră, îl declarăm „omul zilei” și îl invităm să ni se alăture. Cu o condiție: să nu mai încerce să creeze prin artificii juridice cu care nu este prea bine familiarizat puteri discreționare președintelui țării.

Domnul Nicolae Moga:

Declarația politică este intitulată „Președintele-jucător vine cu o nouă «schemă» în fața națiunii”.

Cine nu l-ar cunoaște bine pe Președintele României ar crede că s-a convertit la sobrietate și diplomație, două calități al căror sens nu-i este cunoscut probabil decât, eventual, din dicționar.

Cu ochii la Occident, căruia pare să-i cerșească bunăvoința și respectul, și cu mâna pe Constituție, pe care știm cu toții cum o maltratează când încearcă să o folosească drept instrument de lucru,

domnul președinte pare să se fi transformat din „președinte-jucător” în antrenorul echipei naționale, cum bine remarca un editorialist. Adică să lucreze la scară istorică, lupta cu partidele din opoziție părăndu-i-se deja un subiect caduc și demn de o prestație mai puțin încrâncenată decât aceea de până acum.

O aparentă relaxare în arena luptelor politice, care nu păcălește pe nimeni și o să vă explic de ce:

- în primul rând, dacă ar fi trebuit să dăm crezare bunelor intenții prezidențiale și armistițiului de fațadă, așa-zisul grup parlamentar al „independenților”, pețitoare de nădejde ale susținătorului lor prezidențial, nu ar fi fost invitat la Cotroceni pentru consultări alături de celelalte grupuri parlamentare care și-au câștigat în mod legitim acest drept prin votul populației;

- în al doilea rând, există o totală contradicție între ceea ce a susținut președintele întru victoria referendumului pentru Parlamentul unicameral și pentru reducerea numărului de parlamentari: cum se explică bunăvoința exagerată pentru trasesimul politic, dacă tot înfierezi numărul prea mare de parlamentari și necesitatea unei singure Camere parlamentare?

- în al treilea rând, trecând peste *errare humanum est*, deși a remarcat supărarea PSD și PNL de a fi așezate la masa consultărilor cu foștii lor colegi, acum „independenți”, și retragerea lor de la consultări, domnul președinte face o concesie, promite consultări separate cu cele două partide, dar merge cu concesia mai departe și afirmă că îi va invita pe „independenți” și la următoarele consultări. Așadar, promisiuni „fumigene” de tipul „vreau să fiu cât mai discret

în viața publică” nu se prea potrivesc cu profilul psihologic conturat până acum în forță de fostul comandant de cursă lungă.

Astăzi, cele două partide care s-au retras ieri, pe bună dreptate, de la consultări vor accepta, în cazul nostru, al parlamentarilor Partidului Social Democrat – cu un amendament, și anume menținerea echidistanței președintelui față de partidele parlamentare –, să meargă din nou la Cotroceni.

Unul dintre punctele pentru care președintele PSD, Victor Ponta, are mandat să îl susțină pentru revizuirea Constituției și reforma sistemului electoral s-ar putea să nu fie pe placul locatarului cotrocenist: interdicția migrării parlamentarilor de la un partid la altul sau pierderea mandatului prin demisia lor din partidul prin care au ajuns în Parlament.

Domnul Gheorghe Pop:

Declarația politică se intitulează „Compilație din folclor... - politică – «Nu-i român ca ardeleanu’»”.

Da, „nu-i român ca ardeleanu’”. „Noi suntem români, noi suntem aici pe veci stăpâni.” „A sosit ziua dreptății.” Asta ar trebui să fie deviza, mândria noastră și să nu acceptăm să fim înjosiți.

„Moldoveanul și munteanul sunt frați buni cu ardeleanul.” „Doamne, ocrotește-i pe români!” Asta ar trebui să ne înnobileze, să nu ne uităm „sufletul răstignit” în noi, dar... tot noi uităm că am murit de mii de ori.

„Țara-i mică, vremea-i grea”, „Doamne, ocrotește-i pe români!” Adevăru’ adevărat! „Tu, Ardeal, templu sfânt” ești „țaria unui neam”, pentru noi toți. Horia al nostru-i risipit de noi, de toți.

„Ne-au furat barbarii”, ne fură mai-marii, „nu vrem răzbunare”, doar atât ne doare: „râurile-s prescurtate”, mințile ne sunt întunecate și salariile micșorate... Dar oare „vor veni mai bune vești”, „soarele” mai poate „să răsără-n București”? Unde-i Avram Iancu, Ion, Gheorghe, Vasile, unde sunt românii?

Voi, guvernanții noștri, vreți să credem că elenele ne pot lua bunurile câștigate cu sânge vărsat, bunurile imobile, retrocedate cu prețul atâtor lacrimi,... iar... exproprieri? Oare de ce în țări ca Spania, Franța etc. întreținerea și renovarea clădirilor aflate în patrimoniul cultural, istoric se fac de către proprietarul privat cu ajutorul statului, mai exact statul vine în ajutorul proprietarului, în coplată în cotă de 40% cel puțin?

Elena-i trecătoare și, dacă nu-i Elena, e Anca, Traian sau Apostolul Adriean și... tot noi suferim.

Atenție, frații mei români, „treceți la fapte”, haideți să investim în pensii private, haideți la oaste! Haideți să ne luăm ostatece salariile invizibile sau radarele invizibile!

Români, după cum bine zice V. Adriean, de ce sunteți atât de leneși, fără simț practic, de ce nu vă asumați riscurile, de ce nu sunteți oameni de afaceri ca mine?!

Românilor, după cum zic eu, de data asta, adevărul este că, dacă ne-am pune datoriile la mezat, am avea parte de pensii frumoșele, poate și România ar trebui să-și pună împrumuturile la licitație și poate am putea vedea mai bine – că albul e negru și că paharul gol este plin, cu aer, de fapt.

Da, dacă s-ar premia martiriul, am fi pe primul loc în topul țărilor înscrise în concurs. Ce vorbim noi de greci, dac-ar avea salariile noastre, ar lua ostatec Guvernu'.

Comunismul ne-a obișnuit să nu ne asumăm nicio răspundere. Continuăm oare să ne lăsăm guvernați de oameni care au ajuns să considere că până și veniturile și proprietățile noastre sunt averea statului, adică a lor, pentru că, am uitat să menționez, visteria statului este buzunarul lor?

Noi suntem datori, fiecare în parte, să ne asumăm vorbele, faptele, traiul nostru, țara asta, să putem spune cu drag și cu tot sufletul că e țara noastră, să nu ne dezicem de ea, să nu o lăsăm pradă dorințelor deșarte ale unora sau altora. Dacă noi nu o vrem, se va găsi întotdeauna altcineva să o râvnească sau să se folosească de ea și avuțiile ei.

Români, trebuie să ne asumăm această țară și să ne putem cere și asuma atât drepturile, cât și obligațiile!

Nu încerc să fac pe lupul moralist, dar cetățenii români tot aici rămân și suntem datori să facem să ne fie mai bine pentru noi și pentru cei încă nenăscuți!

Guvernanții și alții... sunt trecători. „Apa trece, pietrele rămân!”

Puteți să fiți mândri că sunteți români?

Vă mulțumesc.

Domnul Mihăiță Găină:

Declarația politică este intitulată „Vocea poporului”.

Stimați colegi,

15 martie 2010 – zi importantă pentru România! Poporul înjumătățit la alegerile prezidențiale iese în stradă reunit de

nemulțumirea generalizată și determinată de veniturile ce nu pot asigura un trai decent.

Dar, mai importante decât manifestările sindicale par să fie, la Palatul Cotroceni, consultările pentru modificarea Constituției. De fapt, șeful statului ne-a obișnuit ca de fiecare dată când problemele sociale îl depășesc să aducă în lumină teme-parazit care să atragă atenția de la faptele cu adevărat importante.

Glasul sindicatelor este încă o data sugrumat de vocea stridentă a reformării statului – rezumată, în cazul de față, la modificarea legii fundamentale.

Așadar, pe orice palier al societății au loc negocieri sau, mai bine spus, pseudonegocieri pe fundalul discuțiilor informale și populiste ce răzbat de la Cotroceni.

Rezolvarea problemelor grave cu care se confruntă nația nu mai poate fi amânată de Traian Băsescu ca în campania electorală, când prefera, în locul dezbaterii temelor esențiale, să comenteze „laitmotivele”: „mogulii a căror forță nocivă trebuie stârpită” și referendumul menit să incumbe esența reformării statului.

Chiar dacă încearcă să se ascundă în spatele schimbărilor care ar trebui operate în Constituție, președintele nu are cum să nu răspundă nemulțumirilor sindicatelor. De data aceasta, problemele legate de Parlamentul unicameral și reducerea numărului de senatori și deputați la cifra magică de 300 sunt surclasate de dezbaterile publice despre situația economică.

15 martie 2010 – zi importantă când societatea s-a mai așezat o dată, la ceas de taină, pentru a-și număra pierderile...

Profesorii dau startul mitingurilor și pichetărilor a căror etiologie privește neplata drepturilor salariale câștigate în instanță și disponibilizările masive ce vor avea loc în toamnă. Situația este agravată de maniera în care ministrul Daniel Funeriu vede reformarea educației: schimbarea examinării la finalul gimnaziului și modificarea anuală a bacalaureatului. Adică schimbarea evaluării, omițând aspectele esențiale ale actului didactic: predarea și învățarea. Reforma curriculumului și regândirea programei ar trebui să ocupe un loc prioritar în agenda ministerială și mai apoi evaluarea – reprezentând feedback-ul procesului educațional.

Studentii ies și ei în stradă. Lor li se vor alătura, în cursul acestei săptămâni, sindicalistii transportatorilor, ai celor care lucrează la Metrou și pensionarii.

Domnule președinte, și de această dată (ca și la referendumul din noiembrie 2009), vocea poporului este sfântă – *Vox populi, vox Dei!* Ascultați-o!

Domnul Paul Ichim:

Declarația politică se intitulează „Energia verde, o necesitate vitală”.

Doamnelor și domnilor senatori,

Stimați colegi,

Îngrijorate de schimbările climatice tot mai accentuate, al căror efect devastator începe deja să se simtă din plin, marile puteri ale lumii au redactat și ratificat, în scopul reglementării emisiilor poluante, Protocolul de la Kyoto, la care și țara noastră este parte.

Țările semnatare au obligația de a lua măsuri în privința diminuării emisiilor de gaze cu efect de seră, iar etapele de implementare, precum și procentele de reducere a emisiilor sunt clare și stricte, dar justificate de consecințele devastatoare pe care le au asupra mediului.

Însă statele puternic industrializate, mari poluatoare, cu toate că nu ar fi avut mari probleme, datorită situației economice stabile, în a respecta prevederile acestui tratat, din rațiuni care nu pot avea o altă explicație decât obținerea unui cât mai mare profit, pe o durată de timp cât mai mică, nu au pus în aplicare respectivele măsuri, decât într-un mod „timid”, fără prea mari rezultate.

Când ne referim la emisiile de gaze cu efect de seră, în primul rând ne gândim la parcul auto mondial, în continuă creștere, și abia apoi la industria energetică, ce prin arderea de combustibili fosili produce o cantitate incomparabil mai mare de agenți poluatori.

Dacă pentru industria auto, în ultima perioadă, a existat o preocupare intensă în direcția de a se găsi soluții pentru diminuarea emisiilor de gaze cu efect de seră, culminând, după trecerea prin etapa mașinilor hibrid, cu apariția autoturismelor cu alimentare exclusiv electrică, pentru marea industrie poluatoare încă nu s-au găsit soluții mulțumitoare.

La nivel mondial, se recomandă deja producerea kilowattului verde, într-un procent cât mai mare, Uniunea Europeană impunând un plan clar de dezvoltare în acest sens.

Statele nou afiliate, aflate în plin proces de tranziție, au mari probleme în a aplica aceste măsuri, singurele „reșite” în acest sens,

și spun acest lucru cu tristețe, dar nu și cu nostalgie, constând în închiderea industriei poluatoare. Așa am obținut un aer mai curat, dar cu ce preț?

Soluția salvatoare, sau așa-zis salvatoare, a fost oferită de ceea ce numim „piața europeană a carbonului”.

Astfel, țările mari poluatoare, care nu-și pot reduce emisiile, într-o manieră suficient de accelerată, fapt realizabil nu numai prin investiții mari în instalații de limitare a poluării, ci și prin închiderea unor unități poluatoare imposibil de ecologizat, cumpără cota de „aer curat” de la state precum țara noastră, „curățare de unități poluatoare”.

În acest sens, România semnează un acord, trecut prin Parlament, cu BERD, prin care reprezentanții băncii vor negocia pentru țara noastră vânzarea acestor unități carbon.

Din câte s-a putut observa, de-a lungul timpului, statele vecine – și mă voi limita doar la exemplul Ungariei și al Poloniei – au investit banii, deloc puțini, obținuți în urma acestui acord, în obținerea de energie verde.

În ceea ce ne privește, presa de analiză financiară din România observa și consemna în prima parte a lunii februarie 2010 faptul că noi nu am reușit să beneficiem nici de această stare de fapt.

Dar am închis industria, am pierdut locuri de muncă direct productive, am vândut unități carbon, însă nu am investit banii obținuți în producția de energie verde sau în măsuri de protecție a mediului (unități de gestionare a gunoiului menajer, unități de tratare a apelor reziduale etc.).

Aș dori să primim, cu toții, un răspuns din partea domnului ministru al mediului și pădurilor, atât referitor la cât „aer curat” a vândut România, cât și referitor la modul în care s-au cheltuit banii astfel obținuți, iar dacă nu au fost obținuți suficienți, cine ar trebui să fie, pe viitor, negociatorul nostru.

Vă mulțumesc.

Domnul Cornel Popa:

Declarația politică este intitulată „Emile, fă-te că gândești!”.

Mai an, după ce s-a văzut cu sacii în căruță, bădica Traian și-a chemat copiii de suflet și le-a spus: „Băieți, gata cu joaca! Ne-am prefăcut destul că scoatem țara din criză. E bine că ne-am umplut conturile și ne-am asigurat frâiele căruței pentru încă cinci ani, dar dacă nu vreți să ne fugărească românii cu furcile, e vremea să facem și ceva reformă. La treabă, Emile, gata cu propaganda!”

Obligat să gândească economic, juristul Boc a început să caute o nouă vacă de muls, după ce pe cea de la FMI o secase în campania prezidențială. Vacă însă nu a mai găsit, că le-a omorât anul trecut cu foamea pe toate, dar mintea lui socialistă a găsit un țap ispășitor: pensionarii. Că doar din cauza pensiilor nu poate el avea o guvernare liniștită și nu poate investi în lucrări pentru firmele clientelare partidului-stat, nu-i așa?!

Simțind că îi fuge pământul de sub picioare, premierul Boc a învățat o nouă poezie, pe care ne-o tot repetă la televizor de trei luni: „Să tăiem pensiile de lux!” Că nu face nimic în privința asta, ci doar vorbește ca să se arate ocupat, nu mai surprinde pe nimeni. Ne-am obișnuit încă de anul trecut cu marea reformă făcută de

Guvernul PD-L doar la televizor: propagandă pentru Băsescu, frecție la picior de lemn pentru români...

Trist este însă că, în isteria provocată de conștiința lipsei de soluții pentru redresarea economiei, bădica Emil i-a băgat în aceeași oală pe toți pensionarii care beneficiază de pensii speciale. Și uite așa, cei peste 83 000 de pensionari militari s-au trezit peste noapte acuzați de crime împotriva națiunii de însuși premierul țării pentru care și-au riscat viața zi de zi. Halal recunoștință, halal respect pentru Armata Română! Mai mult, celor care se angajaseră cum-necum li s-a interzis să cumuleze pensia cu salariul primit.

Cum memoria domnului Boc pare să fie prea încărcată cu discursuri sforăitoare pentru televizor, mă simt dator să îi deschid ochii. Pensionarii militari de azi sunt ofițerii care au făcut parte din armata română ce era pusă la tot felul de munci înainte de 1989. Pensionarii militari au suportat de-a lungul vieții privațiunile familiale legate de mutarea periodică în alte garnizoane. Familiile lor au suferit odată cu ei de pe urma acestei permanente incertitudini, pensiile soțiilor lor fiind afectate de posibilitățile limitate de angajare. Regimul militar le-a impus de-a lungul întregii activități o stare permanentă de alertă, mulți dintre ei fiind obligați să rămână de serviciu și în perioada sărbătorilor legale. Și, nu în ultimul rând, nu avem dreptul să uităm de riscurile suportate de militari în timpul misiunilor de luptă. Și nici de faptul că mulți dintre ei și-au dat viața pentru țară și nu au mai apucat să vadă umilința la care sunt supuși camarazii lor de către un om interesat doar de propria imagine și a comandantului său de navă.

Pentru toate acestea, orice om de bun-simț va fi de acord că cei ce veghează la liniștea noastră merită să fie recompensați cu un tratament deosebit atunci când se retrag din activitate. Cadrele militare și cei care au lucrat în poliție au tot dreptul la pensia pe care au dobândit-o prin lege, care în niciun caz nu poate fi considerată un lux, ci o datorie din partea unei societăți civilizate. Așa cum nu avem voie să ne uităm bătrânii, suntem obligați să nu lăsăm nerecompensate gesturile și sacrificiile deosebite pe care le fac unii dintre semenii noștri pentru binele întregii comunități.

Dar poate că aștept prea mult de la un premier care are tupeul să vină în fața noastră cu capul sus, după ce timp de un an și jumătate a respectat doar îndemnul lui Traian Băsescu: „Emile, fă-te că muncești!” Ar cam fi cazul însă ca stăpânul lui să îi recomande unul nou: „Emile, fă-te că gândești și fii fără inima!”, ca să fie în ton cu ceea ce se întâmplă zi de zi.

Domnul Marius-Petre Nicoară:

Declarația politică se intitulează „Consultări printre proteste și greve”.

Stimați colegi,

Săptămâna aceasta stă sub semnul întrebării. Bucureștenii se întreabă cum vor ajunge joi la serviciu. Metroul e în grevă, manifestații de la suprafață vor bloca traficul, studenții protestează, iar unele școli au început să închidă porțile și își trimit sindicaliștii la Guvern.

La alt nivel, prezidențial de data aceasta, predomină o altă întrebare: ce pregătește Traian Băsescu, ce rezultat vor avea consultările, acum că s-au reprogramat?

Aici aş vrea să fac o paranteză, spunându-vă că susţin şi eu gestul de normalitate al preşedintelui PNL Crin Antonescu, cel care a vrut doar respectarea unui principiu simplu şi de bun-simţ: consultarea partidelor parlamentare.

Întrebările la care făceam referire la început continuă cu una foarte presantă: ce răspuns are Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului pentru învăţătorii şi profesorii din Buzău care au suspendat astăzi cursurile? Nici mâine nu vor fi în clase. Mi-e greu să cred că şi acum vor primi un mesaj de calm şi linişte din partea purtătorului de cuvânt.

Profit de statutul de senator şi reprezentant al unor alegători care m-au trimis aici cu un mandat precis, acela de a participa la un proces legislativ în interesul lor şi de a sesiza şi corecta abuzuri ale Executivului. Din această perspectivă, îi adresez public domnului Daniel Funeriu solicitarea de a lua act de reacţia din Buzău şi de a răspunde la aceasta.

În cazul în care nu sunteţi la curent cu revendicările exacte ale acestora şi veţi da crezare declaraţiilor despre sporuri nesimţite şi salarii necuvenite, vă spun că cei de la Buzău îşi cer salariile, aşa micşorate cum sunt, cer să fie respectate deciziile instanţelor de judecată, cer schimbarea directorilor ilegali şi anularea unor decizii care încalcă flagrant drepturile acestora. Nu ştiu alţii ce simt, dar eu cred că sunt cerinţe de bun-simţ şi este normal să fie îndeplinite. Aştept reacţia ministrului educaţiei, cercetării, tineretului şi sportului ca un răspuns la interpelarea pe care i-o adresez tot astăzi.

Vă mulţumesc.

Domnul Mario-Ovidiu Oprea:

Declarația politică este intitulată „Lipsa de viziune și incompetența Guvernului Boc dăunează grav sănătății națiunii”.

Stimați colegi,

Cred că, dacă Titu Maiorescu ar fi trăit în România de astăzi, teoria formelor fără fond ar fi fost mult mai bine fundamentată, dacă ne gândim la ceea ce se întâmplă cu societatea românească condusă de Guvernul Boc. Pentru că, oricât m-aș strădui, nu pot caracteriza în alt mod prestația lamentabilă a acestui Executiv. Și dacă am în vedere maxima conform căreia „politica e mai periculoasă decât războiul”, întrucât în război poți fi ucis doar o dată, în timp ce în politică de mai multe ori, atunci cred, într-adevăr, că Guvernul Boc este asemenea păsării Phoenix. Când credeam că am scăpat, a renăscut din propria cenușă.

Doamnelor și domnilor senatori,

Declarația mea politică nu-și propune să vă rețină atenția cu maxime și proverbe. Ar fi cel puțin o dovadă de lipsă de pragmatism din partea mea dacă aș privi superficial chestiuni care privesc chiar viitorul acestei națiuni. Și nu spun deloc vorbe mari!

O lege a salarizării unice plină de erori și discriminări, aplicată haotic, pensii amputate în mod illogic și discreționar, un șomaj aflat într-o creștere absolut alarmantă, perspectiva sumbră de a introduce coplata pentru asistența medicală, ca și aceea – nu mai puțin îngrijorătoare – de a se mări prețul gigacaloriei și al gazelor, la care se adaugă creșterea soldului datoriei publice, scăderea abruptă a economiei, credite neplătite! Iată prezentarea succintă a efectelor

viziunii anticriză a Guvernului Boc. Același Guvern care zilele trecute ne anunța – culmea! – că are în vedere un program anticriză care prevede înființarea unui fond național de investiții și același premier care ne avertiza că „dacă vom elimina sporurile pe zâmbet, vom avea destui bani pentru ce ne trebuie”.

Ce am mai putea adăuga acestor afirmații care denotă o lipsă nu numai de fundamentare economică și de strategie asupra gestionării crizei în România, ci de-a dreptul o lipsă crasă de înțelegere a fenomenului în sine?

Dar, stimați colegi, de ce să ne mai mirăm de elucubrațiile domnului Boc, când primul economist al țării – Traian Băsescu – declara recent, la ședința de bilanț, că dacă nu se elimină „sporul pe zâmbet și alte avantaje speciale”, România va trebui să facă un nou împrumut la finele lui 2010.

Intervențiile domnului Băsescu, ce-i drept, din fericire, mai rare în ultima vreme, mă îngrijorează și mă uimesc totodată, întrucât ele fac trimitere, în esență, tot la populație, mai exact la cei care, nici pe departe, nu sunt privilegiați ai sorții.

Ceea ce invocă echipa Băsescu-Boc, și anume că în România cauza tuturor relelor nu este criza economică mondială, ci sunt chiar românii, care nu-și mai încap în piele de atâtea sporuri și beneficii nemeritate, este un nonsens.

Nu românii sunt cei vinovați pentru faptul că nu știți să gestionați țara, domnilor guvernanți, domnule Boc și domnule Băsescu! Iar dacă o veți ține tot așa, atunci veți rămâne sigur în istorie ca cel mai neperformant guvern din epoca postdecembristă.

Pentru că, în definitiv, nebunia înseamnă să repeți la nesfârșit aceeași operație, sperând că rezultatul se va schimba!

Stimați colegi,

Nu pot încheia declarația mea politică de astăzi fără să atrag atenția asupra unui aspect cât se poate de serios, și anume acela al insistenței demne de o cauză mai bună cu care îndeosebi președintele Băsescu, dar în egală măsură clientela sa politică, insistă acum asupra urgentării modificării Constituției, în sensul amputării Parlamentului și sporirii puterii prezidențiale. Președintele a chemat partidele la consultări, domnul Cristian Preda, actual europarlamentar și fost consilier prezidențial, ne anunță că, în opinia sa, revizuirea Constituției trebuie să însemne regim semiprezidențial, ca în Franța, iar președintele să poată dizolva Parlamentul când consideră că există o criză!

Mai nou, aceeași clientelă politică a regimului Băsescu-Boc s-a gândit să-l revoce pe președintele Senatului, pentru că, vezi Doamne, nu mai corespunde exigențelor! Curat murdar!

Și, pentru ca oamenii din această țară, stresați la maximum de recesiunea economică, să aibă și puțin circ, guvernanții le oferă câteva arestări pe zi și câteva chemări la DNA ale unor personaje mai mult sau mai puțin corupte, cărora, probabil, nu li se va întâmpla nimic.

Doamnelor și domnilor senatori,

Nu este prima dată când de la tribuna Senatului României atrag atenția asupra pericolului pe care actuala putere politică îl reprezintă pentru democrație. Stă în puterea dumneavoastră să

vegheați la consolidarea unui sistem pentru care în decembrie 1989 tinerii români au murit pentru libertate.

Vă mulțumesc.

Domnul Marian-Cristinel Bîgiu:

Zilele trecute am avut o nouă mostră de nepăsare și dispreț față de lege din partea reprezentanților puterii.

Partidul Democrat Liberal ne-a arătat tuturor cum se poate încălca Constituția, regulamentele parlamentare, precum și legile bunului-simț pentru a putea să își mențină în funcție directorii din deconcentrate, directori numiți politic.

Modificările aduse legislației în domeniul funcției publice în anul 2009 și 2010 au determinat o stare de incertitudine și de haos în administrație. Există cazuri în care o funcție este ocupată de 2 sau chiar 3 persoane. Oamenii nu știu de cine să asculte, nu se știe cine răspunde pentru deciziile luate, nu se știe cine semnează, nu se știe cine este ordonator de credite.

Guvernul Boc a reușit o performanță deosebită: a reușit să blocheze întreg sistemul administrației publice românești și, mai mult, a reușit să arunce în aer credibilitatea României în fața forurilor europene.

Toate acestea pentru a putea să mențină în funcții politrucii portocalii, oameni fără nicio legătură cu administrația, oameni a căror singură calitate stă în cele câteva pagini ale carnetului de partid, obținut, nu de puține ori, prin trădare.

În plină criză economică, când discutăm de cifre cu cinci sau chiar șase zerouri în dreptul șomajului, Guvernul Boc scoate din

sistem oameni cu pregătire în domeniul administrației, oameni școliți în timp pe banii statului pentru a face loc portocaliilor.

Din păcate, așa înțelege actualul Guvern să facă reformă în administrație, deși programul de guvernare prevede dezvoltarea funcției publice, depolitizarea administrației și alte asemenea obiective rămase doar la stadiul de proiect.

În aceste condiții, cer Guvernului și reprezentanților majorității ca măcar în acest al doisprezecelea ceas, să dea dovadă de raționament și să facă acele modificări asupra legislației în materia funcției publice care să conducă la revenirea la situația legislativă de la 1 ianuarie 2009, dată după care au fost emise acte normative neconstituționale pe bandă rulantă.

Domnul Emilian-Valentin Frâncu:

Declarația politică este intitulată „Efectul «pozitiv» al șomajului – munca până la epuizare”.

În anul 2007, un caz tragic ținea prima pagină a ziarelor – o tânără de 31 de ani angajată într-o multinațională, Raluca Stroescu, a decedat în urma stresului și a suprasolicitării de la serviciu, după ce ajunsese la 40 de kilograme. Săptămâna trecută, o situație similară a fost semnalată: o femeie în vârstă de 34 de ani, Ramona Cîciu, mamă a doi copii, se afla în comă după ce lunile precedente a muncit până la epuizare, iar apoi, din păcate, a decedat.

În același timp, președintele Traian Băsescu, aflat într-o vizită în Japonia, sublinia „partea bună” a ratei ridicate a șomajului din țara noastră, cauzată de actuala criză economică: „Dacă în 2008

România a avut o creștere de productivitate a muncii de 6,6%, în 2009 am înregistrat o creștere a productivității muncii de 11,2%.”

Practic, ceea ce ne spune președintele este că acei români care și-au păstrat locurile de muncă anul trecut au reușit doar pentru că au muncit pe rupe, de cele mai multe ori până la epuizare, după cum ne sugerează cazul de mai sus. În logica lui Traian Băsescu, cu cât vom avea mai mulți șomeri, cu atât productivitatea muncii va crește mai mult.

Este greu de descris în cuvinte cât de aberantă este această afirmație. Ignorând standardele de protecție a muncii și norma zilnică, Președintele României încurajează un stahanovism „de frică” – ori muncești nonstop, ori ajungi șomer. Această mentalitate, care ne duce cu gândul la capitaliștii portretizați de Marx, ne arată exact magnitudinea viziunilor comuniste ale lui Traian Băsescu.

Partidul Național Liberal a subliniat în repetate rânduri că doar creșterea numărului locurilor de muncă și dotarea lor cu o tehnologie cât mai performantă reprezintă o condiție esențială care generează creșterea productivității și, implicit, conduce la dezvoltare economică. PNL are un program de centru-dreapta care vizează reducerea fiscalității și a birocrăției, încurajarea investițiilor – concomitent cu sporirea locurilor de muncă bine plătite –, stimularea consumului, sprijinirea IMM-urilor și a mediului de afaceri.

Nu există „efecte pozitive” ale șomajului – o asemenea sintagmă este doar un oximoron. Dar cine știe, poate de când e „academician”, domnului Băsescu îi plac jocurile de cuvinte.

Domnul Liviu Câmpanu:

Declarația politică se intitulează „De la «Micul Titulescu» la «Che Guevara de România»”.

Domnule președinte,

Stimați colegi,

Astăzi voi face o scurtă incursiune în istorie, pe care o dedic liderului PSD Victor Ponta. Pentru ca sătul de porecla primită de la mentorul Adrian Năstase, aceea de Micul Titulescu, proaspătul șef al social-democrațiilor s-a autointitulat recent Che Guevara, în contextul în care rolul de Fidel Castro i l-a atribuit liderului liberalilor, respectiv colegului Crin Antonescu.

„Eu și Crin suntem ca Che Guevara și Fidel Castro”, a spus Ponta, care astfel, în doar câteva secunde, s-a lepădat de porecla care îl identifica cu un fost diplomat și om politic român de marcă, ce a promovat ideea prezervării păcii și a îmbrăcat haina unui revoluționar de stânga, lider al regimului comunist cubanez și insurgent sud-american, pasionat de lovituri de stat, comandant al închisorii Cabana, în care, sub conducerea sa, au fost executați fără milă mii de oameni.

Despre idolul șefului PSD se știe că, trimis fiind de Castro prin lume, a pledat pentru radicalism total în lupta împotriva imperialismului american și a lansat faimosul îndemn: „Să creăm noi Vietnamuri!”.

Ceea ce Victor Ponta a uitat atunci când a făcut afirmația citată mai devreme e că Che Guevara a fost, potrivit recentelor cercetări

făcute, trădat chiar de către mentorul său Fidel Castro – în acest caz nimeni altul decât prietenul Crin Antonescu.

Simte oare tânărul lider PSD pericolul prieteniei pe care de fațadă o are cu liberalii? Știe oare domnul Ponta că oricând, la orice oră, prietenul Crin s-ar putea lepăda de el și să-l dea pe mâna dușmanilor pentru a fi executat, exact cum s-a întâmplat în cuplul Che Guevara – Fidel Castro acum mai bine de patru decenii?

Atunci trădarea a venit după ce revoluționarul a supărat țările socialiste printr-un discurs, fapt care a atras multe reproșuri de la Kremlin înspre Fidel Castro. Fapt pentru care acesta din urmă, pentru a-și proteja propriile interese, nu a stat pe gânduri și a pus osul serios la capturarea lui Che din Bolivia și executarea acestuia.

În contextul politic actual, cred că e nevoie de mai puțin pentru ca liberalii să-l vândă pe 30 de arginți pe partenerul social-democrat. Atât șeful liberalilor, cât și cel al pesediștilor se autoproclamă rebeli și se văd, în sinea lor, lideri peste opoziție. Cuvântul lor trebuie să fie lege, dreptatea – mereu de partea lor.

Când însă realitatea va ieși la iveală, se va trece, exact ca acum 40 de ani, la executări. Și dacă istoria s-ar repeta, experiența lui Fidel Castro ar înfrânge fără probleme tinerețea și spiritul războinic al mai tânărului Che Guevara. Mai exact, într-o posibilă confruntare Crin Antonescu – Victor Ponta, primul ar ieși învingător. Și asta datorită experienței și răbdării cu care acesta își construiește drumul către putere.

Profit de ocazie pentru a preciza – pentru informarea ex-Micului Titulescu, lipsit de racord la surse contemporane de

informație – că moartea lui El Comandante Che Guevara a avut legătură directă cu nevoia lui Fidel Castro de a scăpa de concurență și că acest sindrom l-ar putea lovi oricând și pe partenerul său cu nume de floare.

E trist însă că un lider tânăr de partid, ales tocmai pentru a moderniza și a duce formațiunea pe culmile puterii, e atât de pesimist și, la nici o lună de zile de când a fost ales, își prevede un astfel de viitor în care el, tânărul revoluționar, este executat tocmai de către partenerul pe care și l-a ales într-un nefericit moment de proastă inspirație.

Îl avertizez pe Victor Ponta că, dacă va continua să fie fan Che Guevara și, mai mult, să se identifice cu acesta, în curând ar putea să fie luat în vizor pentru a ocupa un loc în Armata de Eliberare Națională, o organizație latino-americană inspirată de revoluționarul cubanez, care ocupă însă un loc pe listele grupărilor teroriste identificate de Departamentul de Stat al SUA și de Consiliul UE.

Cu deosebită considerație, senator independent Liviu Câmpanu.

Domnul Sorin-Serioja Chivu:

Declarația politică este intitulată „Andrii Popa de tip liberal uită de voința românului, dar îi acuză pe alții de trădare”.

S-ar crede că cineva ales de către aproape 30 000 de oameni să-i reprezinte în forul legislativ, ca să nu mai adăugăm și vreo funcție de conducere într-un partid cu pretenții, poate fi mai responsabil și poate, măcar din când în când, să renunțe la comportamentele infantile.

Ieri, 15 martie, la consultările privind modificarea Constituției, inițiate de președintele țării, s-a văzut încă o dată până unde pot merge orgoliul păcătos, cea mai crasă indiferență față de cetățeanul român și frustrările tipice grădiniței, nedepășite nici la vârsta adultă.

Delegația PNL, în frunte cu președintele Crin Antonescu, a ales să părăsească consultările de la Cotroceni după principiul „sănătos” și plin de inteligență „Doamna educatoare, Gigel mi-a luat jucăria și dumneavoastră nu-l puneți la colț”.

Și nu la puțină vreme după ce Crin Antonescu și-a ridicat fustele ofuscat, dar plin de iubire față de popor, motivând retragerea Grupului parlamentar al PNL prin prezența grupului de parlamentari independenți, aleși în mod legitim pe colegii, cu rezultate mai mari decât ale multora, dar numit „un grup de adunătură”, a venit rândul PSD-ului și al PC-ului, care nu s-au putut abține să nu urmeze chemarea gregară a celor care încă nu au obosit să-i acuze pe alții de trădare, uitându-se tocmai pe ... ei.

Dar ce pretenții mai poți avea de la cineva care este obișnuit să-și facă mereu treaba cu minimum de efort și minimum de rezultate? Doar cel puțin două exemple stau mărturie la cum înțelege acest proaspăt ales președinte PNL să-și îndeplinească munca de parlamentar cu o prezență pe mandat de 3-5% la ședințe și cum a înțeles să-și practice meseria de profesor.

Dacă cariera didactică a fost dată uitării, munca de parlamentar nu e prea atractivă, domnul Antonescu preferă să se erijeze într-un haiduc liberal al politicii românești care ce visează

noaptea aplică ziua, atacându-i pe alții și punând niște orgolii meschine deasupra oricărei voințe sau necesități a cetățeanului.

Căci ce mai contează, domnule Andrii Popa, că românul și-a exprimat voința printr-un referendum, ce mai contează că există în Constituție carențe care trebuie înlăturate, ce mai contează ce înseamnă Constituția, ce mai contează că avem o gravă criză economică? Acum considerați necesară alimentarea unei crize politice alături de oricine ar fi dispus să se alieze cu dumneavoastră împotriva actualei guvernări, așa cum singur ați declarat.

Așa-zisele principii haiducești de orientare liberală sunt mult prea puternice, iar sunetul de corn al interesului public vă amețește prea tare ca să-l mai auziți și pe acela al interesului național.

Până la urmă, tot un interes este și cel public, numai că unul preferențial, adaptat românului liberal și care minimalizează statul în favoarea grupurilor de interese.

Oare statul sau cetățeanul a fost vizat când ați părăsit consultările? Căci indiferent ce ați urmărit, cu siguranță nu au fost acestea două. Dacă respectați cetățeanul, așa cum ați tot declarat, prin interesul public, nu ar fi trebuit să uitați de voința lui liber și clar exprimată în noiembrie 2009. Așa cum nu ar fi trebuit să uitați și de importanța Constituției ca lege fundamentală în stat, care, apropo, este constituit și din acei cetățeni care v-au trimis în Parlament.

Iar dacă independenții, alături de care nu ați putut respira aerul Cotroceniului, au trădat electoratul, dumneavoastră ce ați trădat ieri, domnule haiduc Crin Antonescu și ce părere au acum acei români –

puțini – care v-au votat în 2009, dar care au votat pozitiv și în cazul referendumului? Sau ați mers la Cotroceni doar în numele celor aproximativ 22% dintre alegătorii care v-au votat în noiembrie, iar în decembrie au preferat să stea acasă sau să voteze cu Traian Băsescu, mizând că aceștia nu au votat și în cadrul referendumului?

Cu siguranță, nimic nu este adevărat, iar dumneavoastră sunteți urmărit de cele mai bune intenții și, ca de fiecare dată, tot independenții sunt vinovați că ieri ați ales declarațiile furtunoase, parada și plecarea, în loc de respectarea dorinței cetățeanului român.

*

Domnul Mircea-Dan Geană:

În continuare, sesiunea de întrebări și interpelări.

Din partea Grupului parlamentar al Alianței Politice PSD+PC – suntem la punctul Întrebări, interpelări și răspunsuri – vă rog, domnule senator Pop Gheorghe, o întrebare adresată Ministerului Dezvoltării Regionale și Turismului.

Domnul Gheorghe Pop:

Vă mulțumesc, domnule președinte.

Întrebarea mea este adresată Ministerului Dezvoltării Regionale și Turismului, doamnei ministru Elena Udrea.

Stimată doamnă ministru,

Compania Națională de Investiții, instituție aflată sub autoritatea Ministerului Dezvoltării Regionale și Turismului, a înregistrat, la data de 7 iulie 2009, sub nr. 7203, dosarul trimis de Primăria orașului Jibou, având ca obiect proiectul Finanțarea unui bazin de înot pentru Școala generală nr. 2 „Lucian Blaga”.

Primăria orașului Jibou, prin reprezentant legal – primar Eugen Bălănean, s-a angajat că vine în coparticipare, în vederea derulării proiectului mai sus-menționat, cu terenul necesar, punându-l la dispoziție cu asigurarea utilităților și, totodată, cu asigurarea resurselor financiare, umane, logistice, în vederea întreținerii obiectivului pe toată durata de funcționare.

Înțeleg că s-a trimis o adresă, în vara anului trecut, prin care ministerul asigură că acest proiect, deșus în vederea finanțării, a fost pus pe lista de solicitări suplimentare a Programului național „Bazine de înot”.

Vă solicit un răspuns prompt și realist: acest proiect a rămas pe aceeași listă suplimentară sau a fost luat în considerare pentru a intra în finanțare în acest an?

Totodată, vin cu solicitarea de a înainta un raport cu privire la situația acestui dosar de care am făcut vorbire.

Din convingerea că vă veți apleca cu maxim interes asupra derulării și aplicării proiectelor, în general, indiferent de culoarea politică a primarilor unde vor fi construite bazinele, vă solicit răspunsul nu doar teoretic, ci și practic.

Vă mulțumesc.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Vă mulțumesc.

Din partea Grupului parlamentar al PNL? Constat că nu.

Din partea Grupului parlamentar al Alianței Politice PSD+PC, domnul senator Alexandru Cordoș.

Domnul Alexandru Cordoș:

Vă mulțumesc, domnule președinte.

Interpelarea mea este adresată domnului prim-ministru Emil Boc.

Obiectul interpelării: Oportunitatea proiectului propus la Roșia Montana.

Tradiția extragerii aurului din Munții Apuseni are ca principal reprezentant așezarea Roșia Montană și zona limitrofă. De altfel, la Roșia Montană se găsesc urme arheologice, inclusiv din epoca romană.

După cum probabil știți, proiectul Roșia Montană a avut parte, de-a lungul anilor, atât de păreri pro, cât și contra.

În primul rând, problemele pe care locuitorii le simt, în mod direct, sunt de natură economică: rata șomajului crescută, după închiderea societății Minvest, în anul 2006. Din punct de vedere al mediului, după cei 2000 de ani de exploatare minieră, poluarea din zonă este una severă. Limita concentrației de zinc a fost depășită de 110 ori, cea de fier de 64 de ori, iar cea de arsen de 3,4 ori. Din păcate, Guvernul ne spune că nu dispune de fondurile necesare reabilitării și ecologizării acestei zone.

În urma unei dezbateri organizate la Cluj-Napoca, sâmbătă, 13 martie 2010, cu participarea a numeroase ONG-uri, cât și a unor experți în domeniu, s-au exprimat argumente pentru continuarea proiectului, dar și pentru stoparea sa.

Astfel, dacă reprezentanții investitorilor au prezentat un proiect care prevede corelarea și tratarea poluării din zonă, dar și recopertarea exploatării miniere și a iazului de decantare după încheierea proiectului, directorul Muzeului de istorie al

Transilvaniei, domnul Ioan Piso, a acuzat, în primul rând, autoritățile statului că nu au respectat legile pentru că a fost obținut certificatul de descărcare arheologică după ce doar 0,2% din suprafața totală a terenului în discuție a fost cercetată.

Având în vedere cele prezentate mai sus, vă rog, domnule prim-ministru, să analizați situația creată, menționând punctul de vedere al Guvernului cu privire la:

- Poziția Guvernului pe care îl conduceți vizavi de proiectul Roșia Montană.
- Dacă aveți în vedere desecretizarea contractului încheiat între statul român și investitor.
- Dacă ați luat în calcul organizarea unui referendum național pe această temă.

Solicitez răspuns scris.

Cu deosebită considerație.

Vă mulțumesc.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Vă mulțumesc.

În continuare, din partea Grupului parlamentar al Alianței Politice PSD+PC, are cuvântul domnul senator Florin Constantinescu.

Se pregătește domnul senator Ion Rotaru.

Domnul Florin Constantinescu:

Vă mulțumesc, domnule președinte.

Am o întrebare adresată doamnei ministru Elena Udrea.

Obiectul întrebării – Construirea unui bloc ANL în comuna Scobinți, județul Iași.

Doamna ministru,

În anul 2009, Consiliul local al comunei Scobinți, județul Iași, a întocmit un studiu privind necesitatea construirii unui bloc ANL cu 12 apartamente.

Solicitarea privind necesitatea construirii blocului s-a depus, la începutul anului 2009, la Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului.

Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului a solicitat punerea la dispoziție a terenului pe care ar trebui să se construiască blocul, precum și alte documente ce au fost predate de Consiliul local Scobinți, pe parcursul anului 2009.

Având în vedere cele de mai sus, vă rog, doamna ministru, să-mi comunicați stadiul lucrărilor, precum și graficul de realizare a investiției. Solicit răspuns scris și oral.

Vă mulțumesc.

Aș mai avea o interpelare, domnule președinte.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Vă rog.

Domnul Florin Constantinescu:

Am o interpelare adresată domnului Sebastian Vlădescu, ministrul finanțelor publice.

Obiectul interpelării – Sursa banilor pentru rambursarea TVA.

Stimate domnule ministru,

O mare parte din firmele care fac comerț de bunuri și servicii cu țările din Uniunea Europeană sau transportori a plătit, în ultimii ani, de două ori taxa pe valoarea adăugată către stat. Taxa TVA.

La acest fapt s-a ajuns din cauza dublării taxării tranzacțiilor atunci când, după ce a fost emisă o factură greșită, fără TVA, și fiscul colecta această taxă în timpul inspecției, firma își corectă eroarea și emitea documentul corect, cu TVA către clienți care își puteau deduce taxa pe tranzacția considerată inițial scutită. În timpul controlului, inspectorii emiteau o decizie de impunere cu diferența în plus de TVA.

Conform statisticilor, numai în anul 2009, sumele suplimentare stabilite de fisc pentru TVA s-au cifrat la circa 649 milioane de euro. Potrivit estimărilor de piață, din acești bani, circa 100 milioane de euro reprezintă TVA și au ajuns, în mod nejustificat în bugetul statului, în urma dublei taxări a firmelor, adică statul a păcălit firmele.

Începând cu data de 1 martie a.c., se aplică un ordin emis de dumneavoastră care vizează plata sumelor fără control anterior operațiunii de plată. Aceste firme care trebuie să recupereze de la stat TVA în sumă de până la 100 milioane lei vechi, adică 10 000 lei, își primesc banii fără să fie verificați de fisc.

În acest an de criză pe care îl traversează România, având în vedere ultimele dumneavoastră declarații privind restituirea TVA în luna martie, vă rog să-mi comunicați de unde se va face rost de bani pentru restituirea TVA și să-mi transmiteți graficul de restituiri pe care le veți face în luna martie.

Solicit răspuns scris și oral. Vă mulțumesc.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Vă mulțumesc.

Domnule senator Ion Rotaru, aveți cuvântul.

Domnul Ion Rotaru:

Vă mulțumesc, domnule președinte.

Întrebarea mea este adresată Ministerului Justiției, domnului ministru Cătălin Predoiu.

Domnule ministru,

Săptămâna trecută, a fost făcut public Raportul anual al Departamentului de Stat al SUA privind practicile în domeniul drepturilor omului, care critică dur felul în care autoritățile române tratează cazurile de viol și absurdul la care se ajunge în astfel de anchete. Este nevoie atât de un certificat medical, cât și de un martor, iar violatorul poate scăpa dacă victima își retrage plângerea.

Departamentul de Stat subliniază unele măsuri legislative care apar în cazul violurilor săvârșite în familie. Legea îi cere victimei să depună personal plângere penală împotriva agresorului și nu le permite rudelor sau ONG-urilor să reclame fapta în locul său.

Potrivit statisticilor Poliției, anul trecut au fost raportate 766 de cazuri de viol. În ultimul timp, s-a constatat înmulțirea numărului de violuri comise de recidiviști, eliberați condiționat cu mare ușurință.

În raportul Departamentului de Stat se mai face referire și la cazurile de violență împotriva femeilor și la deficiențele care apar când vine vorba despre aplicarea legislației în domeniu.

Violența împotriva femeilor a fost, în continuare, o problemă gravă, iar Guvernul nu a abordat-o în mod eficient. Citez : „Legea privind violența domestică a fost dificil de aplicat deoarece

contrazice Codul de procedură penală și nu include dispoziții privind emiterea ordinelor de restricție”.

Având în vedere cele menționate anterior, vă rog, domnule ministru, să-mi comunicați:

- Dacă există în acest moment vreun sistem de monitorizare a infractorilor eliberați, așa cum se întâmplă în celelalte state membre ale Uniunii Europene;

- Care este numărul de violuri comise de recidiviști;

- Ce măsuri intenționați să luați pentru a preveni aceste probleme destul de grave?

Solicit răspuns scris și oral. Vă mulțumesc.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Vă mulțumesc.

Îl invit la microfon pe domnul senator Viorel Arcaș, viceliderul Grupului parlamentar al Alianței Politice PSD+PC.

Domnul Viorel Arcaș:

Vă mulțumesc, domnule președinte.

Interpelarea mea este adresată Ministerului Educației Cercetării, Tineretului și Sportului, domnul ministru Daniel Funeriu.

Domnule ministru,

În ultimul timp, în rândul cadrelor didactice din județul Sibiu circulă diferite zvonuri cu privire la desființarea unor școli din mediul rural, comasarea unor clase, reducerea posturilor. Aceste informații disparate și alarmante au creat o stare de neliniște la nivelul cadrelor didactice, dar și al elevilor care nu știu ce soartă îi așteaptă, începând din toamna anului 2010.

Mai avem unde preda, mai avem unde învăța? Acestea sunt câteva dintre întrebările pe care și le pun, deopotrivă, profesorii și elevii.

Având în vedere această situație, vă rog să-mi comunicați:

Care sunt școlile din județul Sibiu care urmează să fie desființate, potrivit Planului de școlarizare pe anul 2010-2011?

La ce școli vor fi distribuiți elevii care, actualmente, învață în unitățile de învățământ ce urmează să fie desființate?

Care sunt școlile din județul Sibiu unde se vor comasa clase, potrivit planului de școlarizare pe anul 2010-2011?

Care este numărul cadrelor didactice din județul Sibiu care vor rămâne fără locuri de muncă din toamna anului 2011?

Vă mulțumesc.

Solicite răspuns scris.

Mai am o întrebare, adresată domnului Cseke Attila Zoltán, ministrul sănătății:

Care sunt medicamentele al căror preț va crește în anul 2010?

Care este procentul de majorare pentru fiecare dintre aceste medicamente?

Vă rugăm să prezentați detaliat lista cu toate medicamentele al căror preț va înregistra creșteri, precum și procentul de majorare.

Care sunt schimbările pe lista de compensate și de gratuite?

Vă mulțumesc.

Solicite răspuns scris.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Mulțumesc.

Dacă nu mai sunt întrebări, îi ofer cuvântul domnului senator Liviu-Titus Pașca, din partea Grupului parlamentar al PNL, pentru a adresa interpelarea Domniei Sale, Guvernului României.

Domnul Liviu-Titus Pașca:

Mulțumesc, domnule președinte.

Interpelarea este adresată domnului Borbély László, ministrul mediului și pădurilor.

Obiectul interpelării: Tergiversarea lucrărilor la barajul Runcu, Maramureș.

Proiectul denumit „Acumularea hidroenergetică de la Runcu, județul Maramureș”, de o importanță deosebită pentru această zonă, demarat în anul 1987, a fost conceput pentru a acoperi o treime din rețeaua de alimentare cu apă. Aceasta înseamnă că se poate asigura alimentarea cu apă pentru mai mult de jumătate din populația județului.

Din păcate, în pofida beneficiilor pe care finalizarea barajului le-ar aduce cetățenilor județului Maramureș, lucrările la acest obiectiv au fost tergiversate în mod nejustificat, sumele repartizate în anii precedenți fiind infime și destinate doar pentru conservare.

Având în vedere cele de mai sus, vă rog, domnule ministru, să ne comunicați:

1. Care este stadiul lucrărilor și valorile investite până în momentul de față în acest proiect?

2. Care este volumul lucrărilor și investițiilor necesare finalizării acestei lucrări?

3. Aveți în vedere includerea acestui obiectiv într-un program mai larg de finanțări externe, dată fiind importanța lucrării pentru județul Maramureș?

Vă mulțumesc.

Solicit răspuns scris.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Mulțumesc, domnule senator.

Îi ofer cuvântul doamnei senator Doina Silistru, din partea Grupului parlamentar al Alianței Politice PSD+PC.

(Doamna senator Doina Silistru, secretar de ședință, se deplasează de la prezidiu la tribună pentru a lua cuvântul.)

Doamna Doina Silistru:

Mulțumesc, domnule președinte.

Interpelarea mea este adresată domnului Daniel Petru Funeriu, ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului.

Domnule ministru,

Cadrele didactice din învățământul preșcolar și școlar, care au absolvit școli echivalente liceului pedagogic, au susținut examene de titularizare pentru obținerea funcțiilor didactice, obținând grade didactice ca și absolvenții liceului pedagogic, în condițiile Legii nr. 128/1997 privind Statutul cadrului didactic, cu modificări și completări, și ale Legii nr. 84/1995, Legea învățământului, republicată cu completări și modificări.

Cu toate acestea, prin Ordinul ministrului nr. 3235 din 9.02.2010, absolvenții de școli echivalente liceului pedagogic sunt discriminați prin îngrădirea drepturilor de a ocupa funcția didactică de profesor în învățământul primar și preșcolar.

Vă rog, domnule ministru, să luați măsuri pentru modificarea Ordinului nr. 3235/2010, în sensul adăugării sintagmei „sau școli echivalente”, după „absolvenți ai liceului pedagogic” pentru

armonizarea cu legislația în vigoare, ținând cont și de faptul că multe dintre aceste cadre didactice au urmat cursuri universitare și, conform Constituției României, angajații de același rang au drepturi egale. Mulțumesc.

Solicit răspuns scris.

(Doamna senator Doina Silistru revine la prezidiu)

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Vă mulțumesc foarte mult, doamnă senator.

Suntem în ultima secvență a acestui plen agitat, la partea de răspunsuri din partea Guvernului.

Vreau să-l invit pe domnul secretar de stat Kyrály Gheorghe Andrei, din partea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, să răspundă la o întrebare pe care am adresat-o, cred că săptămâna trecută, și apreciez promptitudinea răspunsului, cu privire la finalizarea construcțiilor școlare deja începute. Este un subiect care preocupă, practic, pe toți senatorii și parlamentarii României și suntem interesați să aflăm răspunsul Guvernului.

Aveți cuvântul, domnule secretar de stat Király, microfonul 9.

Domnul Király Andrei-Gheorghe – secretar de stat în Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului:

Vă mulțumesc, domnule președinte.

Stimate doamne și stimați domni senatori,

Întrebarea domnului președinte al Senatului este de actualitate.

Răspunsul este în felul următor:

Urmare întrebării formulate de dumneavoastră și înaintată Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului cu nr. 1269/2010, vă comunicăm:

Până în prezent nu a fost finalizat niciun campus școlar. Actuala conducere a ministerului depune eforturi susținute pentru asigurarea finalizării acestor obiective de investiții. Acest proces este anevoios, având în vedere faptul că, din anul 2007 până în prezent, nu au fost finalizate campusuri școlare, fapt care, în contextul crizei economice, face ca sumele de bani alocate în anul 2010 să nu fie suficiente.

Urmează un tabel în care sunt trecute, pe județe, toate școlile, toate colegiile care urmează să primească banii pentru ca aceste construcții să poată fi continuate.

Domnule președinte, este un tabel absolut complet și cred că nu are rost să-l citesc acum poziție cu poziție, dar este absolut complet și corect întocmit.

Domnul Mircea-Dan Geană:

Sunt convins de acuratețea datelor.

Am rugămintea ca acest răspuns și anexele să fie distribuite în căsuțele tuturor senatorilor României, indiferent de grupul parlamentar din care fac parte. Toată lumea are în colegiu situații legate de investiții școlare care au putut sau nu au putut fi finalizate.

Dacă puteți transmite, domnule secretar de stat, domnului ministru o nouă rugămintă din partea mea – și, iar, este o rugămintă fără tentă partizană din punct de vedere politic – dacă există o situație la zi cu privire la datoriile și plățile pe care Ministerul

Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, statul român, Guvernul României, în speță, le au de efectuat la adresa actorilor economici privați care au investit în aceste ...

Sectorul privat reclamă faptul că există o întârziere în ceea ce privește rambursarea sumelor care le sunt datorate prin investiții publice și am rugămintea ca, la o dată convenabilă pentru minister și pentru dumneavoastră, să reveniți cu o completare la această listă – pe care o apreciem – dacă există o situație cu privire la restanțele la plată, pentru că sectorul privat, evident, așteaptă cu interes aceste sume de bani pe care statul le datorează, în speță Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

Aveți cuvântul, microfonul 9, vă rog.

Domnul Király Andrei-Georghe:

Domnule președinte,

Este un lucru foarte simplu să vă prezentăm aceste date. Din păcate, problema este alta.

Domnul Mircea-Dan Geană:

Știm, dar este important să dăm un semnal și către sectorul privat, care a investit de bună-credință în dezvoltarea acestor infrastructuri școlare la nivel național.

Dați-mi voie să dau citire, pentru a putea transmite Guvernului întrebările, respectiv interpelările care nu au fost prezentate în plenul Senatului, în ședința noastră de astăzi, 16 martie 2010.

Din partea Grupului parlamentar al PD-L: doamna senator Anca-Daniela Boagiu, domnul senator Petru Filip, domnul senator

Gheorghe David, domnul senator Dumitru Oprea, domnul senator Dorel Jurcan – cu două întrebări și domnul senator Alexandru Pereș.

Din partea Grupului parlamentar al Alianței Politice PSD+PC – pe lângă colegii și kolegele care au prezentat în plen întrebările – au depus întrebări în scris domnii senatori: Dan Voiculescu, Ilie Sârbu, Laurențiu-Florian Coca.

Din partea Grupului parlamentar al PNL au fost depuse întrebări de către domnii senatori: Paul Ichim – două întrebări, Raymond Luca, Romeo-Florin Nicoară, Emilian-Valentin Frâncu, Marius-Petre Nicoară.

Din partea senatorilor independenți a depus o întrebare domnul senator Sorin-Serioja Chivu.

La partea de interpelări, au depus interpelări în scris, din partea Grupului parlamentar al PD-L domnii senatori: Dorel Borza, Iulian Bădescu, Iulian Urban, Dorel Jurcan, Alexandru Pereș și Petru Bașa.

Din partea Grupului parlamentar al Alianței Politice PSD+PC au depus interpelări în scris domnii senatori: Dan Voiculescu, Ilie Sârbu, Viorel Arcaș, Titus Corlățean, Valer Marian, Mihăiță Găină. Domnul senator Florin Constantinescu a prezentat în plen atât întrebarea, cât și interpelarea.

Din partea Grupului parlamentar al PNL, pe lângă domnul senator Liviu-Titus Pașca, care a prezentat interpelarea în plen, au depus interpelări în scris domnii senatori: Marius-Petre Nicoară, Dan-Radu Rușanu, Emilian-Valentin Frâncu.

Din partea senatorilor independenți au depus interpelări domnii senatori: Corneliu Grosu, Vasile Nedelcu, Liviu Câmpanu și Sorin-Serioja Chivu.

Cu aceasta, și exprimându-mi, în încheierea ședinței, regretul pentru faptul că situația de blocaj pe legiferare persistă, declar închise lucrările ședinței de astăzi.

Ne vedem mâine dimineață, miercuri, 17 martie 2010, pentru lucrări în plen, programul de lucru fiind de la ora 9.00 la ora 13.00.

Mulțumesc celor care au rezistat până la finalul ședinței noastre de astăzi.

Vă mulțumesc.

Ședința s-a încheiat la ora 18.40.